

การเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่าน เจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ และ
พฤติกรรมการเรียนรู้อันพึงประสงค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับ
การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 2 กับการสอนแบบเดิม

ปริญญานิพนธ์
ของ
เอนก หิรัญสถิตย์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการมัธยมศึกษา
เมษายน 2548

การเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่าน เจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ และ
พฤติกรรมการเรียนรู้อันพึงประสงค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับ
การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 2 กับการสอนแบบเดิม

บทคัดย่อ
ของ
เอนก หิรัญสถิตย์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการมัธยมศึกษา
เมษายน 2548

เอนก หิริญญสถิตย์. (2548). การเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่าน เจตคติต่อการอ่าน ภาษาอังกฤษ และพฤติกรรมการเรียนรู้อันพึงประสงค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 2 กับการสอนแบบเดิม. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม.(การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
คณะกรรมการควบคุม: รศ.ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย, รศ.อัจฉรา สุขารมณ.

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่าน เจตคติต่อการอ่าน ภาษาอังกฤษ และพฤติกรรมการเรียนรู้อันพึงประสงค์ของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 2 กับการสอนแบบเดิม

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2547 โรงเรียนพิมานพิทยาสรรค์ อำเภอเมืองสตูล จังหวัดสตูล จำนวน 80 คน โดยการสุ่มอย่างง่ายแบ่งออกเป็นกลุ่มทดลอง จำนวน 40 คน และกลุ่มควบคุม จำนวน 40 คน ดำเนินการทดลองโดยใช้แผนการวิจัยแบบ Randomized Control Group Pretest - Posttest Design กลุ่มทดลองได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 2 และกลุ่มควบคุมได้รับการสอนแบบเดิม ใช้เวลาในการทดลองกลุ่มละ 20 คาบ คาบละ 50 นาที โดยใช้เนื้อหาเดียวกัน

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองคือ แผนการจัดการเรียนรู้ของกลุ่มทดลอง จำนวน 2 แผน แผนการจัดการเรียนรู้ของกลุ่มควบคุม จำนวน 2 แผน แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่าน ภาษาอังกฤษ จำนวน 40 ข้อ แบบสอบถามเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ จำนวน 25 ข้อ และแบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้อันพึงประสงค์ของนักเรียน สถิติที่ใช้ในการวิจัยคือ t-test for independent samples และ t-test for dependent samples

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 2 กับนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิม มีความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 2 กับนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิม มีเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 2 กับนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิม มีพฤติกรรมการเรียนรู้อันพึงประสงค์โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 2 มีความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5. นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิม มีความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

A COMPARISON OF MATHAYOMSUKSA IV STUDENTS' ENGLISH READING ABILITY
AND ATTITUDES INCLUDING EXPECTED LEARNING BEHAVIORS THROUGH
INSTRUCTION BASED ON CONCENTRATED LANGUAGE ENCOUNTERS MODEL II
AND TRADITIONAL APPROACH

AN ABSTRACT
BY
ANEK HIRANSATHIT

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree in Secondary Education
at Srinakharinwirot University
April 2005

Anek Hiransathit. (2005). *A Comparison of Mathayomsuksa IV Students' English Reading Ability and Attitudes including Expected Learning Behaviors through Instruction Based on Concentrated Language Encounters Model II and Traditional Approach*. Master thesis, M.Ed.(Secondary Education) Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Assoc.Prof. Dr.Saowalak Rattanavich, Assoc.Prof.Aschara Sukharomana.

The purpose of this research was to compare Mathayomsuksa IV students' English reading ability and attitudes, and expected learning behaviors through instruction based on Concentrated Language Encounters Model II and Traditional Approach.

The samples of this study were 80 students of Mathayomsuksa IV in second semester of the 2004 school year of Phimanphitthayasan School, Satun. They were simply randomized and divided in experimental and control groups with forty students in each. The randomized control group Pretest – Posttest design was used in the experiment. The experimental group was taught through the instruction based on Concentrated Language Encounters Model II; whereas the control group was taught through the instruction based on Traditional Approach. Each group was taught with the same content for twenty – 50 minute periods.

The instruments used in this study were 2 lesson plans for each group, the English reading ability with 40 multiple choice questions, the English reading attitudes with 25 numeral rating scale questions and the expected learning behaviors time interval record. The data were statistically analyzed by t-test for independent samples and t-test for dependent samples.

The research findings were as follows:

1. The English reading ability between the experimental and control groups was significantly different at the .01 level.
2. The English reading attitudes between the experimental and control groups was significantly different at the .01 level.
3. The expected learning behaviors between the experimental and control groups was significantly different at the .01 level.
4. The English reading ability of the experimental group, before and after the experiment, was significantly different at the .01 level.
5. The English reading ability of the control group, before and after the experiment, was significantly different at the .01 level.

ปริญญานิพนธ์
เรื่อง

การเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่าน เจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ และ
พฤติกรรมการเรียนรู้อันพึงประสงค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับ
การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 2 กับการสอนแบบเดิม

ของ
นายเอนก หิรัญสถิตย์

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการมัธยมศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญสิริ จีระเดชากุล)
วันที่ เดือน พ.ศ. 2548

คณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์

..... ประธาน
(รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์อัจฉรา สุขารมณ)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บังอร พานทอง)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(อาจารย์อรรณพ สัมมาพันธ์)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี เป็นเพราะผู้วิจัยได้รับความกรุณาและความอนุเคราะห์อย่างยิ่งจาก รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย รองศาสตราจารย์อัจฉรา สุขารมณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บังอร พานทอง และอาจารย์อรรณ สัมมาพันธ์ ที่ได้ให้คำปรึกษาคำแนะนำ ความช่วยเหลือในการดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ชูศรี วงศ์รัตนะ อาจารย์พรพิมล ประสงค์พร อาจารย์เกศรี กิติศรีปัญญา อาจารย์พวงชมพู เอียดนุช อาจารย์รัชนี้ สุปราณี Mrs. Roewyn Ann Ashby Mr. Morgan Dominick Modde และ Mr. John Glyn Davies ที่ได้ให้คำแนะนำ ตรวจ แก้ไข เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ตลอดจนให้ข้อคิดที่เป็นประโยชน์แก่ผู้วิจัย

ขอขอบพระคุณ ผู้อำนวยการและคณะครูโรงเรียนพินานพิทยาสรรค์ จังหวัดสตูล โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ที่ได้กรุณาให้ความช่วยเหลือและอำนวยความสะดวก ตลอดระยะเวลาการดำเนินการวิจัย ขอขอบคุณอาจารย์พิทักษ์ ม้าฮอส อาจารย์จงดี แซ่ตัน และ อาจารย์สินีนานา ธรรมชาติ ที่ได้กรุณาให้ความอนุเคราะห์ในเรื่องการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

ขอขอบคุณนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2547 โรงเรียนพินานพิทยาสรรค์ จังหวัดสตูล ที่ให้ความร่วมมือในการทดลองเป็นอย่างดี

ขอขอบคุณพี่ เพื่อน และน้อง เอกการมัธยมศึกษาทุกท่าน ที่ได้ให้คำแนะนำ ช่วยเหลือและ เป็นกำลังใจต่อผู้วิจัยตลอดมา

คุณค่าและประโยชน์ใด ๆ ที่พึงมีจากปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชา พระคุณของบิดา-มารดา ครูอาจารย์และผู้มีพระคุณทุกท่าน

เอนก หิรัญสถิตย์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	4
ความสำคัญของการวิจัย.....	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	8
สมมติฐานในการวิจัย.....	8
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ช่วงชั้นที่ 4 ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544.....	10
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน.....	17
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา.....	26
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบเดิม.....	69
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ.....	71
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนรู้อ่านฟังประสงค์.....	74
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	85
การกำหนดประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง.....	85
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	85
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	95
การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	96
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	101
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	101
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	101

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5	
สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	110
ความมุ่งหมายในการวิจัย.....	110
สมมติฐานในการวิจัย.....	110
วิธีดำเนินการวิจัย.....	111
สรุปผลการวิจัย.....	113
อภิปรายผล.....	114
ข้อเสนอแนะ.....	121
บรรณานุกรม.....	122
ภาคผนวก.....	131
ภาคผนวก ก.....	132
ภาคผนวก ข.....	171
ภาคผนวก ค.....	184
ภาคผนวก ง.....	202
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	204

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงสาระมาตรฐานการเรียนรู้ และผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ช่วงชั้นที่ 4.....	11
2 สรุปขั้นตอนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาทั้ง 3 รูปแบบ.....	49
3 แสดงตัวอย่างคำถามในการดำเนินเรื่องของอรรถลักษณะแต่ละชนิด.....	56
4 ขั้นตอนการลำดับความของอรรถลักษณะ (Genre Steps) แต่ละชนิด.....	57
5 แสดงคุณลักษณะของพฤติกรรมการเรียนรู้อันพึงประสงค์ของผู้เรียน.....	78
6 อธิบายคุณลักษณะของพฤติกรรมการเรียนรู้อันพึงประสงค์ในแต่ละด้านที่ต้องการวัด....	79
7 แสดงเปรียบเทียบขั้นตอนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบ มุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 2 กับวิธีสอนแบบเดิม.....	87
8 แบบแผนการทดลอง.....	95
9 ผลการเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม.....	101
10 ผลการเปรียบเทียบเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม.....	102
11 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนรู้อันพึงประสงค์ของนักเรียนระหว่างกลุ่ม ทดลองและกลุ่มควบคุม.....	103
12 ผลการเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการทดลอง.....	104
13 ผลการเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการทดลอง.....	105
14 ผลการเปรียบเทียบเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการทดลอง.....	106
15 ผลการเปรียบเทียบเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการทดลอง.....	107
16 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนรู้อันพึงประสงค์ของผู้เรียนกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการทดลอง.....	108
17 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนรู้อันพึงประสงค์ของนักเรียนกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการทดลอง.....	109
18 เปรียบเทียบคะแนนความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ ระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม.....	162

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
19 เปรียบเทียบคะแนนเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ ระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม.....	164
20 แสดงการบันทึกคะแนนการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้อันพึงประสงค์ของนักเรียน กลุ่มทดลอง ก่อนการทดลอง.....	166
21 แสดงการบันทึกคะแนนการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้อันพึงประสงค์ของนักเรียน กลุ่มทดลอง หลังการทดลอง.....	168
22 แสดงการบันทึกคะแนนการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้อันพึงประสงค์ของนักเรียน กลุ่มควบคุม ก่อนการทดลอง.....	170
23 แสดงการบันทึกคะแนนการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้อันพึงประสงค์ของนักเรียน กลุ่มควบคุม หลังการทดลอง.....	172
24 แสดงค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบความสามารถทาง การอ่านภาษาอังกฤษ.....	174

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

1	กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	8
2	รูปแบบการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ของโคดดี.....	18
3	ขั้นตอนการสอนตามแนวทฤษฎีแบบธรรมชาติ.....	29
4	การพัฒนาทักษะการสื่อสาร.....	30
5	ขั้นตอนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1.....	46
6	ขั้นตอนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 2.....	47
7	ขั้นตอนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 3.....	48
8	แสดงการบอกรายละเอียดหรือรายการ (Descriptive or Listing).....	52
9	แสดงปัญหาและข้อแก้ไข (Problem – Solution).....	53
10	แสดงเหตุและผล (Cause and Effect).....	53
11	แสดงการเปรียบเทียบ (Comparison – Contrast).....	54
12	กระบวนการใช้สื่อในการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา.....	63
13	ขั้นตอนการสอนแบบเดิม.....	71
14	ลักษณะของผู้เรียนและกระบวนการเรียนรู้อันพึงประสงค์.....	77
15	เครื่องมือการบันทึกแบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้อันพึงประสงค์ของผู้เรียน.....	93

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การศึกษามีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งในการพัฒนาประเทศชาติ การจัดการศึกษาให้มีคุณภาพ เพื่อการพัฒนาประเทศให้มีความรุ่งเรืองทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง วัฒนธรรม และเทคโนโลยี นั้นจะต้องอาศัยครู เพราะครูเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการจัดการเรียนรู้และพัฒนาผู้เรียนในทุกด้าน ครูจึงควรเป็นต้นแบบในทุกด้านให้กับผู้เรียน ดังที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 มาตรา 6 ได้กำหนดการจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้ง ร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ(สกศ). 2542 : 7) จะเห็นได้ว่ารัฐให้ความสำคัญอย่างยิ่งต่อการจัดการศึกษาซึ่งจำเป็นจะต้องอาศัยความร่วมมือจากครู ครูต้องเป็นครูมืออาชีพ ที่รักและพร้อมที่จะเรียนรู้และส่งเสริมผู้เรียนให้เป็นผู้รักในการเรียนรู้อยู่ตลอดเวลา

นอกจากนี้ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ได้กล่าวถึงแนวการจัดการศึกษาในมาตรา 22 ว่าการจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ (สกศ. 2542 : 11) ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการจัดหลักสูตรสถานศึกษาตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ที่กล่าวว่าเพื่อให้หลักสูตรบรรลุผลตามหลักการ จุดหมาย โครงสร้างที่กำหนด สถานศึกษาจะต้องส่งเสริมให้มีการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้โดยการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรให้มีรูปแบบและวิธีการที่หลากหลายสอดคล้องกับ ความถนัดความสนใจและความต้องการของผู้เรียนโดยครูผู้สอนนำกระบวนการวิจัยมาผสมผสานหรือ บูรณาการใช้ในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาปรับปรุงคุณภาพและศักยภาพของผู้เรียน (กรมวิชาการ. 2545ง : 6-18)

ดังนั้นการจัดการศึกษาเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และสามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตจริงได้นั้น ความสามารถทางภาษาจึงมีความจำเป็นและมีความสำคัญยิ่งในการจัดการศึกษาให้กับผู้เรียน เพราะ ภาษาถือได้ว่าเป็นสื่อที่สำคัญที่ทำให้ทั้งครูและผู้เรียนเกิดความเข้าใจ สามารถเรียนรู้และนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ต่อไปได้เป็นอย่างดี ภาษาที่ได้รับความสนใจในการใช้มากที่สุดก็คือภาษาอังกฤษ ประเทศไทยได้รับอิทธิพลทางภาษาอังกฤษเป็นอย่างมากจากวิทยาการใหม่ ๆ ที่รับมาจากประเทศที่ พัฒนาแล้ว จากความจำเป็นและความสำคัญดังกล่าว ภาษาอังกฤษจึงได้รับการบรรจุไว้ในหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ซึ่งภาษาต่างประเทศ ที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐานกำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ ภาษาอังกฤษ ส่วนภาษาต่างประเทศอื่น ๆ ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษาที่จะจัดทำรายวิชาประกอบการจัดการ เรียนรู้ตามความเหมาะสม (กรมวิชาการ. 2545ง : 32)

จากรายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษาระดับประเทศ วิชา ภาษาอังกฤษ ของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 รวมทุกสังกัด ปีการศึกษา 2545 จำนวนทั้งสิ้น 703,625 คน จาก 10,767 โรงเรียน พบว่านักเรียนสอบได้คะแนนเฉลี่ย 18.13 คะแนน จากคะแนนเต็ม 40 คะแนน นักเรียน ส่วนใหญ่อยู่ในระดับ พอใช้ คิดเป็นร้อยละ 51.44 ยังต้องปรับปรุงอีกร้อยละ 35.09 และอยู่ในระดับดี เพียงร้อยละ 13.47เท่านั้น (กรมวิชาการ. 2545ค : ออนไลน์) แสดงให้เห็นว่าสภาพการเรียนการสอน วิชาภาษาอังกฤษในปัจจุบันยังคงมีความบกพร่องและมีปัญหายู่มาก สาเหตุที่สำคัญประการหนึ่ง ที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กันคือ นักเรียนไทยส่วนใหญ่ยังขาดทักษะทางการอ่านภาษาอังกฤษ ซึ่งจาก ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนอ่านภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาพบว่าความสามารถทางการ อ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยยังอยู่ในเกณฑ์ที่ไม่น่าพอใจและไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร ทั้งนี้ เนื่องมาจากนักเรียนไทยยังขาดทักษะทางการอ่านเพื่อความเข้าใจ ดีความ สรุปความ วิเคราะห์ และวิจารณ์ในข้อเขียนที่อ่าน (เรวดี หิรัญ. 2539 : 151) จากผลงานวิจัยของ สุมณฑา วิรุฬญาณ (2530 : 38-86) อัจฉรา วงศ์โสธร (2531 : 152-153) และชวณี ปุริโสดม (2542 : บทคัดย่อ) ที่ได้ทำ การศึกษาและวิจัยระดับความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา พบว่า นักเรียนยังไม่มีความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษทั้งในระดับการถ่ายโอน การสื่อสาร และการ วิเคราะห์วิจารณ์ได้ ยังต้องปรับปรุงแก้ไขอีก จากผลงานวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับสภาพปัญหาที่ เกิดขึ้นในชั้นเรียนที่ผู้วิจัยได้สอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ วิชา ภาษาอังกฤษพื้นฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งนักเรียนส่วนใหญ่มีปัญหาทางการอ่าน กล่าวคือ นักเรียนยังขาดทักษะ การอ่านเพื่อความเข้าใจ ดีความ สรุปความ วิเคราะห์และวิจารณ์ หรือแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ ข้อเขียนที่ได้อ่าน เป็นเหตุให้ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านของนักเรียนยังอยู่ในเกณฑ์ขั้นต่ำเช่นกัน

จากสาเหตุของปัญหาดังกล่าวข้างต้น วัฒนาพร ระเบียบทุภัก (2541 : 83-84) กล่าวว่า ปัญหา ส่วนหนึ่งเกิดจากวิธีสอนของครูภาษาอังกฤษ เนื่องจากครูส่วนใหญ่ยังขาดการนำเทคนิคและวิธีการ สอนแนวใหม่ ๆ มาใช้ในการสอนอ่าน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนวิชา ภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา (กรมสามัญศึกษา. 2541 : 205) พบว่า ครูส่วนใหญ่ยังใช้วิธีสอนอ่านแบบไวยากรณ์และแปลซึ่งลักษณะการสอนดังกล่าวจะเน้นให้ผู้เรียนอ่าน และทำความเข้าใจประโยคแต่ละประโยคอย่างละเอียด โดยครูจะคอยอธิบายศัพท์และโครงสร้าง ไวยากรณ์อยู่ตลอดเวลา และครูจะแปลเนื้อเรื่องเพื่อให้ผู้เรียนสามารถตอบคำถามท้ายบทอ่านได้ จึงทำให้ผู้เรียนขาดจุดมุ่งหมายและแรงจูงใจในการอ่าน ซึ่งทำให้บรรยากาศในการเรียนน่าเบื่อหน่าย และไม่ใช่วิธีสอนที่จะช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการอ่าน และเกิดประสบการณ์ตรงจาก กระบวนการคิดของตนเอง (อรุณี วิริยะจิตรา. 2532 : 60-61; สุมิตรา อังวัฒนกุล. 2540 : 40-47) นอกจากนี้ เรื่องที่ผู้สอนนำมาให้อ่านก็ไม่น่าสนใจ ไม่เหมาะสมกับผู้เรียน เพราะผู้สอนส่วนใหญ่ยังคง ใช้เนื้อหาจากหนังสือเรียนของสำนักพิมพ์ต่าง ๆ เป็นหลัก (กรมสามัญศึกษา. 2541 : 69) เรื่องที่อ่าน ก็ไม่เป็นธรรมชาติ ผู้เขียนมักจะเขียนโครงสร้างหรือหลักไวยากรณ์ที่ต้องการสอนให้ปรากฏในเรื่อง ที่อ่านมากเกินไป (วิสาข์ จิตวิวัฒน์. 2541 : 51) อีกทั้งผู้เรียนไม่สามารถอ่านคำศัพท์หรือไม่เข้าใจ ความหมายของคำศัพท์ที่มีอยู่ในเรื่องที่กำลังอ่าน จึงทำให้ผู้เรียนไม่สามารถจับใจความสำคัญและ

รายละเอียดของเรื่องที่สามารถอ่านได้ (Cushenbury. 1989 : 103-104 ; สมุทฺร เชื้อเชาวนิช. 2540 : 15) จากสาเหตุดังกล่าวข้างต้น จึงทำให้ผู้เรียนไม่เข้าใจเรื่องที่สามารถอ่านและมีความรู้สึกว่าการอ่านเป็นเรื่องที่ยากลำบากและน่าเบื่อหน่าย ส่งผลให้ผู้เรียนมีเจตคติต่อการอ่านและมีพฤติกรรมการเรียนรู้อันพึงประสงค์ที่ไม่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ

การสอนอ่านภาษาอังกฤษจำเป็นต้องมีผู้สอนจะต้องศึกษาค้นคว้า และหาวิธีสอนแนวใหม่ๆ มาช่วยพัฒนาและจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทางกระบวนการคิด แก้ปัญหา ตระหนักถึงความสามารถและศักยภาพที่มีอยู่ในตัวเอง และสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์กับตนเองให้มากที่สุด การอ่านเป็นทักษะทางภาษาสำหรับการรับรู้ที่มีความสำคัญมาก เพราะการอ่านเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ถึงสิ่งต่าง ๆ ช่วยให้ผู้เรียนได้เพิ่มพูนความรู้จากข้อเขียนของผู้รู้ในแต่ละสาขาวิชา อีกทั้งยังเป็นรากฐานในการเรียนวิชาอื่น ๆ ผู้เรียนที่อ่านได้ดีมักจะเรียนวิชาอื่น ๆ ได้ดีตามไปด้วย นอกจากการอ่านจะช่วยให้การเรียนรู้ดีขึ้นแล้ว ยังช่วยให้คนได้พัฒนาความคิดเป็นของตนเองและเป็นประโยชน์ในการดำเนินชีวิตในทุก ๆ ด้านได้ นับว่าการอ่านเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการเสริมสร้างความรู้ ประสบการณ์และความสามารถของแต่ละคน เป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิตของมนุษย์ที่ได้ผลระยะยาว (เสาวลักษณ์ รัตนิชช. 2536 : 5)

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร พบว่าวิธีการสอนภาษาอังกฤษแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 2 ซึ่งเป็นวิธีการสอนที่ได้รับการพัฒนาโดยนักภาษาศาสตร์ ผู้เชี่ยวชาญทางการอ่าน และครูผู้สอนภาษาหลาย ๆ ท่าน เช่น ไบรอัน เกรย์ ริชาร์ด วอร์ดเกอร์ เนีย ดอร์ และเสาวลักษณ์ รัตนิชช การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาเป็นวิธีการสอนวิธีหนึ่งที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูผู้สอนกับผู้เรียน และระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียนด้วยกันเอง ครูผู้สอนทำหน้าที่เป็นผู้ให้คำแนะนำ ให้คำปรึกษา ให้ความช่วยเหลือเสริมแรงด้วยการให้กำลังใจ จัดเตรียมรูปแบบและสร้างสถานการณ์ทางภาษา เพื่อให้ผู้เรียนมีโอกาสฝึกทักษะทางภาษาได้ด้วยตัวเอง การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาเป็นวิธีสอนที่มุ่งพัฒนาทักษะการอ่านก่อนทักษะอื่น ๆ มีกระบวนการสอนที่เอื้อต่อความเข้าใจในการอ่าน ในแต่ละขั้นตอนสามารถเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอย่างเป็นอิสระและเรียนรู้ตามธรรมชาติ ส่งเสริมให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนภาษา มีนิสัยรักการอ่าน โดยกิจกรรมที่ผู้สอนจัดขึ้นนั้นยังมุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการอ่านและสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ สามารถพัฒนาพฤติกรรมการเรียนรู้อันพึงประสงค์ของผู้เรียนไปในทางที่ดีขึ้น และยังเป็นวิธีการที่มีกระบวนการในการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 มาตรา 24 (2) ที่ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา และมาตรา 24 (3) จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่าน และเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง (สทศ. 2542 : 12)

นอกจากปัญหาทางด้านการอ่านภาษาอังกฤษแล้ว เจตคติต่อการอ่านและพฤติกรรมการเรียนรู้อันพึงประสงค์ของผู้เรียนก็นับว่าเป็นตัวแปรที่สำคัญที่ผู้วิจัยนำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้ด้วย เจตคติเป็น

ลักษณะหนึ่งของคุณลักษณะด้านความรู้สึก เจตคติอาจเกิดจากการเรียนรู้การเลียนแบบหรือเกิดจากการได้รับแรงเสริม และเป็นสิ่งที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเรียนรู้อันพึงประสงค์ พฤติกรรมการเรียนรู้อันพึงประสงค์ที่ไม่เหมาะสมของผู้เรียนเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นมานานแล้ว มีผู้สนใจแก้ไขปัญหานี้มาตลอด ดังปรากฏในผลงานวิจัยของ ฮิลเดรท (Hildreth. 1966 : 424) พบว่าสาเหตุที่เด็กฉลาดจำนวนหนึ่งไม่ประสบผลสำเร็จในการเรียนเนื่องมาจากพฤติกรรมการเรียนรู้ที่ปฏิบัติอยู่เป็นประจำไม่เหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ โฮลทซ์แมน (Holtzman. 1969 : 5) พบว่าพฤติกรรมการเรียนรู้ที่ปฏิบัติอยู่เป็นประจำมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนถ้าผู้เรียนมีพฤติกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมมีแนวโน้มที่จะประสบผลสำเร็จในการเรียนสูง และผลจากการสำรวจปัญหาด้านการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในจังหวัดปราจีนบุรี ปีการศึกษา 2540 พบว่า นักเรียนไม่ตั้งใจเรียนคิดเป็นร้อยละ 39 คู้และเล่นในห้องเรียนคิดเป็นร้อยละ 26.33 ไม่ทบทวนบทเรียนคิดเป็นร้อยละ 7.66 แบ่งเวลาไม่ถูกคิดเป็นร้อยละ 13 ไม่ส่งงานตามกำหนดคิดเป็นร้อยละ 6.66 ไม่กล้าถามครูคิดเป็นร้อยละ 4.66 และครูไม่เข้าใจและไม่เอาใจใส่เด็กคิดเป็นร้อยละ 32.66 (ทิพวรรณ สุวรรณประเสริฐ. 2541 : 3) จากผลการวิจัยและสำรวจดังกล่าวพบว่าปัญหาพฤติกรรมการเรียนรู้ที่ไม่เหมาะสมจะทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนต่ำ และจากการศึกษาของบริก โทซี และมอร์เลย์ (Brige; Tosi; & Morley. 1971 : 347-350) พบว่าพฤติกรรมการเรียนรู้เป็นสิ่งที่สามารถปรับปรุงได้ โดยการสอนเทคนิคการเรียนและจัดสภาพการเรียนการสอนให้เป็นที่น่าพอใจ ผลการศึกษาปรากฏว่ากลุ่มทดลองจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุม แสดงว่าพฤติกรรมการเรียนรู้อันพึงประสงค์ถ้าได้รับการปรับปรุงและแก้ไขให้ดีขึ้นจะทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้นด้วย

ดังนั้น การนำวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 2 ซึ่งเป็นวิธีสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีขั้นตอนและแบบแผนที่ชัดเจน สามารถนำไปปรับปรุงการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและพัฒนาความสามารถของผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น นอกจากนี้ผลของการประเมินยังเป็นแรงจูงใจให้ผู้เรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อการอ่านภาษาอังกฤษและมีพฤติกรรมการเรียนรู้อันพึงประสงค์ในการเรียนภาษาอังกฤษซึ่งจะนำไปสู่ความสำเร็จในการเรียนต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 2 กับการสอนแบบเดิม
2. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 2 กับการสอนแบบเดิม
3. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนรู้อันพึงประสงค์ของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 2 กับการสอนแบบเดิม

4. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 2 ก่อนและหลังการทดลอง
5. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิม ก่อนและหลังการทดลอง
6. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 2 ก่อนและหลังการทดลอง
7. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิม ก่อนและหลังการทดลอง
8. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนรู้อันพึงประสงค์ของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 2 ก่อนและหลังการทดลอง
9. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนรู้อันพึงประสงค์ของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิม ก่อนและหลังการทดลอง

ความสำคัญของการวิจัย

ผลจากการวิจัยครั้งนี้ จะเป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนนิเวศภาษาอังกฤษ ในการพิจารณาเลือกและพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ตลอดจนการสร้างและปรับปรุงสื่อการเรียนการสอน การวัดผลและประเมินผลทางภาษา โดยมุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการอ่านภาษาอังกฤษและมีพฤติกรรมการเรียนรู้อันพึงประสงค์ซึ่งสอดคล้องกับการปฏิรูปการเรียนรู้ตามแนวพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนพินิจพิทยาสรรค์ อำเภอเมืองสตูล จังหวัดสตูล ที่เรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษพื้นฐาน ช่วงชั้นที่ 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2547 จำนวน 6 ห้องเรียน และมีนักเรียน 240 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนพินิจพิทยาสรรค์ อำเภอเมืองสตูล จังหวัดสตูล ที่เรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษพื้นฐาน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2547 ซึ่งเลือกมาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) และมีห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม ได้ห้องเรียน 2 ห้องเรียน มีนักเรียนจำนวน 80 คน แล้วนำมาจับสลากแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 1 กลุ่ม และกลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม เพื่อให้ได้รับการสอนด้วยวิธีที่ต่างกัน คือ

กลุ่มทดลอง ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 2

กลุ่มควบคุม ได้รับการสอนแบบเดิม

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ แบ่งเป็นดังนี้
 - 1.1 การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 2
 - 1.2 การสอนแบบเดิม
2. ตัวแปรตาม ได้แก่
 - 2.1 ความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ
 - 2.2 เจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ
 - 2.3 พฤติกรรมการเรียนรู้อันพึงประสงค์ของผู้เรียน

ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง

การทดลองครั้งนี้ ผู้วิจัยจะใช้เวลาในการทดลองสอนทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 20 คาบ และใช้เวลาในการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้อันพึงประสงค์ของผู้เรียนก่อนการทดลอง 4 คาบ รวมเป็น 24 คาบ โดยใช้เวลาสอน 5 สัปดาห์ ๆ ละ 4 คาบ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2547

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ ผู้วิจัยจะเลือกเนื้อหาที่มีเนื้อความตามอรรถลักษณะของภาษา (Genre) 2 ชนิด คือ เรื่องเล่าจากประสบการณ์ (Recount Genre) และการอธิบาย (Explanation Genre) โดยพิจารณาเนื้อหาให้มีความสอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษพื้นฐาน ช่วงชั้นที่ 4 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมใช้เนื้อหาเดียวกัน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ศัพท์ที่ 1 การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 2 หมายถึง การสอนที่เน้นกระบวนการอ่าน เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาจากการอ่านไปสู่ทักษะการฟัง การพูด และการเขียน มุ่งเน้นการให้ปัจจัยป้อนเข้าจากบริบทต่าง ๆ ที่ใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน มีลักษณะการพัฒนาภาษาแบบบูรณาการจากความหมายโดยรวมของเรื่องไปสู่องค์ประกอบย่อยของภาษา จัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามธรรมชาติ โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างระดับความสามารถ ความถนัด ความสนใจ และสติปัญญาของผู้เรียน กลวิธีในการสอนยึดหลักการทางภาษาศาสตร์เชิงระบบ ภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา และจิตวิทยาการเรียนรู้ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนพัฒนากระบวนการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเองโดยใช้กระบวนการทางความคิด ซึ่งจะนำไปสู่จุดหมายปลายทางที่ต้องการคือ ความสามารถทางการอ่านของผู้เรียน ตลอดจนมีเจตคติที่ดีและมีพฤติกรรมการเรียนรู้อันพึงประสงค์ในการเรียนรู้ภาษาโดยมีขั้นตอนการสอน (เสาวลักษณ์ รัตนวิรัช. 2531 : 23-27) ดังนี้

- ขั้นตอนที่ 1 ผู้เรียนอ่านเรื่องร่วมกันและอภิปราย สนทนาเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านร่วมกับผู้สอน และทำไดอะแกรมสรุปความ
- ขั้นตอนที่ 2 ครูผู้สอนโยงเรื่องที่อ่านเข้าสู่เรื่องของผู้เรียน และอภิปรายร่วมกัน
- ขั้นตอนที่ 3 เขียนเรื่องร่วมกันกับผู้สอนในกลุ่ม เขียนเรื่องของผู้เรียนในกลุ่มย่อยหรือตามลำพัง

ขั้นตอนที่ 4 อภิปราย สนทนา และวิเคราะห์หรือรณลักษณะร่วมกันเกี่ยวกับเรื่องที่ผู้เรียนเขียนขึ้นในขั้นตอนที่ 3

ขั้นตอนที่ 5 ทำกิจกรรมทางภาษาเพื่อทบทวน ฝึกความแม่นยำ และเสริมทักษะทางภาษา เช่น ให้ผู้เรียนเขียนเรื่องจากภาพ เล่นเกมล่าคำผิดจากเรื่องที่เขียน โดยเพิ่มกิจกรรมต่าง ๆ ให้มากและหลากหลาย

2. ศัพท์ที่ 2 การสอนแบบเดิม หมายถึง การสอนภาษาอังกฤษตามแนววิธีสอนแบบไวยากรณ์และแปล โดยมีลำดับขั้นตอนการสอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 สร้างความสนใจ

เป็นการนำเข้าสู่บทเรียนโดยการสนทนาเกี่ยวกับสถานการณ์ต่าง ๆ

ขั้นตอนที่ 2 สอนคำศัพท์

โดยครูผู้สอนบอกคำแปลเป็นภาษาไทย และสอนในลักษณะเป็นรายการคำศัพท์โดด ๆ

ขั้นตอนที่ 3 สอนโครงสร้าง

โดยอธิบายโครงสร้างไวยากรณ์ ข้อยกเว้นต่าง ๆ ให้ผู้เรียนทราบ พร้อมยกตัวอย่างประกอบ แล้วให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัด

ขั้นตอนที่ 4 สอนอ่าน

โดยให้ผู้เรียนอ่านเรื่องที่กำหนดให้แล้วแปลเป็นภาษาไทย ตอบคำถามและวิเคราะห์โครงสร้างไวยากรณ์

ขั้นตอนที่ 5 ประเมินผลการเรียนรู้

โดยให้ผู้เรียนฝึกทำการบ้าน ทำแบบฝึกหัดเพิ่มเติม และให้ท่องคำศัพท์

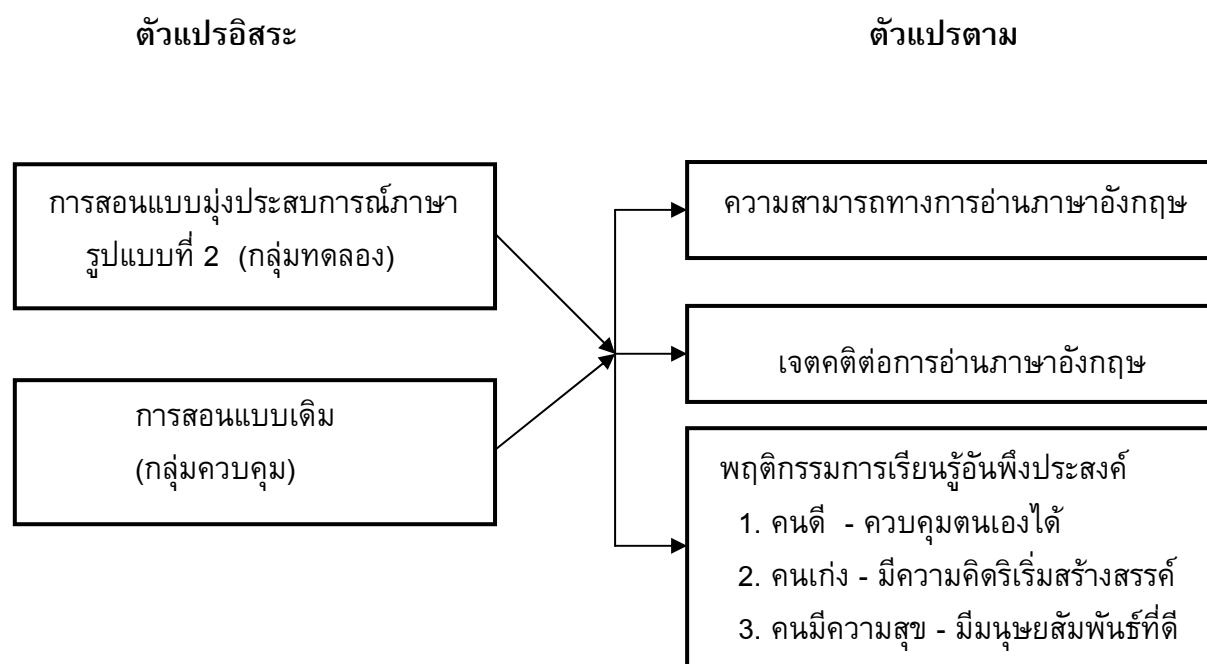
3. ศัพท์ที่ 3 ความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถเข้าใจในสิ่งที่อ่าน ในด้านการจับใจความสำคัญ สรุปความ ตีความ วิเคราะห์หรือวิจารณ์เกี่ยวกับข้อเขียนหรือเรื่องที่อ่านได้ ซึ่งวัดได้จากคะแนนการทำแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านของผู้เรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและหาคุณภาพแล้ว

4. ศัพท์ที่ 4 เจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ หมายถึง ความคิดเห็นและความรู้สึกของผู้เรียนทั้งในด้านบวกและด้านลบเกี่ยวกับคุณประโยชน์ ความสำคัญ รวมถึงความคิดเห็นต่อการอ่านภาษาอังกฤษ รวมทั้งกิจกรรมต่าง ๆ ในสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษพื้นฐาน ซึ่งวัดได้จากคะแนนการทำแบบสอบถามเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยใช้มาตราการวัดเจตคติของลิเคิร์ต (Likert Scale)

5. ศัพท์ที่ 5 พฤติกรรมการเรียนรู้อันพึงประสงค์ หมายถึง การแสดงออกของผู้เรียนในการเรียน เพื่อให้ผู้เรียนเป็นคนดี คนเก่ง และคนมีความสุข โดยกำหนดคุณลักษณะของพฤติกรรมการเรียนรู้อันพึงประสงค์ของผู้เรียนที่ต้องการสังเกตทั้ง 3 ด้านคือ คนดี ได้แก่ การควบคุมตนเองได้ คนเก่ง ได้แก่ การมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และคนมีความสุข ได้แก่ การมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี อีกทั้งผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ตลอดเวลาและทุกสถานที่ โดยมีกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษพื้นฐานที่

สอดคล้องกับความสนใจของตนเอง มีกระบวนการคิดและได้ฝึกปฏิบัติจริง ได้เรียนรู้ตามสภาพจริง และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างกว้างไกล มีกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันโดยมีผู้เรียน ครู และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย ร่วมจัดบรรยากาศให้เอื้อต่อการเรียนรู้และมุ่งประโยชน์ของผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งตรงตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ที่มุ่งให้เกิดการปฏิรูปการเรียนรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะผู้เรียนและลักษณะกระบวนการเรียนรู้ ซึ่งวัดได้จากแบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้อันพึงประสงค์ของผู้เรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยใช้วิธีการบันทึกการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้แบบระบบการบันทึกเป็นช่วงเวลา (Time Interval Recording System) ของเสาวลักษณ์ รัตนวิษฐ์. (2545).

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานในการวิจัย

1. ความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 2 กับการสอนแบบเดิมแตกต่างกัน
2. เจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 2 กับการสอนแบบเดิมแตกต่างกัน

3. พฤติกรรมการเรียนรู้อันพึงประสงค์ของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 2 กับการสอนแบบเดิมแตกต่างกัน
4. ความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 2 ก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกัน
5. ความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิม ก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกัน
6. เจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 2 ก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกัน
7. เจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิม ก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกัน
8. พฤติกรรมการเรียนรู้อันพึงประสงค์ของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 2 ก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกัน
9. พฤติกรรมการเรียนรู้อันพึงประสงค์ของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิม ก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ช่วงชั้นที่ 4 ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน

3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

4. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบเดิม

5. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ

6. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนรู้อันพึงประสงค์ของผู้เรียน

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ช่วงชั้นที่ 4 ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

1. วิสัยทัศน์

การจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีความคาดหวังว่าเมื่อผู้เรียนเรียนภาษาต่างประเทศอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาถึงมัธยมศึกษา ผู้เรียนจะมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศ สื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์

โครงสร้างของหลักสูตรภาษาต่างประเทศ กำหนดตามระดับความสามารถทางภาษาและพัฒนาการของผู้เรียน (Proficiency – Based) เป็นสำคัญ โดยจัดแบ่งเป็น 4 ระดับ คือ

1. ช่วงชั้นที่ 1 (ป.1 – 3)	ระดับเตรียมความพร้อม (Preparatory Level)
2. ช่วงชั้นที่ 2 (ป.4 – 6)	ระดับต้น (Beginner Level)
3. ช่วงชั้นที่ 3 (ม.1 – 3)	ระดับกำลังพัฒนา (Development Level)
4. ช่วงชั้นที่ 4 (ม.4 – 6)	ระดับก้าวหน้า (Expanding Level)

2. คุณภาพของผู้เรียน ช่วงชั้นที่ 4 (ม.4 – 6)

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้กำหนดให้สาระการเรียนรู้กลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศเป็นสาระการเรียนรู้ที่เสริมสร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์ และสร้างศักยภาพในการคิดและการทำงานอย่างสร้างสรรค์ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามจุดหมายของหลักสูตร การเรียนภาษาต่างประเทศจะช่วยให้ผู้เรียนมีวิสัยทัศน์กว้างไกล และเกิดความมั่นใจในการที่จะสื่อสารกับชาวต่างประเทศ รวมทั้งเกิดเจตคติที่ดีต่อภาษาและวัฒนธรรมต่างประเทศ โดยยังคงความภาคภูมิใจใน

ภาษาและวัฒนธรรมไทย การที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดคุณภาพได้ตามที่คาดหวังดังกล่าว หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดองค์ความรู้ กระบวนการเรียนรู้ และคุณธรรมจริยธรรม ค่านิยมที่ผู้เรียนพึงมีเมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน 12 ปีแล้ว ในช่วงชั้นที่ 4 (ชั้น ม.4 – 6) เป็นดังนี้

1. ผู้เรียนเข้าใจและใช้ภาษาต่างประเทศในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร สร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล แสดงความรู้สึกนึกคิด แสดงความคิดเห็นรอบคอบในเรื่องที่เกี่ยวกับการศึกษางานอาชีพ ชุมชนและสังคมโลก ในรูปแบบที่เหมาะสมกับบุคคล กาลเทศะ

2. มีทักษะในการใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน ในหัวข้อเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม ความสัมพันธ์กับบุคคล เวลาว่างและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย ลมฟ้าอากาศ การศึกษาและอาชีพ การเดินทางท่องเที่ยว การบริการ สถานที่ ภาษา วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี ภายในวงศัพท์ประมาณ 3,600 - 3,750 คำ (คำศัพท์ที่มีระดับการใช้แตกต่างกัน)

3. ใช้ประโยคผสม (Compound Sentence) และประโยคซับซ้อน (Complex Sentence) ที่ใช้สื่อความหมายตามบริบทต่าง ๆ ในการสนทนาทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

4. อ่าน เขียน ข้อความที่เป็นความเรียงและไม่เป็นความเรียง ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ ที่มีตัวเชื่อมข้อความ (Discourse Markers)

5. มีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับวัฒนธรรมทางภาษาและชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษาตามบริบทของข้อความที่พบในแต่ละระดับชั้น

6. มีความรู้ความเข้าใจสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศ สืบค้นข้อมูลความรู้ในวิชาอื่น ๆ ที่เรียนตามความสนใจและระดับชั้นจากสื่อที่หลากหลาย

7. ฝึกฝนการใช้ภาษาอังกฤษทั้งในและนอกโรงเรียน เพื่อการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมอย่างต่อเนื่อง หาความเพลิดเพลินและเป็นพื้นฐานในการทำงานและประกอบอาชีพ

3. สาระ มาตรฐานการเรียนรู้ และผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ช่วงชั้นที่ 4 (ม.4 – 6)

ตาราง 1 แสดงสาระ มาตรฐานการเรียนรู้ และผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ช่วงชั้นที่ 4 (ม.4 – 6)

มาตรฐานการเรียนรู้ ช่วงชั้นที่ 4		
สาระที่	มาตรฐาน	ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
1. ภาษาเพื่อการสื่อสาร	ด 1.1 เข้าใจกระบวนการฟังและอ่าน สามารถตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และนำความรู้มาใช้อย่างมีวิจารณญาณ	1. เข้าใจน้ำเสียง ความรู้สึกของผู้พูด รวมทั้งคำชี้แจง คำบรรยาย คำแนะนำ สารสนเทศ และคู่มือต่าง ๆ 2. อ่านออกเสียงบทอ่านได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียง และเหมาะสมกับ

ตาราง 1 (ต่อ)

มาตรฐานการเรียนรู้ ช่วงชั้นที่ 4		
สาระที่	มาตรฐาน	ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
		เนื้อหาที่อ่าน 3. เข้าใจ ตีความ และ/หรือแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสื่อที่เป็นความเรียง และไม่ใช่ความเรียงในรูปแบบต่าง ๆ ที่ซับซ้อนขึ้น ถ่ายโอนเป็นข้อความที่ใช้ถ้อยคำของตนเอง 4. เข้าใจ ตีความ วิเคราะห์ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อความ ข้อมูล ข่าวสาร บทความ สารคดี บันทึกคดีที่ซับซ้อนขึ้นจากสื่อสิ่งพิมพ์หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์
	ต 1.2 มีทักษะในการสื่อสารทางภาษา แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร และแสดงความรู้สึก และความคิดเห็น โดยใช้เทคโนโลยีและการจัดการที่เหมาะสมเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต	1. ใช้ภาษาตามมารยาททางสังคม เพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และสามารถดำเนินการสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเหมาะสมโดยใช้สื่อเทคโนโลยีที่มีอยู่ในแหล่งการเรียนรู้ทั้งในและนอกสถานศึกษา 2. ใช้ภาษาเพื่อแสดงความคิดเห็น แสดงความต้องการของตน เสนอ บริการแก่ผู้อื่น เจรจาต่อรอง และวางแผนในการเรียนโดยใช้สื่อเทคโนโลยีที่มีอยู่ในแหล่งการเรียนรู้ทั้งในและนอกสถานศึกษา 3. ใช้ภาษาเพื่อขอและให้ข้อมูล อธิบาย บรรยาย เปรียบเทียบ แลกเปลี่ยนความรู้ เกี่ยวกับเรื่องราวหรือประเด็นปัญหาต่าง ๆ ตลอดจนเหตุการณ์ปัจจุบันในชุมชนและสังคม สร้างองค์ความรู้ โดยใช้ประโยชน์จากสื่อการเรียนทางภาษา และผลจากการฝึก

ตาราง 1 (ต่อ)

มาตรฐานการเรียนรู้ ช่วงชั้นที่ 4		
สาระที่	มาตรฐาน	ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
		ทักษะต่าง ๆ รวมทั้งวางแผนในการเรียนและอาชีพ 4. ใช้ภาษาเพื่อแสดงความรู้สึกของตนเกี่ยวกับเหตุการณ์ทั้งในอดีต ปัจจุบัน และอนาคต พร้อมทั้งให้เหตุผลโดยใช้ประโยชน์จากสื่อการเรียนทางภาษา และผลจากการฝึกทักษะต่าง ๆ รวมทั้งแสวงหาวิธีการเรียนภาษาต่างประเทศที่เหมาะสมกับตนเอง
	ต 1.3 เข้าใจกระบวนการพูด การเขียน และสื่อสาร ข้อมูล ความคิดเห็น และความคิดรวบยอดในเรื่องต่าง ๆ ได้อย่างสร้างสรรค์ มีประสิทธิภาพ และมีสุนทรียภาพ	1. นำเสนอข้อมูล เรื่องราว รายงานที่เกี่ยวกับประสบการณ์ รวมทั้งเหตุการณ์หรือเรื่องทั่วไป 2. นำเสนอความคิดรวบยอดเกี่ยวกับเหตุการณ์ต่าง ๆ กิจกรรม สินค้าหรือบริการ ในท้องถิ่นของตนด้วยวิธีการที่หลากหลาย 3. นำเสนอความคิดเห็นที่มีต่อเหตุการณ์ต่าง ๆ กิจกรรม สินค้าหรือบริการในท้องถิ่นของตนด้วยวิธีการที่หลากหลายได้อย่างสร้างสรรค์ และมีประสิทธิภาพ 4. นำเสนอบทกวีหรือบทละครสั้น (Skit) โดยใช้เค้าโครงตามแนวคิดของเจ้าของภาษาหรือแต่งขึ้นอย่างอิสระด้วยความเพลิดเพลิน

ตาราง 1 (ต่อ)

มาตรฐานการเรียนรู้ ช่วงชั้นที่ 4		
สาระที่	มาตรฐาน	ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
2. ภาษาและวัฒนธรรม	ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้ อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ	1. ใช้ภาษาและท่าทางในการสื่อสารได้เหมาะสมกับระดับบุคคล กาลเทศะ และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา 2. แสดงความคิดเห็นต่อวัฒนธรรม ประเพณี ความเชื่อ และความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา
	ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างมีวิจารณญาณ	1. เข้าใจความแตกต่างระหว่างภาษาต่างประเทศกับภาษาไทยในเรื่องคำ วลี สำนวน ประโยค และข้อความที่ซับซ้อนยิ่งขึ้นและนำไปใช้อย่างมีวิจารณญาณ 2. เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทยที่มีอิทธิพลต่อการใช้ภาษา และนำไปใช้อย่างมีวิจารณญาณ 3. เห็นประโยชน์ของการรู้ภาษาต่างประเทศในการแสวงหาความรู้ การเข้าสู่สังคมและอาชีพ 4. เห็นคุณค่า และจัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ 5. ตระหนักในคุณค่าของภาษาและวัฒนธรรมที่เรียน และนำความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษาและวัฒนธรรมมาประยุกต์ในการพัฒนาตนเอง ครอบครัว ชุมชน และสังคม

ตาราง 1 (ต่อ)

มาตรฐานการเรียนรู้ ช่วงชั้นที่ 4		
สาระที่	มาตรฐาน	ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
3. ภาษา กับ ความสัมพันธ์ กับกลุ่มสาระการ เรียนรู้อื่น	ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศใน การเชื่อมโยงความรู้กับ กลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการ พัฒนาและเปิดโลกทัศน์ ของตน	1. วิเคราะห์และสังเคราะห์เนื้อหาสาระ ภาษาต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับกลุ่ม สาระการเรียนรู้อื่น ๆ 2. ใช้ภาษาต่างประเทศในการแสวงหา ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการ เรียนรู้อื่น ๆ เพื่อขยายโลกทัศน์จาก แหล่งข้อมูลที่หลากหลายในรูปแบบ ต่าง ๆ 3. อภิปรายเกี่ยวกับประสบการณ์ที่ ได้รับจากการใช้ภาษาต่างประเทศใน การค้นคว้าเนื้อหาสาระที่เกี่ยวข้อง กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ เป็น ภาษาต่างประเทศ
4. ภาษา กับ ความสัมพันธ์กับ ชุมชนและโลก	ต 4.1 สามารถใช้ ภาษาต่างประเทศตาม สถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งใน สถานศึกษา ชุมชน และ สังคม	1. ใช้ภาษาต่างประเทศตาม สถานการณ์ต่าง ๆ ภายใน สถานศึกษาและชุมชน ด้วยวิธีการ และรูปแบบที่หลากหลายและซับซ้อน 2. ใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารใน รูปแบบต่าง ๆ กับบุคคลภายใน สถานศึกษา ชุมชน และสังคม
	ต 4.2 สามารถใช้ ภาษาต่างประเทศเป็น เครื่องมือในการเรียนรู้ การศึกษาต่อ การประกอบ อาชีพ การสร้างความ ร่วมมือ และการอยู่ร่วมกัน ในสังคม	1. ใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อสื่อสารใน การทำงาน สมัยครงาน และประกอบ อาชีพ รวมทั้งการขอและให้ข้อมูล เกี่ยวกับอาชีพในสถานการณ์จำลอง และ/หรือสถานการณ์จริง 2. ใช้ภาษาต่างประเทศในการปฏิบัติ งานร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุขโดย รู้จักควบคุมตนเองรับฟังความคิดเห็น ของผู้อื่น แสดงความคิดเห็นของตน อย่างเหมาะสม และเจรจาโน้มน้าว

ตาราง 1 (ต่อ)

มาตรฐานการเรียนรู้ ช่วงชั้นที่ 4		
สาระที่	มาตรฐาน	ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
		ต่อรองอย่างมีเหตุผล 3. ใช้ภาษาต่างประเทศเฉพาะด้านเพื่อ การสื่อสาร การจัดการด้านการเรียน การศึกษาต่อ และ/หรือด้านอาชีพ 4. ใช้ภาษาต่างประเทศเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารของ ชุมชน ท้องถิ่น และประเทศชาติ ใน การสร้างความร่วมมือเชิงสร้างสรรค์ และการแข่งขันในสังคมโลก

4. การวัดและประเมินผล

หลักสำคัญในการประเมินผลที่พึงพิจารณา คือ การประเมินผลควรมีลักษณะเป็นกระบวนการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน เน้นคุณลักษณะและความสามารถของผู้เรียนเป็นภาพรวม ผลการประเมินต้องชี้ให้เห็นผลการปรับปรุงการสอนของครูผู้สอน และความสำเร็จของผู้เรียนตามเป้าหมายหลักสูตร บ่งบอกถึงความสามารถในการนำความรู้และทักษะไปใช้ในชีวิตจริงได้ ทั้งยังส่งเสริมให้ผู้เรียนได้แสดงความสามารถที่หลากหลาย ไม่แยกเด็ดขาดจากการเรียนการสอน เป็นการให้ข้อมูลที่ทำให้ผู้เรียนแต่ละคนรู้จักตนเองและมองเห็นแนวทางที่จะปรับปรุงตนเองให้ดีขึ้น โดยเน้นความร่วมมือของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องในการให้ข้อมูล ตรวจสอบและทบทวนซึ่งกันและกัน เน้นที่การวัดกระบวนการ (Process) เท่า ๆ กับการวัดผลผลิต (Product) ของกระบวนการ

จากกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เปลี่ยนแปลง การประเมินผลตามหลักสูตรการศึกษาระดับพื้นฐานจึงเน้นไปที่การวัดและการประเมินผล ที่จะนำไปสู่การชี้ให้เห็นสภาพที่แท้จริงของผู้เรียนและสภาพจริงของการเรียนการสอนจากพฤติกรรมที่ผู้เรียนได้แสดงออก (Student Performance) สะท้อนให้เห็นความสามารถอย่างหลากหลายในการพัฒนาคนที่ชัดเจนสอดคล้องกับสมรรถภาพที่มีในตนเอง และจากการลงมือปฏิบัติจริง

ลักษณะภาษาที่นำมาประเมิน ควรเป็นภาษาที่ใช้ในสถานการณ์การสื่อสารตามสภาพจริง คือ เป็นข้อความสมบูรณ์ในตัวเอง เป็นภาษาที่เจ้าของภาษาใช้ มีความเป็นธรรมชาติอยู่ในบริบท ทั้งนี้ ต้องคำนึงถึงความสามารถและประสบการณ์ของผู้เรียนด้วย การประเมินความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ควรประเมินความสามารถในการสื่อความหมายจริง ๆ ไม่ควรแยกการใช้ภาษาออกจากสถานการณ์และควรวัดให้ครอบคลุมองค์ประกอบทางภาษาอันประกอบด้วยความรู้เรื่องเสียง

คำศัพท์ โครงสร้าง การใช้ภาษาในสถานการณ์ และกลวิธีในการสื่อสาร

จะเห็นได้ว่าสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ช่วงชั้นที่ 4 (ม.4 – 6) ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ซึ่งประกอบด้วย 4 สาระ 8 มาตรฐานการเรียนรู้ และ 28 ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังมีเป้าหมายเพื่อมุ่งหวังให้ผู้เรียนได้เรียนภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะ ภาษาอังกฤษ อย่างต่อเนื่องตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาจนถึงมัธยมศึกษา ทำให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถ และมีเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ สามารถใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม ผู้เรียนมีพฤติกรรมการเรียนรู้อันพึงประสงค์ และผู้เรียนสามารถพัฒนาคุณภาพการศึกษาเพื่อสร้างเยาวชนไทยให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข และมีศักยภาพ พร้อมทั้งจะแข่งขันและร่วมมืออย่างสร้างสรรค์ในเวทีโลกต่อไป

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน

1. ความหมายของการอ่าน

นักการศึกษา และผู้เชี่ยวชาญทางการอ่านได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ในลักษณะที่คล้ายกันดังนี้ วิดโดว์สัน (Widdowson. 1979 : 174) และสมุทธร เชนเชาวนิช (2540 : 1) ได้ให้ความหมายของการอ่านว่าคือ การมีปฏิริยาโต้ตอบระหว่างผู้เขียนและผู้อ่านซึ่งใช้ความคิดพิจารณาเรื่องที่อ่าน การมีส่วนร่วมในการสนทนาซึ่งผู้เขียนได้เขียนไว้ เพื่อการสื่อสารระหว่างผู้อ่านและผู้เขียน ข้อความที่อ่านคือปฏิริยาโต้ตอบระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน ซึ่งสอดคล้องกับ คูเปอร์ (Couper. 1979 : 3) และ มอริส (Moris. 1984 : 14) ได้ให้ความหมายของการอ่านที่คล้ายกันว่าหมายถึงกระบวนการสร้างหรือพัฒนาความหมายของเนื้อหาที่เป็นตัวอักษร ซึ่งผู้อ่านจะต้องนำความรู้และประสบการณ์เดิมมาเชื่อมโยงในการอ่านโดยกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านและเนื้อหา

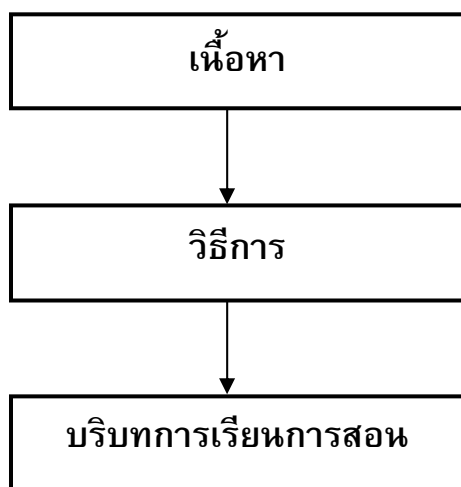
จากความหมายของการอ่านที่กล่าวมาข้างต้นพอสรุปได้ว่า การอ่าน หมายถึง กระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านและผู้เขียน โดยอาศัยตัวอักษรเป็นสื่อกลางในการสื่อสาร เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจสิ่งที่ผู้เขียนต้องการจะถ่ายทอด

2. รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ

การสอนอ่านภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ได้แนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการอ่านมาจากการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ (วิสาข์ จิตวิตร. 2541 : 14) โดยมีรูปแบบการสอนอ่านหลัก ๆ 3 รูปแบบ ดังนี้

2.1 รูปแบบการสอนอ่านจากล่างสู่บน (Bottom-Up Model of Reading) รูปแบบการสอนอ่านจากล่างสู่บนนี้เป็นการอ่านที่ให้ความสำคัญเกี่ยวกับตัวอักษร เน้นองค์ประกอบย่อยของภาษา ผู้อ่านจะพยายามถอดความจากอักษร จากคำศัพท์แต่ละตัวแล้วจึงตีความโดยรวม รูปแบบการสอนอ่านแบบนี้ไม่เน้นความสำคัญของความรู้เดิม ความสนใจ และเจตคติของผู้อ่าน แต่จะให้ความสำคัญต่อการแยกคำและหน้าที่ของคำนั้น ๆ ในประโยค

2.2 รูปแบบการสอนอ่านจากบนสู่ล่าง (Top-Down Model of Reading) รูปแบบการสอนอ่านจากบนสู่ล่างนี้ กูดแมน (Goodman. 1971) กล่าวว่า เป็นกระบวนการอ่านที่เน้นการเดาหรือตั้ง

ภาพประกอบ 13 ขั้นตอนการสอนแบบเดิม

จากข้อมูลดังกล่าว จะเห็นได้ว่าการสอนแบบเดิมเป็นการสอนที่ส่งเสริมการอ่านและการเขียน โดยการให้ท่องจำคำศัพท์ กฎเกณฑ์ไวยากรณ์ และการแปลเป็นหลัก กิจกรรมการเรียนการสอนไม่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงออกหรือแสดงความคิดเห็น และขาดการฝึกทักษะกระบวนการกลุ่ม และยังยึดผู้สอนเป็นศูนย์กลาง

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ

1. ความหมายของเจตคติ

เจตคติหรือทัศนคติเป็นลักษณะหนึ่งของคุณลักษณะด้านเจตพิสัยหรือด้านความรู้สึก คำว่า “เจตคติ” ตรงกับภาษาอังกฤษว่า “Attitude” แปลว่า โน้มเอียง เหมาะสม ความหมายของเจตคตินั้น มีผู้ให้ความหมายไว้ดังนี้

ฮิลการ์ด (Hilgard. 1962 : 564) ได้ให้คำจำกัดความของเจตคติว่าเป็นพฤติกรรมหรือความรู้สึกครั้งแรกที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แล้วมีผลต่อการกำหนดให้บุคคลมีปฏิกิริยาตอบสนองในครั้งต่อ ๆ ไป ซึ่งอาจจะเป็นลักษณะที่ชอบหรือไม่ชอบ

เคแกน (Kegan. 1968 : 618) กล่าวถึงเจตคติว่าเป็นความโน้มเอียงที่ฝังแน่นอยู่ในความคิดและความรู้สึกในทางบวกหรือทางลบที่มีต่อสิ่งที่เกิดขึ้นโดยเฉพาะ เจตคติประกอบด้วยส่วนสำคัญ 2 ประการคือ ความรู้ความเข้าใจ และอารมณ์

สมบุรณ์ ชิตพงศ์ (2519 : 14) กล่าวว่า เจตคติเป็นความรู้สึกโน้มเอียงทางจิตใจของบุคคลที่มีต่อสิ่งของ เรื่องราวและปรากฏการณ์ต่าง ๆ พฤติกรรมด้านเจตคติเป็นผลเนื่องมาจากการเรียนรู้และประสบการณ์ของบุคคล ซึ่งอาจแบ่งได้ 3 ลักษณะคือ

1. เจตคติเชิงนิมาน เป็นลักษณะการแสดงออกในลักษณะความพึงพอใจ เห็นด้วย ชอบ สนับสนุน ปฏิบัติตามด้วยความเต็มใจ

2. เจตคติเชิงนิเสธ เป็นการแสดงออกในลักษณะตรงกันข้ามกับเจตคติเชิงนิมาน เช่น ไม่พอใจ ไม่เห็นด้วย ไม่ยินดี ไม่ร่วมมือ ไม่ทำตาม เป็นต้น

3. เจตคติที่เป็นกลาง เป็นการแสดงออกในลักษณะที่ไม่เป็นทั้งเจตคติเชิงนิมานและเชิงนิเสธ แต่อยู่ระหว่างกลางไม่เข้าข้างใดข้างหนึ่ง

จากความหมายของเจตคติที่กล่าวไว้ จึงพอสรุปได้ว่า เจตคติ หมายถึง การแสดงออกทางความรู้สึก ความคิดเห็น และท่าทีของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เช่น บุคคล สิ่งของ การกระทำและสถานการณ์ต่าง ๆ โดยอาจเป็นไปในทางบวกคือ การชอบ ความพอใจ เห็นด้วย หรืออาจเป็นไปในทางลบคือ ไม่ชอบ ไม่พอใจ ไม่เห็นด้วยทั้งนี้เจตคติเป็นผลสืบเนื่องมาจากประสบการณ์ ดังนั้นเจตคติจึงสามารถสร้างได้และเปลี่ยนแปลงได้

2. องค์ประกอบของเจตคติต่อการอ่าน

Epstein (1980 : 6) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของเจตคติต่อการอ่าน(Component of Reading Attitude) ไว้ดังนี้

1. องค์ประกอบด้านสติปัญญา(Cognitive Component) เป็นองค์ประกอบทางด้านความรู้หรือความเข้าใจของบุคคลที่มีต่อการอ่าน

2. องค์ประกอบด้านอารมณ์ความรู้สึก(Affective Component) เป็นองค์ประกอบทางด้านอารมณ์หรือความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อการอ่าน

3. องค์ประกอบด้านความพร้อม(Action Tendency Component) เป็นองค์ประกอบทางด้านความพร้อมหรือความโน้มเอียงที่จะแสดงออกต่อการอ่าน

3. หลักการวัดเจตคติ

ไพศาล หวังวานิช (2526 : 221-222) ได้เสนอหลักการวัดเจตคติไว้ดังนี้ การวัดเจตคตินับว่าเป็นสิ่งที่มีความยุ่งยากพอสมควร เพราะเป็นการวัดคุณลักษณะภายในของบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องกับอารมณ์และความรู้สึกหรือเป็นลักษณะทางจิตใจ คุณลักษณะดังกล่าวมีการแปรเปลี่ยนได้ง่าย แต่อย่างไรก็ตามเจตคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งก็ยังสามารถวัดได้โดยอาศัยหลักสำคัญดังนี้

1. ต้องยอมรับข้อตกลงเบื้องต้นเกี่ยวกับเจตคติ (Basic Assumption)

2. การวัดเจตคติด้วยวิธีใดก็ตามจะต้องมีส่วนประกอบ 3 ส่วนคือ ตัวบุคคล สิ่งเร้า และการตอบสนอง ซึ่งจะออกมาในระดับสูง-ต่ำ หรือมาก-น้อย

3. สิ่งเร้าที่จะนิยมใช้กันทั่วไปคือ ข้อความคิดเจตคติ (Attitude Statements) ซึ่งเป็นสิ่งเร้าทางภาษาที่ใช้อธิบายคุณค่าคุณลักษณะของสิ่งนั้นเพื่อให้บุคคลตอบสนองออกมาเป็นระดับความรู้สึก (Attitude Continuum หรือ Scale) เช่น มาก ปานกลาง น้อย เป็นต้น

4. การวัดเจตคติต้องคำนึงถึงความเที่ยงตรง (Validity) ของการวัดเป็นพิเศษต้องพยายามให้ผลของการวัดที่ได้ตรงกับความเป็นจริงของบุคคลทั้งในแง่ทิศทาง ระดับ หรือช่วงของเจตคติ

4. งานวิจัยที่เกี่ยวกับเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ

4.1 งานวิจัยต่างประเทศ

แอสคอฟ และฟิชแบค (Askov; & Fishback. 1973 : 1-7) ได้ศึกษาพบว่าเจตคติในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนเกรด 1-3 เพศและระดับชั้นมีผลต่อเจตคติต่อการอ่านแตกต่างกันแต่ไม่มีผลต่อคะแนนการอ่าน โดยเพศหญิงมีเจตคติต่อการอ่านสูงกว่าเพศชาย

โรเอทเจอร์ และคนอื่น ๆ (Roettger; et al. 1979 : 138-141) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติและผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านของนักเรียนเกรด 3-6 จำนวน 697 คน พบว่าเจตคติต่อการอ่านของนักเรียนเกรด 5-6 สูงกว่านักเรียนระดับอื่น ๆ และยังพบอีกว่ามีความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อการอ่านกับคะแนนความสามารถทางการอ่านตลอดจนคะแนนด้านคำศัพท์ รวมทั้งพบว่าผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านสูงจะมีเจตคติต่อการอ่านสูงขึ้น

4.2 งานวิจัยในประเทศ

เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (Rattanaovich; 1987) ได้สรุปผลงานวิจัยเรื่องผลของการใช้ชุดการเรียนการสอนโครงสร้างระดับยอด และวิธีการสอนแบบเดิมในการสอนอ่านวิชาภาษาอังกฤษแก่นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนขนาดใหญ่จากทั้ง 4 ภาคคือ โรงเรียนเจ้าพระยาวิทยาคม (ภาคกลาง) โรงเรียนเดชะปัตตนิยานุกูล (ภาคใต้) โรงเรียนยุพราชวิทยาลัย (ภาคเหนือ) และโรงเรียนมหาสารคามพิทยาคม (ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ) โดยในแต่ละโรงเรียนมีนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 50 คน ทั้งนักเรียนแผนกศิลป์และวิทยาศาสตร์ โดยใช้ระยะเวลาตั้งแต่เดือนพฤษภาคม – กันยายน พ.ศ. 2530 ผลปรากฏว่า จากการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษและทัศนคติของนักเรียนทั้งสองกลุ่มด้วยการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรม SPSS และการวิเคราะห์ด้วยวิธีเมตา (Meta-Analysis) นักเรียนในกลุ่มทดลองมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนในกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติโดยมีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 1.25 และมีทัศนคติในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนในกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติโดยมีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 1.16

วิจิตตรา นรสิงห์ (2540 : 84) ได้ทำการทดลองสอนอ่านด้วยกลวิธี KWL-Plus กับการสอนอ่านตามคู่มือครู เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2539 จำนวน 80 คน ผลปรากฏว่าเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยกลวิธี KWL-Plus สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เปรมวดี รัตกุล (2541 : 90) ได้ทำการทดลองสอนด้วยบทเรียนโมดูลแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 กับการสอนตามคู่มือครู เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดบ้านสวายสอ อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2540 จำนวน 80 คน ผลปรากฏว่านักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยบทเรียนโมดูลแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 1 กับนักเรียนที่ได้รับการสอน

ตามคู่มือครู มีเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

พรเพ็ญ พุ่มสะอาด (2543 : 66) ได้ทำการทดลองสอนด้วยเทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมาย (Semantic Mapping) กับการสอนตามคู่มือครู เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียน เจตคติต่อการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบางปะอิน "ราชานุเคราะห์ 1" อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2542 จำนวน 80 คน ผลการทดลองพบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยเทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมายกับการสอนตามคู่มือครู มีเจตคติต่อการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากงานวิจัยดังกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่านักเรียนที่มีเจตคติที่ดีต่อการอ่านภาษาอังกฤษจะทำให้พัฒนาการทางการเรียนภาษาอังกฤษดีขึ้น ส่งผลทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูงขึ้นตามไปด้วย

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนรู้อันพึงประสงค์ของผู้เรียน

1. ความหมายของพฤติกรรมการเรียนรู้

วุฒิชัย จำรงค์ (2526 : 447) สรุปว่าแนวความคิดทางด้านพฤติกรรมศาสตร์ (Behavioral Science) ก่อนข้างจะมีความเห็นบนฐานคติตรงกันว่า พฤติกรรมทั้งภายในและภายนอกของมนุษย์ส่วนใหญ่จะก่อรูปขึ้นมาจากปัจจัยทางจิตวิทยาที่เรียกว่า "การเรียนรู้" (Learning) และพฤติกรรมที่เกิดจากการเรียนรู้เอนี่ที่รู้จักกันว่าเป็น "พฤติกรรมการเรียนรู้" (Learning Behavior) ความหมายในเชิงลักษณะของการเรียนรู้พอสรุปได้ดังนี้

1. การเรียนรู้ให้ผลในด้านการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม จะสังเกตได้โดยใช้วิธีใดวิธีหนึ่งว่า พฤติกรรมที่แสดงออกมาหรือพฤติกรรมที่เคยเป็นอยู่ก่อนกระบวนการเรียนรู้ เปลี่ยนแปลงไปหลังจากได้ผ่านกระบวนการนั้นแล้ว

2. การเรียนรู้เป็นผลของการปฏิบัติ ความหมายการเรียนรู้ในข้อนี้ไม่ใช่เหตุบังเอิญที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้แต่เป็นการตั้งใจฝึกปฏิบัติ การเรียนรู้นี้ไม่รวมถึงการเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมอันเกิดจากความป่วยทั้งทางร่างกายหรือจิตใจตลอดจนการบรรลุจิตภาวะแล้ว

3. การเรียนรู้เป็นการเปลี่ยนแปลงในลักษณะค่อนข้างถาวร พฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงไปชั่วคราวชั่วคราวไม่อาจเรียกว่าเป็นการเรียนรู้ การเรียนรู้ต้องเป็นการเปลี่ยนแปลงในลักษณะค่อนข้างถาวรจนเรียกได้ว่าเป็นนิสัยใหม่

4. การเรียนรู้ไม่อาจมองเห็นหรือสังเกตได้โดยตรง การเรียนรู้เป็นเพียงตัวแปรตัวหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อการปฏิบัติเท่านั้น ถึงแม้ว่าจะมีความสำคัญมากในด้านพฤติกรรมศาสตร์ แต่ก็ยังมีตัวแปรอื่น ๆ อีกมากมายที่อาจมีผลกระทบหรือมีอิทธิพลต่อการปฏิบัติ

สุมานัน รุ่งเรืองธรรม (2522 : 33) ได้สรุปว่าพฤติกรรมในการเรียนของผู้เรียนมีจุดมุ่งหมายเพื่อเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมให้ผู้เรียนมีความเจริญสูงสุดโดยผ่านประสบการณ์ต่าง ๆ ดังนั้น พฤติกรรมการเรียนของผู้เรียนก็คือสิ่งที่บุคคลกระทำขณะที่เรียนนั่นเอง

จึงพอสรุปได้ว่า พฤติกรรมการเรียนรู้เป็นพื้นฐานที่จะสร้างให้เกิดนิสัยในการเรียน เมื่อพฤติกรรมการเรียนรู้ได้ปฏิบัติเป็นประจำ การพัฒนาการในด้านต่างๆ เช่น การรู้จักใช้เวลาอย่างมีประสิทธิภาพ การจดบันทึก การมีส่วนร่วมในขณะเรียน หรือการเตรียมตัวสอบ ย่อมจะนำไปสู่การพัฒนาตนเองหรือการสร้างนิสัยในการเรียนที่ดีต่อไป

2. พฤติกรรมการเรียนรู้กับการเรียนภาษา

แฟลนเดอร์ส (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2540 : 176-177 ; อ้างอิงจาก Flanders. 1967)

กล่าวว่า อิทธิพลทางอ้อม (Indirect Influence) และอิทธิพลทางตรง (Direct Influence) ของผู้สอนส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนโดยที่อิทธิพลทางอ้อมซึ่งหมายถึงพฤติกรรมการสอนของผู้สอนที่สามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนได้มาก จะส่งผลทำให้เกิดพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน เช่น การถามคำถาม การยอมรับความรู้สึก การชมเชยให้กำลังใจและการยอมรับความคิดเห็นของผู้เรียน ในทางตรงกันข้ามการใช้อิทธิพลทางตรงของผู้สอนซึ่งหมายถึงพฤติกรรมการสอนที่ผู้สอนครอบงำกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนมากกว่าจะให้ผู้เรียนมีโอกาสได้คิด หรือมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ด้วยตนเองจะส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนได้น้อย เช่น การบรรยาย การออกคำสั่ง การวิพากษ์ การวิจารณ์ หรือการใช้อำนาจในการตัดสิน ลักษณะของการสอนที่ดีนั้นผู้สอนจึงควรใช้อิทธิพลทางอ้อมเนื่องจากผู้เรียนจะมีโอกาสในการเรียนรู้ได้มาก พฤติกรรมการเรียนรู้ที่ผู้เรียนแสดงออกทางวาจา ได้แก่ การแสดงความคิดเห็นของตนเอง เช่น การถามคำถามของผู้เรียนและการตอบคำถามของครู

เลียวนา เบลลี (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2540 : 177 ; อ้างอิงจาก Bailey. 1977 : 641-648) ให้ความเห็นที่สอดคล้องกันเกี่ยวกับเกณฑ์การสอนภาษาต่างประเทศที่ดี โดยเฉพาะพฤติกรรมของผู้เรียน ในการสอนภาษาที่ดีผู้เรียนจะต้องแสดงความกระตือรือร้นในขณะที่ยกกิจกรรมการเรียนการสอนดำเนินอยู่ มีส่วนร่วมในกิจกรรมของชั้นเรียน ผู้เรียนควรมีความสนุกสนานกับการเรียนการสอน นอกจากนี้บรรยากาศในการเรียนการสอนควรอบอุ่นเป็นกันเองและเป็นประชาธิปไตย ห้องเรียนควรมีระเบียบวินัยที่ดี

3. สมมติฐานเบื้องต้นในการปรับพฤติกรรมการเรียนรู้

สมมติฐานเบื้องต้นในการปรับพฤติกรรมการเรียนรู้ ซึ่งจะเป็นแนวทางในการทำความเข้าใจกับการปรับพฤติกรรมการเรียนรู้ (ผดุง อารยะวิญญู. 2542 : 47-48) สรุปได้ดังนี้

1. พฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนสามารถเปลี่ยนแปลงได้ พฤติกรรมการเรียนรู้ที่เป็นปัญหาสามารถเปลี่ยนแปลงได้ เช่น อารมณ์ฉุนเฉียว การก้าวร้าว การไม่กล้าแสดงออก เป็นต้น เพราะปัญหาดังกล่าวไม่ได้มีสาเหตุมาจากกรรมพันธุ์หรือความบกพร่องทางชีววิทยา

2. การเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมการเรียนรู้ไม่ได้ขึ้นแก่กัน หมายถึงการเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมลำดับที่หนึ่งอาจไม่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมลำดับที่สอง ทั้งนี้เพราะพฤติกรรมบางอย่างไม่เกี่ยวข้องกัน ผู้สอนจะต้องแก้พฤติกรรมนั้น ๆ ทุกอย่างไป

3. วิธีปรับพฤติกรรมการเรียนรู้ สามารถนำมาใช้อย่างได้ผลในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม สามารถนำมาใช้ในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอันไม่พึงประสงค์ได้เป็นอย่างดี

4. ผู้เรียนจะแสดงพฤติกรรมการเรียนรู้ที่ไม่พึงประสงค์เมื่ออยู่ในสภาวะหนึ่งเท่านั้น

5. การปรับปรุงพฤติกรรมการเรียนรู้จะต้องมีจุดมุ่งหมายที่แน่นอนและเฉพาะเจาะจงผู้สอนต้องกำหนดจุดมุ่งหมายให้ชัดเจนว่าต้องการให้ผู้เรียนปรับปรุงพฤติกรรมการเรียนรู้ในลักษณะใด จุดมุ่งหมายที่สำคัญเพื่อต้องการให้ผู้เรียนปรับปรุงพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งจากพฤติกรรมอื่นไม่พึงประสงค์ ดังนั้นจุดมุ่งหมายจึงเป็นเพียงต้องการให้เปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ภายใต้สภาวะหนึ่งเท่านั้น

4. พฤติกรรมการเรียนรู้อันพึงประสงค์ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542

ลักษณะกระบวนการเรียนรู้อันพึงประสงค์นี้ ได้มีผู้ทรงคุณวุฒิด้านการเรียนรู้ นักการศึกษา นักปราชญ์ นักคิด ผู้บริหารการศึกษา ครูผู้สอน ผู้เรียน และทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะของผู้เรียน และลักษณะกระบวนการเรียนรู้อันพึงประสงค์ตามแนวพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 (กรมวิชาการ. 2543ก : 1-2) สรุปเป็นสาระสำคัญได้ดังนี้

ลักษณะของผู้เรียนอันพึงประสงค์คือ ให้ผู้เรียนเป็น **คนดี คนเก่ง และ คนมีความสุข**

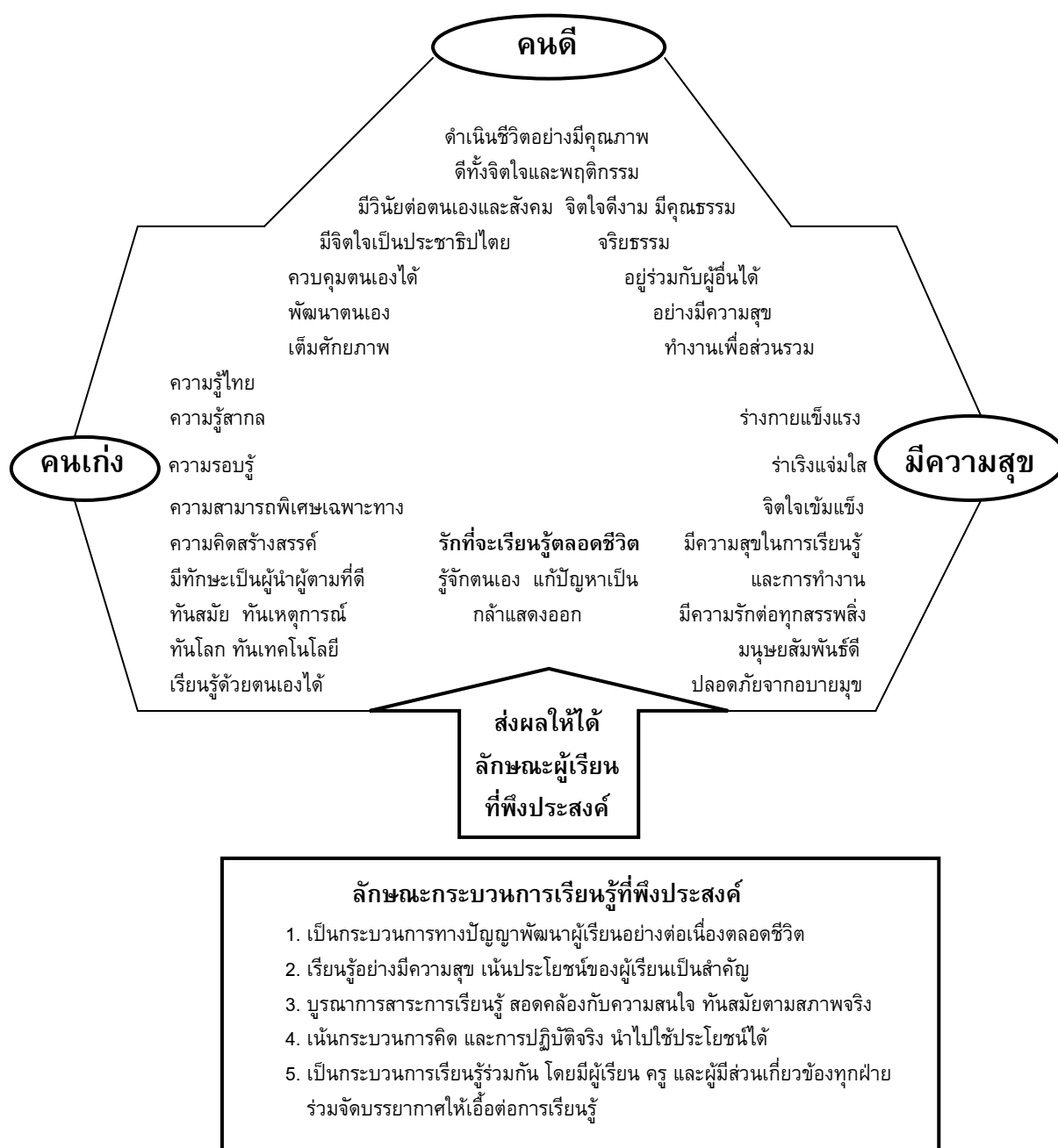
คนดี คือ คนที่ดำเนินชีวิตอย่างมีคุณภาพ มีจิตใจที่ดีงาม มีคุณธรรมจริยธรรม มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ทั้งทางด้านจิตใจและพฤติกรรมที่แสดงออก เช่น มีวินัย มีความเอื้อเฟื้อเกื้อกูล มีเหตุผล รู้หน้าที่ ซื่อสัตย์ พากเพียร ขยัน ประหยัด มีจิตใจเป็นประชาธิปไตย เคารพความคิดเห็นและสิทธิของผู้อื่น มีความเสียสละ รักษาสิ่งแวดล้อม สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างสันติสุข

คนเก่ง คือ คนที่มีสมรรถภาพสูงในการดำเนินชีวิต โดยมีความสามารถด้านใดด้านหนึ่งหรือรอบด้านหรือมีความสามารถพิเศษเฉพาะด้าน เช่น ความสามารถทางด้านคณิตศาสตร์ มีความคิดสร้างสรรค์ มีความสามารถด้านภาษา ดนตรี กีฬา มีภาวะผู้นำ รู้จักตนเอง ควบคุมตนเองได้ เป็นต้นเป็นคนทันสมัย ทันเหตุการณ์ ทันโลก ทันเทคโนโลยี มีความเป็นไทย สามารถพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มศักยภาพ และทำประโยชน์ให้เกิดแก่ตนเอง สังคม และประเทศชาติได้

คนมีความสุข คือ คนที่มีสุขภาพกายและสุขภาพใจดี เป็นคนร่าเริงแจ่มใส ร่างกายแข็งแรง จิตใจเข้มแข็ง มีมนุษยสัมพันธ์ มีความรักต่อทุกสรรพสิ่ง มีอิสรภาพ ปลอดภัยจากการตกเป็นทาสของอบายมุข และสามารถดำรงชีวิตได้อย่างพอเพียงแก่อัตภาพ

ลักษณะกระบวนการเรียนรู้อันพึงประสงค์คือ กระบวนการทางปัญญาที่พัฒนาบุคคลอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต สามารถเรียนรู้ได้ทุกเวลา ทุกสถานที่ เป็นกระบวนการเรียนรู้เกี่ยวกับตนเอง และความสัมพันธ์ของตนเองกับสังคม โดยมีสาระการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียน ทันสมัย เน้นกระบวนการคิดและการปฏิบัติจริง ได้เรียนรู้ตามสภาพจริง สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างกว้างไกล เป็นกระบวนการที่มีทางเลือกและมีแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย น่าสนใจ เป็นกระบวนการเรียนรู้ร่วมกัน โดยมีผู้เรียน ครู และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายร่วมจัดบรรยากาศให้เอื้อต่อการเรียนรู้ และมุ่งประโยชน์ของผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อให้ผู้เรียนเป็น คนดี คนเก่ง และคนมีความสุข

จากพฤติกรรมการเรียนรู้อันพึงประสงค์ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 สามารถสรุปเป็นแผนภาพดังแสดงในภาพประกอบ 14 ดังนี้

ภาพประกอบ 14 ลักษณะของผู้เรียนและกระบวนการเรียนรู้ที่พึงประสงค์
ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2543). *ปฏิรูปการเรียนรู้ผู้เรียนสำคัญที่สุด*.
หน้า 13.

จากภาพประกอบ 14 ที่แสดงลักษณะของผู้เรียนและกระบวนการเรียนรู้ที่พึงประสงค์ตามแนวพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 สามารถแจกแจงคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ การเป็นคนดี คนเก่ง และคนมีความสุข ได้ดังแสดงในตาราง 5 ดังนี้

ตาราง 5 แสดงคุณลักษณะของพฤติกรรมการเรียนรู้อันพึงประสงค์ของผู้เรียน

คุณสมบัติ	คุณลักษณะ
คนดี	1. ดำเนินชีวิตอย่างมีคุณภาพ 2. เป็นคนดีทั้งจิตใจและพฤติกรรม 3. มีวินัยต่อตนเองและสังคม 4. มีจิตใจที่ดีงามและมีคุณธรรม 5. มีจิตใจเป็นประชาธิปไตย 6. มีจริยธรรม 7. ควบคุมตนเองได้ 8. ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข 9. พัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ 10. ทำงานเพื่อส่วนรวม
คนเก่ง	11. มีความรู้เกี่ยวกับความเป็นไทย 12. มีความรู้เรื่องสากล 13. มีความรอบรู้ 14. มีความสามารถพิเศษเฉพาะทาง 15. มีความคิดสร้างสรรค์ 16. มีทักษะการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี 17. เป็นคนทันสมัย ทันเหตุการณ์ ทันโลก และทันเทคโนโลยี 18. เรียนรู้ด้วยตนเองได้
คนมีความสุข	19. มีสุขภาพร่างกายแข็งแรง 20. มีจิตใจร่าเริงแจ่มใส 21. มีจิตใจที่เข้มแข็ง 22. มีความสุขในการเรียนรู้และการทำงาน 23. มีความรักต่อทุกสรรพสิ่ง 24. มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี 25. มีความปลอดภัยจากอบายมุข

จากตารางแสดงคุณลักษณะของพฤติกรรมการเรียนรู้อันพึงประสงค์ของผู้เรียนดังกล่าว ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้อันพึงประสงค์ของผู้เรียนทั้ง 3 ด้าน คือ คนดี คนเก่ง และคนมีความสุข โดยเลือกคุณลักษณะที่ต้องการวัดแต่ละ 1 คุณลักษณะ และได้อธิบายลักษณะของพฤติกรรมที่ผู้เรียนแสดงออก ดังแสดงในตาราง 6 ดังนี้

ตาราง 6 อธิบายคุณลักษณะของพฤติกรรมการเรียนรู้อันพึงประสงค์ในแต่ละด้านที่ต้องการวัด

คุณสมบัติ	คุณลักษณะ	พฤติกรรมที่ต้องการวัด
คนดี	1. ควบคุมตนเองได้	1. ผู้เรียนมีวินัยในตนเอง เช่น ไม่ส่งเสียงดังรบกวนผู้อื่นในขณะที่เรียน ไม่คุยหรือเล่นกันในห้องเรียน เป็นการรบกวนผู้อื่นในขณะที่เรียน หรือไม่ลุกออกจากที่นั่งในขณะที่เรียน 2. ผู้เรียนนิ่งฟังในขณะที่ผู้อื่นแสดงความคิดเห็นและพูดตอบโต้ได้อย่างมีเหตุผล
คนเก่ง	2. มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	3. ผู้เรียนนำเสนอแนวความคิดริเริ่มใหม่ ๆ เช่น แสดงความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ หรือมีข้อเสนอแนะที่เหมาะสมในขณะที่เรียน 4. ผู้เรียนตอบปัญหาในเรื่องต่าง ๆ ได้อย่างชัดเจน
คนมีความสุข	3. มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี	5. ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ อยู่ตลอดเวลา 6. ผู้เรียนมีความสุขในขณะที่ปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ เช่น ผู้เรียนมีสีหน้ายิ้มแย้มแจ่มใส มีเสียงหัวเราะจากผู้เรียนในขณะที่ปฏิบัติกิจกรรมร่วมกับกลุ่มเพื่อน

5. หลักการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้

สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต (2541 : 63) ได้กล่าวถึงหลักการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ว่าผู้สังเกตพฤติกรรมพึงยึดหลักการ ดังนี้

5.1 เลือกและกำหนดพฤติกรรมการเรียนรู้ที่ต้องการสังเกตที่เห็นเด่นชัด พฤติกรรมที่ผู้สอนควรที่จะเลือกเพื่อทำการสังเกตนั้น ควรจะเป็นพฤติกรรมการเรียนรู้ที่เบี่ยงเบนไปจากเกณฑ์มาตรฐานของชั้นเรียน และผู้สอนคิดว่าพฤติกรรมการเรียนรู้นั้นมีผลกระทบกระเทือนต่อการเรียนการสอนมากที่สุด นอกจากนั้นพฤติกรรมการเรียนรู้ที่สังเกตนั้นควรเป็นพฤติกรรมที่เกิดขึ้นบ่อย ๆ

เมื่อผู้สอนเลือกพฤติกรรมการเรียนรู้ที่สังเกตได้แล้ว ผู้สอนจะต้องกำหนดพฤติกรรมให้ชัดเจนเพื่อที่ว่าไม่ว่าใครก็ตามหากเข้าใจพฤติกรรมที่กำหนดไว้แล้ว จะสามารถบอกได้ทันทีว่าผู้เรียนแสดงพฤติกรรมนั้นหรือไม่ เช่น พฤติกรรมการควบคุมตนเองได้ โดยที่ผู้เรียนสามารถควบคุมอารมณ์

และความต้องการของตนเองได้ สามารถจัดการกับภาวะอารมณ์หรือความฉุนเฉียวของตนเอง ผู้สอนหรือผู้สังเกตร่วม ไม่ควรที่จะสังเกตหลาย ๆ พฤติกรรมในเวลาเดียวกัน ยกเว้นว่าจะมีประสบการณ์ในการสังเกตเป็นอย่างดี เพราะจะทำให้เกิดความสับสนได้

5.2 การเลือกผู้สังเกตพฤติกรรม ผู้สังเกตสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภทด้วยกัน คือ

5.2.1 นักเรียนสังเกตตนเอง การให้ผู้ที่พัฒนาหรือเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเป็นผู้สังเกตพฤติกรรมของตนเอง

5.2.2 บุคคลอื่นเป็นผู้สังเกต ซึ่งอาจจะเป็นผู้สอนหรือเพื่อนครูหรือเพื่อนนักเรียนด้วยกัน เป็นผู้สังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนที่จะพัฒนาหรือเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม วิธีนี้ค่อนข้างที่จะให้ข้อมูลใกล้เคียงความเป็นจริงมากกว่าวิธีแรก เพราะผู้สังเกตนั้นมีแนวโน้มที่จะลำเอียงน้อยกว่าผู้สังเกตได้ โดยการใช้ผู้สังเกตมากกว่า 1 คนขึ้นไป สังเกตพฤติกรรมเดียวกันของคน ๆ เดียวกัน ซึ่งผู้สังเกตพฤติกรรมทั้ง 2 คนสังเกตได้ใกล้เคียงกันหรืออย่างน้อยที่สุดเห็นพ้องต้องกันไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 ก็นับได้ว่าข้อมูลที่ได้นั้นมีความเที่ยงตรงสูง

5.2.3 เลือกสถานที่ทำการสังเกตพฤติกรรม ในการเลือกสถานที่นั้นขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายของผู้สอนว่าต้องการพัฒนาหรือเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียนในสถานที่ใด อาจจะเป็นห้องเรียน ห้องสมุด หรือบ้านของผู้เรียนก็ได้

5.2.4 เลือกเวลาที่จะทำการสังเกตพฤติกรรม ควรจะเลือกพฤติกรรมที่ต้องการสังเกตที่เกิดขึ้นบ่อยที่สุด และการเลือกเวลานั้นควรจะใช้วิธีการสุ่มเวลา ซึ่งหมายความว่าผู้สังเกตจะไม่ทำการสังเกตพฤติกรรมหนึ่งในเวลาเดียวกันของวันเดียวกัน แต่สามารถสุ่มการสังเกตหลาย ๆ เวลาของวันเดียวกันได้ เช่น ตอนเช้า ตอนบ่าย หรือตอนก่อนเลิกเรียน เป็นต้น ช่วงการสังเกตโดยการสุ่มเวลานี้จะทำให้ได้ข้อมูลที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากที่สุด เนื่องจากไม่มีพฤติกรรมใดที่จะเกิดบ่อยในช่วงเวลาเดียวตลอดเวลา

5.2.5 เลือกใช้แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมให้เหมาะสม ซึ่งแบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมนั้น ผู้สังเกตควรจะเป็นผู้สร้างเอง โดยมุ่งเน้นให้สอดคล้องกับลักษณะพฤติกรรมที่จะศึกษาดังนั้น วิธีการบันทึกการสังเกตพฤติกรรมสามารถแบ่งได้ดังนี้

5.2.5.1 การสังเกตพฤติกรรมแบบสุ่มเหตุการณ์ (Event Sampling) เป็นการเลือกสังเกตเฉพาะพฤติกรรมที่ต้องการศึกษาในช่วงเวลาหนึ่ง ๆ เท่านั้น โดยเน้นความถี่หรือจำนวนครั้งของพฤติกรรมการเรียนรู้อันพึงประสงค์ที่จะศึกษาที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาที่สังเกตนั้น ส่วนพฤติกรรมอื่น ๆ ที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาดังกล่าวจะไม่นำมาบันทึก

5.2.5.2 การสังเกตพฤติกรรมแบบสุ่มเวลา (Time Sampling) ผู้สังเกตจะแบ่งเวลาออกเป็นช่วง ๆ แล้วนับเฉพาะจำนวนช่วงเวลาที่เกิดพฤติกรรมการเรียนรู้อันพึงประสงค์ที่จะศึกษา ส่วนเกณฑ์ในการนับช่วงเวลานั้นจะต้องกำหนดให้แน่นอน โดยจะต้องให้สอดคล้องกับลักษณะของพฤติกรรมที่ต้องการจะศึกษาและจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ เช่น สังเกตพฤติกรรมทุก ๆ 10 นาที เป็นเวลา 1 คาบเรียน จะสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนคนนั้น ๆ ในช่วงเวลานั้น ๆ นอกจากนี้ การสังเกตแบบสุ่มเวลาสามารถสังเกตได้ครั้งละหลาย ๆ คนโดยสลับช่วงเวลาครั้งละ 1 คน ข้อมูลที่ได้จากการ

สังเกตสามารถแยกเป็นพฤติกรรมของนักเรียนแต่ละคน นอกจากนี้การสังเกตแบบสุ่มเวลาสามารถสังเกตพฤติกรรมได้หลาย ๆ ประเภทพร้อมกัน โดยจำแนกพฤติกรรมที่เกิดขึ้นในแต่ละช่วงเวลาเป็นพฤติกรรมใดบ้าง และเพื่อความสะดวกในการบันทึกควรกำหนดรหัสของพฤติกรรมแต่ละประเภทด้วย หากประเภทของพฤติกรรมที่จะสังเกตและบันทึกนั้นมีหลายประเภท

6. หลักการบันทึกพฤติกรรมการเรียนรู้

วิธีการบันทึกการสังเกตโดยใช้การสังเกตเป็นเครื่องมือรวบรวมข้อมูลด้านพฤติกรรมของมนุษย์ มักจะพบปัญหาอยู่เสมอว่าจะมีวิธีการบันทึกการสังเกตอย่างไรจึงจะเหมาะสมกับพฤติกรรมนั้น และสามารถแปลความหมายได้อย่างถูกต้องและตรงตามจุดมุ่งหมาย

สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต (2541 : 67-71) ได้กล่าวถึงหลักการบันทึกพฤติกรรมการเรียนรู้ไว้ดังนี้

1. บันทึกเป็นความถี่ของพฤติกรรม (Frequency - Count Recording) หมายถึง การบันทึกจำนวนครั้งของพฤติกรรมที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาที่กำหนดไว้ เช่น การบันทึกจำนวนครั้งที่ นายภราดร ยกมือขึ้นเพื่อถามและตอบคำถามในชั่วโมงเรียนภาษาอังกฤษ พฤติกรรมที่สามารถบันทึกความถี่ได้นั้นจะต้องเป็นพฤติกรรมที่ต่อเนื่อง เวลาของการแสดงพฤติกรรมแต่ละครั้งใกล้เคียงกันและจะต้องใช้เวลาในการบันทึกในแต่ละวัน การบันทึกพฤติกรรมแบบความถี่นั้นเพียงแต่ทำรอยคะแนนจำนวนครั้งของพฤติกรรมที่เกิดขึ้นเท่านั้น

2. บันทึกเป็นช่วงเวลาของพฤติกรรม (Interval Recording) เป็นการบันทึกผลการสังเกตพฤติกรรมของแต่ละคนและสามารถใช้บันทึกพฤติกรรมได้ทุกชนิดไม่ว่าจะเป็นพฤติกรรมต่อเนื่องหรือไม่ต่อเนื่องก็ตามโดยที่ผู้บันทึกจะต้องกำหนดเวลาที่จะบันทึกให้แน่นอนก่อน เช่น ต้องการจดบันทึกพฤติกรรมการคุยกันในช่วงเวลา 50 นาที วิชาภาษาอังกฤษก็ต้องแบ่งเวลา 50 นาทีนั้น ออกเป็นช่วงสั้น ๆ เท่ากัน อาจจะเป็นช่วงเวลาละ 3 นาทีหรือตามแต่ต้องการ ส่วนการบันทึกพฤติกรรมนั้นก็จะต้องพิจารณาว่าพฤติกรรมที่ต้องการบันทึกเกิดขึ้นในช่วงเวลานั้นหรือไม่ ถ้าไม่เกิดขึ้นให้ใส่ 0 ลงในช่วงเวลานั้น ๆ แต่ถ้าพฤติกรรมที่ต้องการบันทึกนั้นเกิดขึ้นแม้ว่าจะเกิดขึ้นมากกว่า 1 ครั้งในช่วงเวลานั้นก็ตามให้นับเวลาเพียง 1 ครั้งเท่านั้น โดยเขียนเลข 1 ลงในช่วงเวลาที่เกิดขึ้นนั้น

3. บันทึกระยะเวลาของพฤติกรรมที่เกิดขึ้น (Duration Recording) ผู้สังเกตจะบันทึกช่วงระยะเวลาของพฤติกรรมที่เกิดขึ้นนานเท่าใดโดยจะใช้นาฬิกาจับเวลา เช่น การสังเกตนักเรียนคนหนึ่งลุกขึ้นจากเก้าอี้แล้วไปยืนคุยกับเพื่อน แล้วบันทึกว่าระยะเวลาที่นักเรียนลุกจากเก้าอี้จนกระทั่งคุยกับเพื่อนจนเสร็จสิ้นใช้เวลานานเท่าใด

4. บันทึกแบบพรรณนา (Narrative Recording) ในเมื่อจุดมุ่งหมายการวิจัยต้องการทราบพฤติกรรมในภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างโดยเฉพาะด้านวิถีชีวิต ความเชื่อหรือค่านิยม เป็นต้น ผู้สังเกตจำเป็นต้องใช้ระยะเวลานานต่อเนื่องกัน (Continuous Observation) และจะต้องตัดสินใจเองว่าพฤติกรรมใดบ้างที่สำคัญควรจะบันทึก ในการบันทึกนั้นมักจะเขียนบรรยายหรือพรรณนาพฤติกรรมที่สังเกตตามปฏิทิน บันทึกแบบสุ่มเวลาของพฤติกรรม (Time Sampling) ถ้าผู้วิจัยมีรายละเอียดของพฤติกรรมมากมีหลายพฤติกรรมที่ต้องสังเกตโดยจัดพฤติกรรมต่างๆ แล้วสุ่มเวลาในตารางนั้น ก็จะทราบว่ามีวันใดเวลาใดที่จะสังเกตพฤติกรรมชนิดใด

วิธีการเสนอข้อมูลจากการบันทึกการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนนั้น นิยมเสนอในรูปของกราฟ ซึ่งในกราฟรูปเดียวนั้นอาจเสนอเพียงพฤติกรรมเดียวหรือหลาย ๆ พฤติกรรมของบุคคลเดียวกันหรือหลาย ๆ บุคคลก็ได้ เพื่อที่จะได้เปรียบเทียบระหว่างพฤติกรรมของหลาย ๆ บุคคลหรือหลาย ๆ พฤติกรรมของบุคคลเดียว ในการสร้างโปรแกรมพฤติกรรมของผู้เรียน กราฟจะแสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมได้อย่างชัดเจน การนำเสนอข้อมูลด้วยกราฟนั้นจะต้องบอกถึงพฤติกรรมที่สังเกต เวลาที่สังเกต และบุคคลที่สังเกตด้วย (สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต. 2541 : 20)

ประโยชน์ของการบันทึกการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน

ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ (2536 : 39-40) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการบันทึกการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ไว้ ดังนี้

1. ช่วยให้ผู้สังเกตสามารถเลือกสังเกตและบันทึกพฤติกรรมอันพึงประสงค์ที่จะศึกษาได้อย่างถูกต้อง
2. ช่วยให้ผู้สังเกตสามารถเลือกวิธีปรับพฤติกรรมให้สอดคล้องกับพฤติกรรมอันพึงประสงค์ที่จะปรับและเป้าหมายของการปรับพฤติกรรมชนิดนั้น ๆ
3. ช่วยให้ทราบถึงทิศทางของพฤติกรรมอันพึงประสงค์ที่จะปรับนั้นว่าเปลี่ยนแปลงไปหรือไม่หรือเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางใด
4. ช่วยให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมพื้นฐานที่ได้เปลี่ยนแปลงไปภายหลังการปรับแล้วและสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้อง

7. ระบบการบันทึกการสังเกตพฤติกรรมเป็นช่วงเวลา

ระบบการบันทึกการสังเกตพฤติกรรมเป็นช่วงเวลา (Time Interval Recording System) เป็นเครื่องมือการสังเกตพฤติกรรมที่ใช้ระบบสัญลักษณ์ในการบันทึกการบันทึกสัญลักษณ์จะบันทึกเฉพาะช่วงเวลาใดที่เกิดพฤติกรรมที่ต้องการสังเกตเท่านั้น ช่วงเวลาใดที่ไม่เกิดพฤติกรรมในการสังเกต ก็ไม่จำเป็นต้องบันทึกแต่อย่างใด การบันทึกก็ไม่จำเป็นต้องใช้เวลาทั้งคาบเรียน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับพฤติกรรมการเรียนรู้อันพึงประสงค์ของผู้เรียนที่ผู้วิจัยต้องการวัด

ระบบการบันทึกการสังเกตพฤติกรรมเป็นช่วงเวลา ได้มีการพัฒนาและทำการวิจัยครั้งแรกในปี ค.ศ.1977 โดย ดร.เลียวนา เบลลี (Dr.Leona G. Bailey) เกี่ยวกับการสอนวิชาสังคมศึกษา ต่อมาเสาวลักษณ์ เสือเพชร (Suapechra, Saowalak. 1980 : 88-99) ได้ดัดแปลงจากข้อเสนอแนะของ ดร.เลียวนา เบลลี ในการใช้ระบบการบันทึกการสังเกตเป็นช่วงเวลา ในการนิเทศฝึกนิสิตฝึกสอนวิชาภาษาอังกฤษของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

8. งานวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนรู้

8.1 งานวิจัยต่างประเทศ

ฮาสลาม และบราวน์ (Haslam; & Brown. 1967 : 223) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการสอนทักษะกระบวนการเรียนอย่างมีระบบระเบียบ จะช่วยให้ผู้เรียนมีพฤติกรรมที่ปฏิบัติเป็นประจำในการเรียน และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนไฮแลนด์ จำนวน 74 คน ผลการทดลองปรากฏว่า กลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

กว่ากลุ่มควบคุม และความรู้เกี่ยวกับทักษะทางการเรียนมีผลช่วยปรับปรุงพฤติกรรมการเรียน และทัศนคติในการเรียนของผู้เรียนดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ไลท์ และอเล็กซาคอส (Light; & Alexakos. 1970 : 450) ได้ศึกษาว่าการแนะแนวเป็นรายบุคคลหรือเป็นกลุ่มช่วยปรับปรุงพฤติกรรมที่ปฏิบัติเป็นประจำในการเรียนได้ โดยศึกษากับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา จำนวน 30 คน แบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 และ 2 เป็นกลุ่มทดลองที่ได้รับการแนะแนวเป็นรายบุคคลหรือเป็นรายกลุ่ม กลุ่ม 3 เป็นกลุ่มควบคุมไม่ให้คำปรึกษาแนะแนว ก่อนและหลังให้คำปรึกษาแนะแนวแต่ละกลุ่มตัวอย่าง ให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบสำรวจนิสัยในการเรียนของเรนน (Renn's Inventory of Study Habits) แล้ววิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีทดสอบค่า t-test และหาค่าวิเคราะห์ความแปรปรวน ผลปรากฏว่ากลุ่มตัวอย่างที่ได้รับคำปรึกษาแนะแนวทั้งเป็นรายบุคคลและเป็นรายกลุ่มมีพฤติกรรมที่ปฏิบัติเป็นประจำในการเรียนดีขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เสาวลักษณ์ เสือเพชร (Suapechra, Saowalak. 1980.) ได้ศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมการสอนของนิสิตฝึกสอนวิชาภาษาอังกฤษ ที่ได้รับการนิเทศโดยใช้เครื่องมือการสังเกตการสอนด้วยระบบการบันทึกเป็นช่วงเวลา (Time Interval Recording System) และกลุ่มที่ได้รับการนิเทศแบบปกติ กลุ่มตัวอย่าง คือ นิสิตฝึกสอนจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำนวน 20 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 10 คน โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย กลุ่มทดลองได้รับการนิเทศโดยใช้เครื่องมือการสังเกตการสอนด้วยระบบการบันทึกเป็นช่วงเวลา (Time Interval Recording System) ส่วนกลุ่มควบคุมได้รับการนิเทศแบบปกติ ผลการวิจัยพบว่านิสิตฝึกสอนที่ได้รับการนิเทศด้วยเครื่องมือการสังเกตการสอนด้วยระบบการบันทึกเป็นช่วงเวลา ให้ผลดีสามารถพัฒนาการสอนโดยเฉพาะพฤติกรรมด้านการให้เด็กมีส่วนร่วมในการเรียนสูงขึ้น แตกต่างจากนิสิตฝึกสอนในกลุ่มควบคุมซึ่งใช้ระบบการนิเทศแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในทุกพฤติกรรมที่ทำการศึกษา คือ มีพฤติกรรมการสอนสูงกว่า

8.2 งานวิจัยในประเทศ

จารุลักษณ์ พินพรหมราช (2529 : 52-54) ได้ศึกษาผลของการใช้กิจกรรมกลุ่มเพื่อพัฒนาพฤติกรรมการเรียนรู้ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนปทุมคงคา กรุงเทพฯ จำนวน 30 คน แบ่งเป็นกลุ่มที่ได้รับการฝึกฝนกิจกรรมกลุ่มและกลุ่มที่ได้รับข้อเสนอแนะ กลุ่มละ 15 คน หลังจากการฝึกฝนกิจกรรมกลุ่มและให้ข้อเสนอแนะกลุ่มละ 12 ครั้งแล้ว นักเรียนที่ได้รับการฝึกฝนด้วยกิจกรรมกลุ่มมีพฤติกรรมการเรียนรู้สูงกว่านักเรียนที่ได้รับข้อเสนอแนะ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ทิพวรรณ สุวรรณประเสริฐ (2541 : 113-119) ได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ปีการศึกษา 2540 สังกัดกรมสามัญศึกษา ในจังหวัดปราจีนบุรี จำนวน 1,370 คน เป็นนักเรียนชาย 512 คน และนักเรียนหญิง 858 คน ผลการวิจัยพบว่าตัวแปรเพศหญิง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทัศนคติต่อการเรียน แรงจูงใจ การใช้เวลาในการเรียน และลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนชั้น

มัธยมศึกษาตอนต้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และตัวแปรเพศชายมีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนตัวแปรด้านชาวปัญญา ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครอง สถานภาพการสมรสของบิดามารดา ระดับชั้นเรียน และขนาดของโรงเรียน ไม่พบความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเรียนรู้อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จากงานวิจัยดังกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่าผู้เรียนที่มีพฤติกรรมการเรียนรู้อันพึงประสงค์ที่เหมาะสมทั้งในและนอกชั้นเรียนทำให้ส่งผลเป็นไปในทางที่ดีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เจตคติต่อการเรียน และวิธีการเรียนของผู้เรียน อีกทั้งการใช้เครื่องมือการสังเกตด้วยระบบการบันทึกเป็นช่วงเวลาเป็นวิธีการบันทึกการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้อันพึงประสงค์ของผู้เรียนที่จะเป็นประโยชน์ในการวิจัยด้วย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนพินานพิทยาสรรค์ อำเภอเมืองสตูล จังหวัดสตูล ที่เรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษพื้นฐาน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2547 จำนวน 6 ห้องเรียน มีนักเรียนจำนวน 240 คน

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนพินานพิทยาสรรค์ อำเภอเมืองสตูล จังหวัดสตูล ที่เรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษพื้นฐาน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2547 ซึ่งเลือกโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) และมีห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม ได้ห้องเรียน 2 ห้องเรียน มีนักเรียนจำนวน 80 คน แล้วนำมาจับสลากแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 1 กลุ่ม และกลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม เพื่อให้ได้รับการสอนด้วยวิธีที่ต่างกัน คือ

กลุ่มทดลอง ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 2

กลุ่มควบคุม ได้รับการสอนแบบเดิม

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษพื้นฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ได้แก่
 - 1.1 แผนการจัดการเรียนรู้ของกลุ่มทดลอง โดยใช้วิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 2
 - 1.2 แผนการจัดการเรียนรู้ของกลุ่มควบคุม โดยใช้วิธีสอนแบบเดิม
2. แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ
3. แบบสอบถามเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ
4. แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้อันพึงประสงค์ของผู้เรียน

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือชิ้นที่ 1 แผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษพื้นฐาน ช่วงชั้นที่ 4 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษพื้นฐาน ช่วงชั้นที่ 4 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. ศึกษาหลักการและจุดหมายของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544
 2. ศึกษาสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544
 3. ศึกษาและกำหนดเนื้อหาที่จะใช้สอน ให้มีความสอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 4 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยผู้วิจัยดูความเหมาะสมของเนื้อหาโดยอิงทฤษฎีอรรถฐาน
 4. ศึกษาวิธีการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 2 จากหนังสือการพัฒนาการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาเล่ม 2 ของเสาวลักษณ์ รัตนวิษฐ์ (2534)
 5. สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ทั้งสองวิธี คือ
 - 5.1 แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 2 โดยใช้ขั้นตอนการสอนตามหลักเกณฑ์ของเสาวลักษณ์ รัตนวิษฐ์ (2534)
 - 5.2 แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบเดิม โดยใช้ขั้นตอนการสอนตามแนวการสอนแบบไวยากรณ์และแปล
- ขั้นตอนในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนทั้งสองวิธี ได้แสดงไว้ในตาราง 7 ดังนี้

ตาราง 7 แสดงเปรียบเทียบขั้นตอนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์
ภาษา รูปแบบที่ 2 กับวิธีสอนแบบเดิม

การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 2	การสอนแบบเดิม
ขั้นตอนที่ 1 ผู้เรียนอ่านเรื่องร่วมกันและอภิปราย สนทนาเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านร่วมกับครูผู้สอน และทำไดอะแกรมสรุปความ	ขั้นตอนที่ 1 สร้างความสนใจ เป็นการนำเข้าสู่บทเรียนโดยการสนทนา เกี่ยวกับสถานการณ์ต่าง ๆ
ขั้นตอนที่ 2 ครูผู้สอนโยงเรื่องที่อ่านเข้าสู่เรื่องของ ผู้เรียน และอภิปรายร่วมกัน	ขั้นตอนที่ 2 สอนคำศัพท์ โดยครูผู้สอนบอกคำแปลเป็นภาษาไทย และสอนในลักษณะเป็นรายการคำศัพท์ โดด ๆ
ขั้นตอนที่ 3 เขียนเรื่องร่วมกันกับครูผู้สอนในกลุ่ม เขียนเรื่องของผู้เรียนในกลุ่มย่อยหรือ ตามลำพัง	ขั้นตอนที่ 3 สอนโครงสร้าง โดยอธิบายโครงสร้างไวยากรณ์ ข้อยกเว้นต่าง ๆ ให้ผู้เรียนทราบ พร้อม ยกตัวอย่างประกอบ แล้วให้ผู้เรียนทำ แบบฝึกหัด
ขั้นตอนที่ 4 อภิปราย สนทนา และวิเคราะห์ อรรถลักษณะร่วมกันเกี่ยวกับเรื่องที่ ผู้เรียนเขียนขึ้นในขั้นตอนที่ 3	ขั้นตอนที่ 4 สอนอ่าน โดยให้ผู้เรียนอ่านเรื่องที่กำหนดให้ แล้วแปลเป็นภาษาไทย ตอบคำถามและ วิเคราะห์โครงสร้างไวยากรณ์
ขั้นตอนที่ 5 ทำกิจกรรมทางภาษาเพื่อทบทวน ฝึกความแม่นยำ และเสริมทักษะ ทางภาษา	ขั้นตอนที่ 5 ประเมินผลการเรียนรู้ โดยให้ผู้เรียนฝึกทำการบ้าน ทำแบบฝึกหัดเพิ่มเติม และให้ ท่องคำศัพท์

วิธีการหาคุณภาพเครื่องมือชิ้นที่ 1 แผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษพื้นฐาน ช่วงชั้นที่ 4 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

การหาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษพื้นฐาน ช่วงชั้นที่ 4
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. นำแผนการจัดการเรียนรู้ทั้งสองวิธีที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ท่าน คือ อาจารย์พรพิมล ประสงค์พร อาจารย์เกศรี กิตติศรีปัญญา และอาจารย์พวงชมพู เอียตนะ ตรวจแก้ไขข้อบกพร่องและปรับปรุงโดยมีเกณฑ์ในการตรวจ ดังนี้
 - 1.1 ความชัดเจนและความถูกต้องของผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
 - 1.2 ความสอดคล้องของกิจกรรมและเนื้อหา
 - 1.3 ความสอดคล้องของการประเมินผลกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
2. นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ และได้แก้ไขข้อบกพร่องปรับปรุงแล้วในขั้นต้นไปทดลองสอนกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนพินาศพิทยาสรรค์ อำเภอเมืองสตูล จังหวัดสตูล ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2547 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างเพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ก่อนที่จะนำไปทดลองสอนจริง

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือชิ้นที่ 2 แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่าน ภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัยสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ เป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก
จำนวน 40 ข้อ ใช้ทดสอบก่อนและหลังการทดลอง และได้ดำเนินการดังนี้

1. ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบจากหนังสือดังต่อไปนี้
 - 1.1 เทคนิคการสร้างข้อสอบภาษาอังกฤษสำหรับการวัดผลและประเมินผลการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (อัจฉรา วงศ์โสธร. 2529)
 - 1.2 เอกสารคำสอนหลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2531)
 - 1.3 แนวทางการสร้างข้อสอบภาษา (อัจฉรา วงศ์โสธร. 2538)
 - 1.4 การทดสอบและการประเมินผลทางภาษา (สำออง หิรัญบุรณะ. 2542)
 - 1.5 การพัฒนาข้อสอบภาษาอังกฤษให้เป็นมาตรฐาน (อัจฉรา วงศ์โสธร. 2543)
 - 1.6 การทดสอบและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ (อัจฉรา วงศ์โสธร. 2544)
 - 1.7 Language Tests At School (Oller, John W. 1979)
 - 1.8 Reading Strategies and Practices (Tierney, Robert J.; Readence, John E. & Dishner, Ernest K. 1995)
2. ศึกษารายละเอียดของเนื้อหาที่ได้คัดเลือกตามผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของหลักสูตร แล้วสร้างแบบทดสอบแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ โดยวัดความสามารถทางการอ่านด้านจับใจความสำคัญ ตีความ สรุป วิเคราะห์และวิจารณ์

วิธีการหาคุณภาพเครื่องมือชิ้นที่ 2 แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ

วิธีการหาคุณภาพของแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. นำแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ท่าน คือ Mrs. Roewyn Ann Ashby Mr. Morgan Dominick Modde และ Mr. John Glyn Davies ตรวจสอบแก้ไข เพื่อตรวจสอบคุณภาพ โดยพิจารณาว่าแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนั้นสอดคล้องกับเนื้อหา และผลการเรียนรู้ที่คาดหวังหรือไม่ โดยแต่ละท่านพิจารณาลงความคิดเห็นแล้วให้คะแนน (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543 : 117) ดังนี้

- +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
- 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
- 1 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นไม่สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

ผู้วิจัยบันทึกผลการพิจารณาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านในแต่ละข้อคำถาม แล้วนำไปหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543 : 117) ระหว่างข้อคำถามกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องมากกว่า 0.67 ซึ่งแสดงว่าข้อคำถามนั้นมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา

2. นำแบบทดสอบที่ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการสอนภาษาอังกฤษได้เสนอแนะไว้ มาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมขึ้น

3. นำแบบทดสอบไปทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนพินิจพิทยาสรรค์ อำเภอเมืองสตูล จังหวัดสตูล จำนวน 100 คน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2547 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาค่าความยากง่าย และหาค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ โดยใช้วิธีเทคนิค 27% จากตาราง จุง-เตห์ ฟาน (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538 : 217-218) และคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง 0.28 - 0.67 และค่าอำนาจจำแนก (r) ที่มีค่าตั้งแต่ 0.24 - 0.57

4. นำแบบทดสอบที่ได้ค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนกตามเกณฑ์ที่กำหนดไปทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนพินิจพิทยาสรรค์ อำเภอเมืองสตูล จังหวัดสตูล ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2547 เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยใช้วิธีคำนวณแบบของ คูเดอร์-ริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson) สูตร K.R.20 (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543 : 123) ได้ค่าความเชื่อมั่น = 0.79

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือชิ้นที่ 3 แบบสอบถามเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ

การสร้างแบบสอบถามเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ ใช้ทดสอบก่อนและหลังการทดลอง เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็น และความรู้สึกของนักเรียนทั้งในด้านบวกและด้านลบเกี่ยวกับคุณประโยชน์ ความสำคัญ รวมถึงความคิดเห็นต่อกิจกรรมต่าง ๆ ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ พื้นฐานของนักเรียน ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. ศึกษาการสร้างแบบสอบถามเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษจากหนังสือดังต่อไปนี้
 - 1.1 การวัดเจตคติและบุคลิกภาพ (เชิดศักดิ์ โฆวาสินธุ์. 2520)
 - 1.2 การวัดผลการศึกษา (ไพศาล หวังวานิช. 2526)
 - 1.3 เจตคติ (ศักดิ์ สุนทรเสณี. 2531)
 - 1.4 เทคนิควิจัยทางการศึกษา (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538)
 - 1.5 รายงานการวิจัยโครงการพัฒนาการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2540)
 - 1.6 วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543)
 - 1.7 เจตคติ : แนวคิด วิธีการวัดและมาตรวัด (วรรณดี แสงประทีปทอง. 2544)

2. สร้างแบบสอบถามเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษเป็นแบบประมาณค่า (Rating Scales) จำนวน 25 ข้อ ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นมาตามวิธีการของลิเคิร์ต (Likert) ลักษณะของแบบสอบถามเป็นการกำหนดข้อความสำหรับคำถามเกี่ยวกับความรู้สึก ชอบ หรือ ไม่ชอบ ของนักเรียนที่มีต่อการอ่านภาษาอังกฤษ รวมถึงความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ พื้นฐาน ช่วงชั้นที่ 4 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยกำหนดความคิดเห็น 5 ระดับคือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

2.1 ถ้าข้อความมีลักษณะทางบวก (Positive) ให้คะแนน ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5	คะแนน
เห็นด้วย	4	คะแนน
ไม่แน่ใจ	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	2	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1	คะแนน

2.2 ถ้าข้อความมีลักษณะทางลบ (Negative) ให้คะแนน ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1	คะแนน
เห็นด้วย	2	คะแนน
ไม่แน่ใจ	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	4	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5	คะแนน

ในการพิจารณาว่านักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษอยู่ในระดับใดนั้นจะพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของคะแนนจากข้อความทั้งทางบวกและทางลบ โดยใช้หลักเกณฑ์ของ รวีวรรณ ชินะตระกูล (2535 : 164) ดังนี้

4.50 – 5.00	หมายถึง มีเจตคติที่ดีมากที่สุด
3.50 – 4.49	หมายถึง มีเจตคติที่ดีมาก
2.50 – 3.49	หมายถึง มีเจตคติที่ดีปานกลาง

1.50 – 2.49	หมายถึง มีเจตคติที่ดีน้อย
1.00 – 1.49	หมายถึง มีเจตคติที่ดีน้อยที่สุด

วิธีการหาคุณภาพเครื่องมือชิ้นที่ 3 แบบสอบถามเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ

การหาคุณภาพของแบบสอบถามเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษจำนวน 3 ท่าน คือ รองศาสตราจารย์อัจฉรา สุขารมณ์ รองศาสตราจารย์ชูศรี วงศ์รัตน์ และอาจารย์รัชนี้ สุปรานี เป็นผู้ตรวจสอบความเหมาะสมของการใช้สำนวนภาษา และลักษณะของข้อความให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ ตลอดจนแก้ไขสำนวนภาษาที่ใช้เพื่อความเหมาะสม
2. นำแบบสอบถามที่ได้รับการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญและปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนพิมานพิทยาสรรค์ อำเภอเมืองสตูล จังหวัดสตูล ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2547 เพื่อหาคุณภาพของแบบสอบถาม
3. นำผลการทดสอบมาวิเคราะห์เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเป็นรายข้อโดยใช้วิธีหาค่าอัตราส่วนวิกฤต t เป็นรายข้อตามวิธีการของ t -test และใช้เทคนิค 25% แยกคะแนนเป็นกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำโดยนำมาแจกแจงความถี่เป็นรายข้อเพื่อหาคะแนนเฉลี่ยและความแปรปรวนแล้วนำมาแทนในสูตร t -test เพื่อหาค่า t ค่าที่ได้จะเป็นค่าอำนาจจำแนกของข้อความนั้น ๆ โดยเลือกข้อความที่มีค่า t สูง ๆ ไว้ใช้ ค่า t ยิ่งสูง แสดงว่าข้อความนั้นจำแนกความรู้สึกหรือเจตคติของผู้ตอบได้ดี เกณฑ์ของค่า t ใช้ 1.75 ขึ้นไป ซึ่งหมายถึงมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543 : 130-132)
4. นำแบบสอบถามที่มีค่าอำนาจจำแนกไปทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนพิมานพิทยาสรรค์ อำเภอเมืองสตูล จังหวัดสตูลที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2547 เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยใช้สูตรหาค่าความเชื่อมั่นในรูปสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบัค (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543 : 125-126) ได้ค่าความเชื่อมั่น = 0.88

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือชิ้นที่ 4 แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้อันพึงประสงค์ของผู้เรียน

การสร้างแบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้อันพึงประสงค์ของผู้เรียน ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. ศึกษาการสร้างแบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้อันพึงประสงค์ของผู้เรียนจากหนังสือดังต่อไปนี้
 - 1.1 การปรับพฤติกรรมเบื้องต้น (ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. 2536)
 - 1.2 รายงานการวิจัยโครงการพัฒนาการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2540)
 - 1.3 ทฤษฎีและเทคนิคการปรับพฤติกรรม (สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต. 2541)
 - 1.4 เด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม (ผดุง อารยะวิญญู. 2542)
 - 1.5 วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543)

1.6 การนิเทศการสอนอย่างมีระบบ (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2545.)

1.7 การนิเทศการศึกษา : ทฤษฎีและการปฏิบัติ (ไพโรจน์ กลิ่นกุหลาบ. ม.ป.ป.)

1.8 The Time-Interval Observational System Used as a Supervisory Guide for Thai Student Teachers' Training Program in TESL (Suapechra, Saowalak. 1980)

2. สร้างแบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้อันพึงประสงค์ของผู้เรียน เป็นแบบระบบการบันทึกเป็นช่วงเวลา (Time Interval Recording System) ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยใช้วิธีการของเสาวลักษณ์ เสือเพชร (Suapechra, Saowalak. 1980 : 99)

3. พฤติกรรมการเรียนรู้อันพึงประสงค์ของผู้เรียนที่ผู้วิจัยต้องการสังเกต โดยคัดเลือกมาจากคุณลักษณะทั้ง 3 ด้านของพฤติกรรมการเรียนรู้อันพึงประสงค์ของผู้เรียน ซึ่งได้แก่ คนดี คนเก่ง และคนมีความสุข ด้านละ 1 พฤติกรรม ดังนี้

3.1 ด้านการเป็นคนดี คือ การควบคุมตนเองได้

3.2 ด้านการเป็นคนเก่ง คือ การมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

3.3 ด้านการเป็นคนมีความสุข คือ การมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี

4. แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้อันพึงประสงค์ของผู้เรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อใช้บันทึกพฤติกรรมการเรียนรู้อันพึงประสงค์ของผู้เรียนเป็นแบบช่วงเวลา โดยใช้วิธีการสังเกตจากพฤติกรรมการเรียนรู้อันพึงประสงค์ที่ผู้เรียนแสดงออกมาโดยสรุปพฤติกรรมที่เด่นชัดทุก ๆ 1 นาทีในคาบเรียนนั้น ๆ แล้วใช้ตัวเลขเป็นสัญลักษณ์แทนพฤติกรรมการเรียนรู้อันพึงประสงค์ของผู้เรียนที่จะบันทึกลงในแบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้อันพึงประสงค์ของผู้เรียน ดังแสดงตัวอย่างเครื่องมือการบันทึกในภาพประกอบ 15 ดังนี้

โรงเรียน พیمانพิทยาสรรค์ จังหวัดสตูล

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 /.....

คาบเรียนที่.....

วัน เดือน ปี

ชื่อผู้สังเกตคนที่ 1.....

ชื่อผู้สังเกตคนที่ 2.....

ชื่อผู้สังเกตคนที่ 3.....

พฤติกรรมการณ์เรียนรู้อันพึงประสงค์ของผู้เรียนที่ต้องการสังเกต

1. มีวินัยในตนเอง	4. ตอบปัญหาได้อย่างชัดเจน
2. นิ่งฟังในขณะที่ผู้อื่นแสดงความคิดเห็น
และพูดตอบโต้ได้อย่างมีเหตุผล	5. มีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ
3. นำเสนอแนวความคิดริเริ่มใหม่ ๆ	6. มีความสุขในขณะที่ปฏิบัติกิจกรรม

นาที่ที่	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
พฤติกรรม																	

นาที่ที่	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34
พฤติกรรม																	

นาที่ที่	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50
พฤติกรรม																

วิธีบันทึกการสังเกตเป็นช่วงเวลา

- ผู้สังเกตบันทึกพฤติกรรมการณ์เรียนรู้อันพึงประสงค์ของผู้เรียนที่ต้องการสังเกต โดยใช้สัญลักษณ์ “ตัวเลข 1 – 6” บันทึกลงในแบบสังเกต โดยสรุปพฤติกรรมการณ์เรียนรู้อันพึงประสงค์ที่เด่นชัดเพียง 1 พฤติกรรมในทุก ๆ 1 นาที
- ผู้สังเกตจะเข้าร่วมสังเกตในชั้นเรียนหรือดูจากแถบวิดีโอที่บันทึกไว้ก็ได้
- ในการสังเกตพฤติกรรมการณ์เรียนรู้อันพึงประสงค์ของผู้เรียนแบ่งการสังเกตเป็น 2 ช่วง คือ ก่อนการทดลองสอน 4 คาบ และอีก 2 คาบสุดท้ายในการทดลองสอน (ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม)

ภาพประกอบ 15 เครื่องมือการบันทึกแบบสังเกตพฤติกรรมการณ์เรียนรู้อันพึงประสงค์ของผู้เรียน

วิธีการหาคุณภาพเครื่องมือชิ้นที่ 4 แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้อันพึงประสงค์ ของผู้เรียน

การหาคุณภาพของแบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้อันพึงประสงค์ของผู้เรียน ผู้วิจัยดำเนินการ
ดังนี้

1. นำแบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้อันพึงประสงค์ของผู้เรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปให้
ผู้เชี่ยวชาญทางด้านพฤติกรรมศาสตร์ จำนวน 3 ท่าน คือ รองศาสตราจารย์อัจฉรา สุขารมณ
รองศาสตราจารย์ชูศรี วงศ์รัตนะ และอาจารย์รัชณี สุปราณี เป็นผู้ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิง
เนื้อหา ความเหมาะสมของรายการบันทึกพฤติกรรม และตรวจดูว่ารายการนั้นมีความสอดคล้องกับ
การวัดพฤติกรรมการเรียนรู้อันพึงประสงค์ของผู้เรียน ทั้งด้านการเป็นคนดี คนเก่ง และคนมีความสุข
หรือไม่ อีกทั้งตรวจสอบการใช้สำนวนภาษาและลักษณะข้อความให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ
ตลอดจนแก้ไขสำนวนภาษาที่ใช้เพื่อความเหมาะสม
2. นำแบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้อันพึงประสงค์ของผู้เรียนที่ได้รับการตรวจสอบจาก
ผู้เชี่ยวชาญ และได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองบันทึกการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้อันพึงประสงค์
กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนพินานพิทยาสรรค์ อำเภอเมืองสตูล จังหวัดสตูล ที่ไม่ใช่
กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 80 คน (กลุ่มละ 40 คน) ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2547 เพื่อหาคุณภาพ
ของแบบสังเกต
3. นำผลการบันทึกการสังเกตมาวิเคราะห์ เพื่อหาความถี่ของการเกิดพฤติกรรมการเรียนรู้อัน
พึงประสงค์ของผู้เรียนที่ต้องการวัด และทำการเขียนบันทึกลงในกราฟ เพื่อบ่งชี้ให้เห็นถึงพฤติกรรม
การเรียนรู้อันพึงประสงค์ของผู้เรียนที่ต้องการสังเกต เพื่อให้ข้อมูลมีค่าความเชื่อมั่นเป็นที่น่าเชื่อถือได้
การหาค่าความเชื่อมั่นของข้อมูลที่บันทึกได้ โดยใช้ผู้สังเกต จำนวน 3 คน เพื่อทำการเปรียบเทียบ
ข้อมูลที่บันทึกได้ โดยใช้สูตรของเสาวลักษณ์ เสือเพชร (Suapechra, Saowalak. 1980) ถ้าคำนวณ
ได้ 80% ขึ้นไป แสดงว่าข้อมูลที่บันทึกมีค่าความเชื่อมั่นใช้ได้และเป็นที่น่าเชื่อถือได้
4. นำผลการบันทึกการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้อันพึงประสงค์ของผู้เรียนมาเปรียบเทียบ
ข้อมูลกับหลักเกณฑ์ที่วางไว้ว่าเป็นไปตามที่ต้องการครบถ้วน ถูกต้องหรือไม่ อย่างไร จำเป็นต้อง
ทบทวนหรือทำการบันทึกใหม่หรือไม่ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มั่นใจได้ว่าเป็นที่น่าเชื่อถือได้มากพอในการ
ประเมินและสรุปผลต่อไป
5. ในขั้นประเมินและสรุปผล โดยนำข้อมูลการบันทึกพฤติกรรมการเรียนรู้อันพึงประสงค์ของ
ผู้เรียนทั้งหมด โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กราฟบันทึกความก้าวหน้าในการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้อัน
พึงประสงค์ของผู้เรียนตามที่สังเกตได้ เพื่อให้ทราบถึงผลการพัฒนาในแต่ละครั้งที่ทำการสอน พร้อม
ทั้งข้อเสนอแนะในการแก้ไขข้อบกพร่องเกี่ยวกับพฤติกรรมต่างๆ ในการประเมินและสรุปผลจำเป็นต้อง
พิจารณามาตรฐานที่วางไว้เพื่อเป็นหลักในการประเมินด้วย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบแผนการทดลอง

แบบแผนการทดลองการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการทดลองแบบ Randomized Control Group Pretest – Posttest Design (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543 : 62) ดังแสดงในตาราง 8 ดังนี้

ตาราง 8 แบบแผนการทดลอง

กลุ่ม	สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
RE	T ₁	X	T ₂
RC	T ₁	~X	T ₂

RE	แทน กลุ่มทดลอง
RC	แทน กลุ่มควบคุม
T ₁	แทน การทดสอบก่อนทดลอง
T ₂	แทน การทดสอบหลังทดลอง
X	แทน การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 2
~X	แทน การสอนแบบเดิม

2. การดำเนินการทดลอง

2.1 จัดปฐมนิเทศ เพื่อชี้แจงผลการเรียนรู้ที่คาดหวังทำความเข้าใจกับนักเรียนถึงวิธีการเรียน บทบาทของผู้เรียน และวิธีประเมินผลการเรียนรู้

2.2 นำแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ แบบสอบถามเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ และแบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้อันพึงประสงค์ของผู้เรียน ที่ได้ปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพแล้วไปทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

2.3 นำแผนการจัดการเรียนรู้ทั้งสองวิธีที่ได้ปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพแล้ว ไปดำเนินการสอนกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง เป็นเวลา 20 คาบ โดยผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการสอนเอง

2.4 นำแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ แบบสอบถามเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ และแบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้อันพึงประสงค์ของผู้เรียนซึ่งเป็นฉบับเดียวกับแบบทดสอบที่ใช้ทดสอบก่อนเรียนไปทดสอบหลังเรียน (Posttest) กับนักเรียนกลุ่มเดิม

2.5 ตรวจสอบให้คะแนนการทำแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ แบบสอบถามเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ และแบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้อันพึงประสงค์ของผู้เรียน แล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐาน

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ t-test for independent samples
2. เปรียบเทียบเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ t-test for independent samples
3. เปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนรู้อันพึงประสงค์ของนักเรียน ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ t-test for independent samples
4. เปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้ t-test for dependent samples
5. เปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้ t-test for dependent samples
6. เปรียบเทียบเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้ t-test for dependent samples
7. เปรียบเทียบเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้ t-test for dependent samples
8. เปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนรู้อันพึงประสงค์ของนักเรียนกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้ t-test for dependent samples
9. เปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนรู้อันพึงประสงค์ของนักเรียนกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้ t-test for dependent samples

10. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

10.1 สถิติพื้นฐาน

10.1.1 การคำนวณหาค่าเฉลี่ยใช้สูตร (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2544 : 35) ดังนี้

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ	$\bar{X}$	แทน	ตัวกลางเลขคณิตหรือค่าเฉลี่ย
	$\sum X$	แทน	ผลรวมทั้งหมดของข้อมูล
	N	แทน	จำนวนข้อมูลทั้งหมด

10.1.2 การคำนวณหาค่าความแปรปรวนของคะแนน ใช้สูตร ดังนี้ (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2544: 65)

$$S^2 = \frac{N\Sigma X^2 - (\Sigma X)^2}{N(N-1)}$$

เมื่อ	S^2	แทน ความแปรปรวนของคะแนน
	X^2	แทน คะแนนดิบแต่ละตัวยกกำลังสอง
	ΣX	แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	ΣX^2	แทน ผลรวมของคะแนนดิบแต่ละจำนวนยกกำลังสอง
	N	แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่าง
	$N-1$	แทน ค่าของชั้นแห่งความเป็นอิสระ

10.2 สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ

10.2.1 ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง โดยใช้สูตรการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ดังนี้ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543 : 117)

$$IOC = \frac{\Sigma R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
	ΣR	แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ทั้งหมด
	N	แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

10.2.2 หาค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้สูตรเทคนิค 27% ของ จุง-เตห์ ฟาน (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538 : 217-218)

10.2.3 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้สูตร K.R.20 ของ คูเดอร์-ริชาร์ดสัน (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543 : 123)

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\Sigma pq}{s_1^2} \right\}$$

เมื่อ	r_u	แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
	n	แทน จำนวนข้อของแบบทดสอบ
	p	แทน สัดส่วนของผู้ที่ทำถูกในแต่ละข้อ
	q	แทน สัดส่วนของผู้ที่ทำผิดในแต่ละข้อ $= 1 - p$
	s_1^2	แทน คะแนนความแปรปรวนของแบบทดสอบทั้งฉบับ

10.2.4 หาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีหาค่าอัตราส่วนวิกฤติ t เป็นรายข้อตามวิธีการของ t -test ดังนี้ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543 : 132)

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{S_H^2}{n_H} + \frac{S_L^2}{n_L}}}$$

เมื่อ	t	แทน ค่าที่ใช้พิจารณาของการแจกแจงแบบที
	$\bar{X}_H$	แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มสูง
	$\bar{X}_L$	แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มต่ำ
	S_H^2	แทน คะแนนความแปรปรวนของกลุ่มสูง
	S_L^2	แทน คะแนนความแปรปรวนของกลุ่มต่ำ
	n	แทน จำนวนนักเรียนในแต่ละกลุ่มซึ่งเท่ากัน

10.2.5 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้สูตรหาค่าความเชื่อมั่นในรูปสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบัค ดังนี้ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543 : 125-126)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum S_i^2}{S^2} \right\}$$

เมื่อ	α	แทน สัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น
	n	แทน จำนวนข้อ
	S_i^2	แทน คะแนนความแปรปรวนแต่ละข้อ
	$\sum S_i^2$	แทน คะแนนความแปรปรวนทั้งฉบับ

10.2.6 หาค่าความเชื่อมั่นของข้อมูลที่บันทึกจากแบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ อันพึงประสงค์ของผู้เรียน โดยใช้สูตรของเสาวลักษณ์ เสือเพชร ดังนี้ (Suapechra, Saowalak. 1980 : 99)

$$\frac{A}{A+D} \times 100 = \text{_____} \%$$

เมื่อ A แทน จำนวนของพฤติกรรมที่เห็นพึงต้องกันหรือบันทึกเหมือนกัน
 D แทน จำนวนของพฤติกรรมที่ไม่เห็นพึงต้องกันหรือบันทึกไม่เหมือนกัน

10.3 สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน

10.3.1 สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 2 และ 3 เปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ เจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ และพฤติกรรมการเรียนรู้อันพึงประสงค์ของผู้เรียนระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้สูตร t-test for independent samples ดังนี้ (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2544 : 169)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\left\{ \frac{(n_1 - 1)s_1^2 + (n_2 - 1)s_2^2}{n_1 + n_2 - 2} \right\} \left\{ \frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right\}}}$$

$$df = n_1 + n_2 - 2$$

เมื่อ t แทน ค่าที่ใช้ในการพิจารณาค่า t-distribution
 $\bar{X}_1$ แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มทดลอง
 $\bar{X}_2$ แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มควบคุม
 s_1^2 แทน คะแนนความแปรปรวนของกลุ่มทดลอง
 s_2^2 แทน คะแนนความแปรปรวนของกลุ่มควบคุม
 n_1 แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มทดลอง
 n_2 แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มควบคุม

10.3.2 สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐานข้อ 4 5 6 7 8 และ 9 เปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ เจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ และพฤติกรรมการเรียนรู้อันพึงประสงค์ของผู้เรียน กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้สูตร t-test for dependent samples ดังนี้ (ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2544 : 193)

$$t = \frac{\Sigma D}{\sqrt{\frac{n\Sigma D^2 - (\Sigma D)^2}{n-1}}}$$

$$df = n - 1$$

เมื่อ t แทน ค่าที่ใช้พิจารณาของการแจกแจงแบบ t – distribution
 D แทน ความแตกต่างระหว่างคะแนนแต่ละคู่
 n แทน จำนวนคู่

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยกำหนดสัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}_1$	แทน	คะแนนเฉลี่ยก่อนการทดลอง
$\bar{X}_2$	แทน	คะแนนเฉลี่ยหลังการทดลอง
MD	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลต่างระหว่างการทดสอบหลังการทดลองกับก่อนการทดลอง
S^2	แทน	ค่าความแปรปรวน
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาค่า t-distribution
**	แทน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
*	แทน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเสนอตามลำดับ ดังนี้

1. เปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 2 กับการสอนแบบเดิม โดยใช้ t-test for independent samples และได้แสดงผลไว้ในตาราง 9 ดังนี้

ตาราง 9 ผลการเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}$	S^2	t
กลุ่มทดลอง	40	31.00	10.89	8.123**
กลุ่มควบคุม	40	23.10	26.94	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 9 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 2 กับการสอนแบบเดิม มีความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1

2. เปรียบเทียบเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 2 กับการสอนแบบเดิม โดยใช้ t-test for independent samples ได้แสดงผลไว้ในตาราง 10 ดังนี้

ตาราง 10 ผลการเปรียบเทียบเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}$	S^2	t
กลุ่มทดลอง	40	3.64	0.13	12.052**
กลุ่มควบคุม	40	2.80	0.07	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 10 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 2 กับการสอนแบบเดิม มีเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2

3. เปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนรู้อันพึงประสงค์ของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบ
มุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 2 กับการสอนแบบเดิม โดยใช้ t-test for independent samples
ได้แสดงผลไว้ในตาราง 11 ดังนี้

ตาราง 11 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนรู้อันพึงประสงค์ของนักเรียนระหว่างกลุ่มทดลอง
และกลุ่มควบคุม

พฤติกรรมการเรียนรู้ อันพึงประสงค์	กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}$	S^2	t
ดี	กลุ่มทดลอง	2	7.00	8.00	-0.728
	กลุ่มควบคุม	2	8.50	0.50	
เก่ง	กลุ่มทดลอง	2	2.00	2.00	-2.236
	กลุ่มควบคุม	2	4.50	0.50	
สุข	กลุ่มทดลอง	2	41.00	2.00	22.808**
	กลุ่มควบคุม	2	15.50	0.50	
รวม	กลุ่มทดลอง	2	50.00	0.00	43.000**
	กลุ่มควบคุม	2	28.50	0.50	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 11 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 2 กับการสอนแบบเดิม เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าพฤติกรรมการเรียนรู้อันพึงประสงค์ของนักเรียนด้านการเป็นคนมีความสุขแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนพฤติกรรมการเรียนรู้อันพึงประสงค์ของนักเรียนโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3

4. เปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 2 ก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้ t-test for dependent samples ได้แสดงผลไว้ในตาราง 12 ดังนี้

ตาราง 12 ผลการเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการทดลอง

ความสามารถทาง การอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียน	N	$\bar{X}_1$	$\bar{X}_2$	MD	t
กลุ่มทดลอง	40	20.80	31.00	10.20	13.109**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 12 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 2 มีความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 4

5. เปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิม ก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้ t-test for dependent samples ได้แสดงผลไว้ในตาราง 13 ดังนี้

ตาราง 13 ผลการเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการทดลอง

ความสามารถทาง การอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียน	N	$\bar{X}_1$	$\bar{X}_2$	MD	t
กลุ่มควบคุม	40	20.73	23.10	2.38	3.339**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 13 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิม มีความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 5

6. เปรียบเทียบเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 2 ก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้ t-test for dependent samples ได้แสดงผลไว้ในตาราง 14 ดังนี้

ตาราง 14 ผลการเปรียบเทียบเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการทดลอง

เจตคติต่อการอ่าน ภาษาอังกฤษ ของนักเรียน	N	$\bar{X}_1$	$\bar{X}_2$	MD	t
กลุ่มทดลอง	40	2.74	3.64	0.90	10.214**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 14 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 2 มีเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 6

7. เปรียบเทียบเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิม ก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้ t-test for dependent samples ได้แสดงผลไว้ในตาราง 15 ดังนี้

ตาราง 15 ผลการเปรียบเทียบเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการทดลอง

เจตคติต่อการอ่าน ภาษาอังกฤษ ของนักเรียน	N	$\bar{X}_1$	$\bar{X}_2$	MD	t
กลุ่มควบคุม	40	2.42	2.80	0.38	6.662**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 15 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิม มีเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 7

8. เปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนรู้อันพึงประสงค์ของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 2 ก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้ t-test for dependent samples ได้แสดงผลไว้ในตาราง 16 ดังนี้

ตาราง 16 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนรู้อันพึงประสงค์ของนักเรียนกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการทดลอง

พฤติกรรมการเรียนรู้ อันพึงประสงค์ ของนักเรียน	กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}_1$	$\bar{X}_2$	MD	t
ดี	กลุ่มทดลอง	2	3.00	7.00	4.00	2.00
เก่ง	กลุ่มทดลอง	2	3.50	2.00	-1.50	-1.00
สุข	กลุ่มทดลอง	2	0.50	41.00	40.50	81.00**
รวม	กลุ่มทดลอง	2	7.00	50.00	43.00	14.33*

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 16 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 2 มีพฤติกรรมการเรียนรู้อันพึงประสงค์ ก่อนและหลังการทดลองโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 8 และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า พฤติกรรมการเรียนรู้อันพึงประสงค์ของนักเรียนด้านการเป็นคนมีความสุขแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

9. เปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนรู้อันพึงประสงค์ของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิม ก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้ t-test for dependent samples ได้แสดงผลไว้ในตาราง 17 ดังนี้

ตาราง 17 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนรู้อันพึงประสงค์ของนักเรียนกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการทดลอง

พฤติกรรมการเรียนรู้ อันพึงประสงค์ ของนักเรียน	กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}_1$	$\bar{X}_2$	MD	t
ดี	กลุ่มควบคุม	2	4.00	8.50	4.50	9.00
เก่ง	กลุ่มควบคุม	2	6.00	4.50	-1.50	-1.00
สุข	กลุ่มควบคุม	2	1.00	15.50	14.50	29.00*
รวม	กลุ่มควบคุม	2	10.50	28.50	18.00	18.00*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 17 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิมมีพฤติกรรมการเรียนรู้อันพึงประสงค์ ก่อนและหลังการทดลองโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตาม สมมติฐานข้อที่ 9 และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า พฤติกรรมการเรียนรู้อันพึงประสงค์ของนักเรียน ด้านการเป็นคนมีความสุขแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นการศึกษาวิจัยเชิงทดลอง เพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่าน เจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ และพฤติกรรมการเรียนรู้อันพึงประสงค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 2 กับการสอนแบบเดิม ซึ่งสรุปผล การวิจัยไว้ดังนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบ มุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 2 กับการสอนแบบเดิม
2. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบ มุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 2 กับการสอนแบบเดิม
3. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนรู้อันพึงประสงค์ของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบ มุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 2 กับการสอนแบบเดิม
4. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบ มุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 2 ก่อนและหลังการทดลอง
5. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอน แบบเดิม ก่อนและหลังการทดลอง
6. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบ มุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 2 ก่อนและหลังการทดลอง
7. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิม ก่อนและหลังการทดลอง
8. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนรู้อันพึงประสงค์ของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบ มุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 2 ก่อนและหลังการทดลอง
9. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนรู้อันพึงประสงค์ของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิม ก่อนและหลังการทดลอง

สมมติฐานของการวิจัย

1. ความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ ภาษา รูปแบบที่ 2 กับการสอนแบบเดิมแตกต่างกัน
2. เจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 2 กับการสอนแบบเดิมแตกต่างกัน

3. พฤติกรรมการเรียนรู้อันพึงประสงค์ของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 2 กับการสอนแบบเดิมแตกต่างกัน
4. ความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 2 ก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกัน
5. ความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิม ก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกัน
6. เจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 2 ก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกัน
7. เจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิม ก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกัน
8. พฤติกรรมการเรียนรู้อันพึงประสงค์ของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 2 ก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกัน
9. พฤติกรรมการเรียนรู้อันพึงประสงค์ของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิม ก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกัน

วิธีการดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนพินนิตพิทยาสรรค์ อำเภอเมืองสตูล จังหวัดสตูล ที่เรียนสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษพื้นฐาน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2547 จำนวน 80 คน ได้จากการสุ่มอย่างง่าย โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่มจับสลากมา 2 ห้องเรียน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 40 คน และกลุ่มควบคุม 40 คน เพื่อให้ได้รับการสอนด้วยวิธีที่ต่างกันคือ

กลุ่มทดลอง ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 2

กลุ่มควบคุม ได้รับการสอนแบบเดิม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษพื้นฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
 - 1.1 แผนการจัดการเรียนรู้ของกลุ่มทดลอง โดยใช้วิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 2
 - 1.2 แผนการจัดการเรียนรู้ของกลุ่มควบคุม โดยใช้วิธีสอนแบบเดิม
2. แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นข้อสอบแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ
3. แบบสอบถามเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นแบบสอบถามแบบประมาณค่า จำนวน 25 ข้อ

4. แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้อันพึงประสงค์ของผู้เรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นแบบระบบการบันทึกเป็นช่วงเวลา

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองตามขั้นตอน ดังนี้

1. ทำการสังเกตและบันทึกพฤติกรรมการเรียนรู้อันพึงประสงค์ของนักเรียนก่อนการทดลอง ทั้ง 2 กลุ่ม โดยใช้เวลาสังเกต 4 คาบ
2. ทำการปฐมนิเทศ เพื่อชี้แจงผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ทำความเข้าใจกับนักเรียนถึงวิธีการเรียน บทบาทของผู้เรียน และวิธีประเมินผลการเรียนรู้
3. ทดสอบก่อนเรียน (Pretest) กับกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ
4. ดำเนินการทดลอง โดยผู้วิจัยดำเนินการสอนเองทั้ง 2 กลุ่ม โดยใช้เวลาเรียน 20 คาบ สัปดาห์ละ 4 คาบ และบันทึกพฤติกรรมการเรียนรู้อันพึงประสงค์ของนักเรียนในอีก 2 คาบสุดท้าย รวมใช้เวลาในการทดลองเป็นเวลา 6 สัปดาห์
5. ทดสอบหลังเรียน (Posttest) กับกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ
6. เปรียบเทียบผลความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ ผลจากการตอบแบบสอบถามเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ และผลจากการบันทึกการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้อันพึงประสงค์ของผู้เรียน โดยใช้คะแนนผลต่างระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน และนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ทางสถิติแบบ t-test for independent samples และ t-test for dependent samples เพื่อตรวจสอบสมมติฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ t-test for independent samples
2. เปรียบเทียบเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ t-test for independent samples
3. เปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนรู้อันพึงประสงค์ของนักเรียน ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ t-test for independent samples
4. เปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้ t-test for dependent samples
5. เปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้ t-test for dependent samples

อภิปรายผล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่าน เจตคติต่อการอ่าน ภาษาอังกฤษ และพฤติกรรมการเรียนรู้อันพึงประสงค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 2 กับการสอนแบบเดิม ซึ่งสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. การเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 2 กับการสอนแบบเดิม

จากการทดลองพบว่า ความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 2 กับการสอนแบบเดิม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 โดยคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 2 สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิม ทั้งนี้เป็นผลมาจาก

1.1 แนวทางในการดำเนินการสอน

การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 2 ได้ดำเนินการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบธรรมชาติ (The Natural Approach) แนวทฤษฎีการสอนแบบสื่อสาร (The Communication Teaching Approach) แนวทฤษฎีการสอนอ่าน (Teaching Reading Approach) แนวทฤษฎีการสอนแบบวรรณฐาน (Genre – based Approach) เป็นการผสมผสานแนวทฤษฎีต่าง ๆ เข้าด้วยกัน ได้อย่างเหมาะสม ซึ่งแต่ละแนวทฤษฎีจะมีจุดเด่นที่ต่างกัน กล่าวคือ แนวทฤษฎีการสอนแบบธรรมชาติจะเน้นปัจจัยป้อนเข้าที่มีความหมายให้แก่ผู้เรียน ทำให้นักเรียนได้ฝึกคิดและสังเกตความเหมือน ความแตกต่างจากคำหรือประโยคที่อ่านและเขียนจนสามารถแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ได้ด้วยตนเอง ส่วนแนวทฤษฎีการสอนแบบสื่อสาร จะเน้นการปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนหรือระหว่างนักเรียนกับนักเรียนด้วยกัน มุ่งส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกใช้ทั้งภาษาพูด ภาษาเขียน และภาษากาย (ท่าทาง) ได้อย่างเต็มที่และเป็นธรรมชาติ โดยผู้สอนจะคอยให้ความช่วยเหลือและแนะนำ สำหรับแนวทฤษฎีการสอนอ่านนั้น การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 2 ได้นำทฤษฎีโครงสร้าง (Schema Theory) ซึ่งเป็นกระบวนการอ่านที่เน้นประสบการณ์และความรู้เดิมที่มีอยู่มาใช้ ประกอบด้วย โครงสร้างเนื้อหา และรูปแบบ ถ้านักเรียนมีประสบการณ์เกี่ยวกับเนื้อหาและรูปแบบภาษาก็จะช่วยให้การทำความเข้าใจไปอย่างปฏิสัมพันธ์ต่อเนื่องกัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ กูดแมน (Goodman. 1973: 260, 1990 : 12) ที่ว่าการอ่านคือเกมการเดาทางภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยาเป็นการปฏิสัมพันธ์ระหว่างความคิดและภาษาในกระบวนการอ่าน ผู้เขียนถ่ายทอดความคิดออกมาในรูปของภาษา และผู้อ่านสามารถถอดภาษาออกมาเป็นความคิดได้ นอกจากนี้การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 2 ยังใช้กระบวนการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ (Interactive Process) เป็นลักษณะการให้ความรู้ตามการอ่านแบบบนลงล่าง (Top – down Process) และการสอนอ่านแบบล่างขึ้นบน (Bottom - up Process) กล่าวคือ เริ่มสอนความหมายโดยรวมของภาษาก่อนแล้วจึงสอนองค์ประกอบอื่น ๆ โดยครูจะดึงรายละเอียดมาวิเคราะห์คำ วลี และประโยค แล้วให้นักเรียนเรียบเรียงประโยค ข้อความ และเนื้อเรื่องในภายหลังจะเห็นได้ว่าการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

รูปแบบที่ 2 ได้ใช้กระบวนการอ่านแบบบนลงล่าง และการสอนแบบล่างขึ้นบน ได้อย่างเป็นขั้นตอน กระบวนการสอนอ่านดังกล่าวทำให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ดีขึ้น นอกจากนี้การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 2 ยังได้ใช้แนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐานโดยยึดหลักภาษาศาสตร์เชิงระบบ (Systemic Linguistic Theory) ทำให้นักเรียนได้เรียนรู้ลักษณะของบริบทและเนื้อความต่าง ๆ ซึ่งทำให้นักเรียนสามารถเลียนแบบรูปแบบภาษาและชนิดของเนื้อความในบริบทของสถานการณ์และวัฒนธรรมได้ถูกต้อง ผู้วิจัยนำเนื้อความ 2 อรรถลักษณะ คือ การเล่าเรื่องจากประสบการณ์ (Recount Genre) และการอธิบาย (Explanation Genre) มาจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งเป็นเรื่องที่เหมาะสมกับสถานการณ์และสอดคล้องกับชีวิตประจำวันของนักเรียน เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกฝนและใช้ภาษาได้อย่างเป็นอิสระ ทำให้นักเรียนอภิปรายและวิเคราะห์อรรถลักษณะร่วมกัน มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ร่วมกันคิดและสร้างสรรค์ผลงานเพื่อนำเสนอ ผู้วิจัยสังเกตเห็นว่านักเรียนได้ให้ความร่วมมือและช่วยเหลือกันเป็นอย่างดี ทำให้เกิดการเรียนรู้และประสบความสำเร็จได้อย่างรวดเร็ว

1.2 ขั้นตอนการดำเนินการสอน

การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 2 มีขั้นตอนการสอนที่ส่งเสริมให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการอ่านได้ง่าย กิจกรรมการเรียนการสอนที่จัดขึ้นมุ่งเน้นนักเรียนเป็นสำคัญ เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ร่วมกันคิดและลงมือปฏิบัติทั้งเป็นรายบุคคลและรายกลุ่ม มีรูปแบบขั้นตอนที่เข้าใจง่ายและชัดเจน โดยเริ่มจากขั้นตอนที่ 1 ทำให้นักเรียนอ่านเรื่องร่วมกัน สนทนา อภิปราย และสรุปเรื่องโดยเขียนเป็นไดอะแกรม ช่วยทำให้นักเรียนสามารถเข้าใจเนื้อความและจดจำเรื่องราวได้ดี ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ สแตรง (Strang, 1969 : 14) ที่ว่า ผู้ที่มีความเข้าใจในการอ่านสามารถย่อความหรือบอกโครงร่างของสิ่งที่อ่านได้ และสามารถบอกการเปรียบเทียบ การขัดแย้ง การลำดับเหตุการณ์ สามารถอ่านแล้วรู้ถึงอารมณ์และเจตนาของผู้เขียน สามารถประเมินสิ่งที่อ่านได้ รวมทั้งยังสามารถแสดงความคิดเห็นได้ด้วย ในขั้นตอนที่ 2 โยงเรื่องที่อ่านไปสู่เรื่องของนักเรียน ทำให้นักเรียนได้ฝึกพูดและเล่าประสบการณ์ของตน และสามารถอภิปรายร่วมกัน ในขั้นตอนที่ 3 ฝึกนักเรียนให้เขียนเรื่องร่วมกันภายในกลุ่มแล้วนำมาอภิปราย วิเคราะห์อรรถลักษณะ ในขั้นตอนที่ 4 นักเรียนได้มีโอกาสฝึกอ่าน เขียน ฟัง และพูด ได้ฝึกแก้ไขเรื่องที่อ่านร่วมกัน ครูเป็นผู้ให้ความช่วยเหลือและแนะนำ ในขั้นตอนที่ 5 ทำให้นักเรียนทำกิจกรรมทางภาษาเพื่อทบทวน ฝึกความแม่นยำ เสริมทักษะทางภาษาโดยใช้แบบฝึกหัด รูปภาพ เพลง และเกมต่าง ๆ เพื่อให้นักเรียนเกิดความรู้ความเข้าใจอย่างถาวรด้วยการลงมือปฏิบัติทั้งรายบุคคลและเป็นรายกลุ่ม

1.3 การวัดและประเมินผล

การวัดผลและประเมินผลทางภาษาของวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา เป็นวิธีการวัดผลที่มีลักษณะไม่เป็นทางการ กล่าวคือ ผู้สอนสามารถวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ทางภาษาของนักเรียนได้ตลอดเวลาและในทุกขั้นตอนของการสอน ซึ่งจะเป็นการวัดการใช้ภาษาในทางปฏิบัติ ซึ่งเรียกว่าการทดสอบเชิงปฏิบัติการ (Pragmatic Test) เช่น ในขั้นตอนที่ 1 ผู้สอนสามารถวัดผลผู้เรียนทางด้านการอ่าน การอภิปรายเรื่องที่อ่าน ในขั้นตอนที่ 2 ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ

เรื่องที่อ่าน เป็นต้น ผู้สอนสามารถนำผลจากการวัดในครั้งนั้น ๆ มาเป็นข้อมูลเพื่อแก้ไข ปรับปรุง พัฒนาผู้เรียนให้ดำเนินไปในทิศทางที่ถูกต้องได้ทันที อีกทั้งยังทำให้ผู้เรียนได้ทราบความก้าวหน้าของตนเองจากผลของการวัดผลนั้น และผู้สอนสามารถวิเคราะห์ถึงประสิทธิภาพการสอนของตนเองได้อีกด้วย กล่าวคือ ผลจากการวัดนั้นจะเป็นเครื่องมือบ่งชี้แนวทางแก้ไขการสอนของครู และจะทำให้ผู้สอนทราบว่าตนสอนบรรลุถึงวัตถุประสงค์หรือไม่ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของผู้เชี่ยวชาญทางการทดสอบทางภาษาหลายท่าน เช่น ออลเลอร์ (Oller. 1992: 97) ได้กล่าวว่าผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักเรียนนั้นได้มาจากการรวบรวมความคิดออกมาปฏิบัติจริงของนักเรียนโดยการเชื่อมโยงความรู้จากสื่อการเรียนรู้ และความรู้ที่ได้จากครู การใช้การทดสอบเชิงปฏิบัติการในขั้นตอนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาในทุกขั้นตอน เป็นการวัดผลที่เหมาะสมกับวิธีการสอนและเหมาะสมกับวิธีการวัดผลทางภาษา เนื่องจากการวัดผลการใช้ภาษาได้นั้นผู้ใช้ต้องเป็นผู้ปฏิบัติทางภาษาอย่างจริงทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนเพื่อการสื่อสาร ซึ่งสอดคล้องกับ อัจฉรา วงศ์โสธร (2529 : 144) ที่กล่าวว่า การทดสอบเชิงปฏิบัติการเป็นการทดสอบทางภาษาหลาย ๆ ด้าน คือ ลักษณะ Wholistic ทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน และสามารถทดสอบการสังเคราะห์ภาษา (Synthetic) ของผู้เรียน คือ การให้เขียนเรียงความอย่างอิสระ นอกจากนี้ยังเป็นการทดสอบภาษาที่ใช้อีกด้วย

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่าการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 2 เป็นวิธีสอนวิธีหนึ่งที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ ใช้ปฏิสัมพันธ์การสื่อสารระหว่างครูกับนักเรียน และนักเรียนกับนักเรียน ครูมีบทบาทเป็นผู้ให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ ให้กำลังใจ เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ภาษาอย่างเป็นอิสระและเป็นธรรมชาติ มีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง ซึ่งสามารถนำมาปรับปรุงและพัฒนาทั้งครูและนักเรียนได้เป็นอย่างดี ดังนั้น องค์ประกอบต่างๆ เหล่านี้ ส่งผลให้คะแนนความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 2 สูงกว่าการสอนแบบเดิม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วอล์คเกอร์ และคนอื่น ๆ (Walker; et al. 1983 : 72) เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (2540 : 139) รัชนิภาภรณ์ ทองวิสุทธิ (2533 : 121) พรพิมล ประสงค์พร (2535 : 149-152) เกศรี กิตติศรีปัญญา (2542 : 86-92) เพ็ญลักษณ์ เทศขยัน (2545 : 114-115)

ส่วนการสอนแบบเดิม ใช้แนวการสอนแบบไวยากรณ์และแปล เป็นลักษณะการสอนแบบล่างขึ้นบน (Bottom – up Process) โดยสอนจากองค์ประกอบย่อยของภาษาไปสู่ความหมายโดยรวม ให้อ่านคำศัพท์ โครงสร้าง และประโยคก่อนที่จะให้รู้เนื้อความในบริบท กระบวนการเรียนรู้เกิดจากการอธิบายกฎเกณฑ์ต่าง ๆ จากครู วิธีการและขั้นตอนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไม่ค่อยเปิดโอกาสให้นักเรียนได้คิดวิเคราะห์ร่วมกัน มักจะให้นักเรียนทำงานเป็นรายบุคคล การวัดและประเมินผลเป็นไปตามที่ครูกำหนด เช่น การทำแบบฝึกหัด แบบทดสอบ การท่องคำศัพท์ และการแปลงาน เป็นต้น

จะเห็นได้ว่าการสอนแบบเดิมเน้นครูเป็นศูนย์กลาง ส่วนใหญ่นักเรียนจะเป็นผู้รับข้อมูล ไม่ค่อยมีโอกาสได้แสดงออกทางภาษา และทางความคิด ความรู้ได้จากความจำแล้วนำไปใช้ ทำให้

ความสามารถทางการอ่านของนักเรียนพัฒนาไปได้แต่ไม่ดีเท่าที่ควร เนื่องจากการพัฒนาการอ่านต้องอาศัยการพัฒนากระบวนการทางความคิดเป็นสำคัญ เสาวลักษณ์ รัตนวิษฐ์ (2531 : 86) กล่าวว่า กระบวนการทางความคิดจะช่วยให้การเชื่อมโยงความรู้ระหว่างองค์ประกอบย่อยของภาษาในประโยคในแต่ละวรรคตอน เป็นที่เข้าใจได้จากประสบการณ์ของนักเรียนที่ฝึกตีความหมายของสิ่งที่เขียนด้วยความคิดของตนเอง สมองชัชวาลจะทำงานและสามารถระลึกสิ่งที่อ่านได้ดี

2. การเปรียบเทียบเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 2 กับการสอนแบบเดิม

จากการทดลองพบว่า เจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 2 กับการสอนแบบเดิม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 โดยคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 2 สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิม ทั้งนี้เป็นผลมาจาก

2.1 การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 2 มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย ทำให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ความคิดอย่างเป็นอิสระและเป็นไปตามธรรมชาติ การทำงานร่วมกับผู้อื่น มีการปฏิสัมพันธ์ต่อกัน โดยมีครูเป็นผู้คอยช่วยเหลือ แนะนำ และให้กำลังใจ จนทำให้ผู้เรียนเกิดเจตคติทางบวกในการใช้ภาษา ซึ่งสอดคล้องกับ เสาวลักษณ์ รัตนวิษฐ์ (2534 : 20) กล่าวว่า แนวทฤษฎีการสอนแบบธรรมชาติเป็นแนวทฤษฎีที่เน้นการเข้าใจกระบวนการรับรู้และเรียนรู้ภาษาของผู้เรียนโดยเน้นการให้ปัจจัยป้อนที่มีความหมายแก่ผู้เรียนและคำนึงถึงหลักจิตวิทยาด้านการให้แรงจูงใจ การลดความเครียดและเป็นไปตามลำดับของการพัฒนาทักษะภาษาของมนุษย์

2.2 การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 2 เป็นการสอนที่ยึดนักเรียนเป็นสำคัญ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเน้นให้นักเรียนมีส่วนร่วม ในขั้นตอนที่ 1 นักเรียนอ่านเรื่องร่วมกันอภิปรายและสนทนาเรื่องที่อ่านกับครู ในขั้นนี้นักเรียนทำกิจกรรมร่วมกับครู ครูเป็นเพียงผู้ชี้แนะและช่วยเหลือให้นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นและร่วมกันอภิปราย ดังนั้น นักเรียนจึงมีเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ มีความสนใจ และกระตือรือร้นในการปฏิบัติกิจกรรม ขั้นตอนที่ 2 ครูโยงเรื่องที่อ่านเข้าสู่เรื่องของนักเรียน และอภิปรายร่วมกัน ในขั้นนี้นักเรียนมีโอกาสดแสดงความคิดเห็นส่วนตัว และสามารถใช้จินตนาการของตนในการโต้ตอบซึ่งกันและกัน โดยมีครูเป็นผู้เสริมต่อการเรียนรู้ ส่วนขั้นตอนที่ 3 ถึงขั้นตอนที่ 5 นักเรียนมีบทบาทสำคัญในการเรียนการสอน ดังนั้น จึงทำให้นักเรียนมีความพอใจในการปฏิบัติกิจกรรมทั้งรายบุคคลและรายกลุ่ม

จะเห็นได้ว่า การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 2 มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านที่หลากหลาย ทำให้นักเรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงตนเองทางภาษาไปในทางที่ดีขึ้นและส่งผลต่อเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนด้วย

ส่วนการสอนแบบเดิม ครูจะมีบทบาทในการเรียนการสอนมาก นักเรียนไม่ค่อยมีโอกาสดแสดงออก ทำให้ความสามารถของนักเรียนที่จะเข้าใจเนื้อความจากเรื่องที่อ่านมีน้อยและส่งผลต่อเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน ทำให้นักเรียนขาดความกระตือรือร้นในการเรียน

3. การเปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนรู้อันพึงประสงค์ของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 2 กับการสอนแบบเดิม

จากการทดลองพบว่า พฤติกรรมการเรียนรู้อันพึงประสงค์ของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 2 กับการสอนแบบเดิม โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า พฤติกรรมการเรียนรู้อันพึงประสงค์ของนักเรียน ด้านการเป็นคนมีความสุขแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านการเป็นคนดี และด้านการเป็นคนเก่งไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 2 สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิม ทั้งนี้เป็นผลมาจาก

การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 2 ที่มุ่งเน้นนักเรียนเป็นสำคัญ ทำให้นักเรียนพัฒนาและเกิดการเปลี่ยนแปลงให้เป็นบุคคลที่มีพฤติกรรมการเรียนรู้อันพึงประสงค์อันเป็นลักษณะที่สังคมไทยต้องการ กล่าวคือ การเป็นคนดี คนเก่ง และคนมีความสุข ซึ่งสอดคล้องตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 (2543ก : 1-2) ที่ว่า ลักษณะของผู้เรียนอันพึงประสงค์ คือ ให้ผู้เรียนเป็นคนดี คนเก่ง และคนมีความสุข

ส่วนการสอนแบบเดิม นักเรียนจะต้องตั้งใจฟังและเป็นผู้ปฏิบัติตามครูเป็นส่วนใหญ่ นักเรียนจึงมีโอกาสดูแสดงออกน้อย ดังนั้นทำให้พฤติกรรมการเรียนรู้อันพึงประสงค์ของนักเรียนด้านการเป็นคนดีและการเป็นคนเก่ง สามารถพัฒนาได้โดยมีครูเป็นผู้กำหนดเนื้อหาที่จะเรียน ส่วนพฤติกรรมการเรียนรู้อันพึงประสงค์ของนักเรียนด้านการเป็นคนมีความสุขสามารถพัฒนาได้เป็นอย่างดี

4. การเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 2 ก่อนและหลังการทดลอง

จากการทดลองพบว่า ความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 2 ก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 4 โดยคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 2 หลังการทดลองสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนการทดลองทั้งนี้เป็นผลมาจาก

การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 2 ได้นำหลักการตามแนวทฤษฎีโครงสร้างระดับยอด (Top Level Structure) คือ การเขียนโครงร่าง (Mapping) เข้ามาจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งโครงสร้างที่นิยมใช้กันทั่วไปมี 4 ชนิด คือ การบอกรายละเอียดหรือรายการ (Description or Listing) ปัญหาและข้อแก้ไข (Problem – Solution) เหตุและผล (Cause and Effect) และการเปรียบเทียบ (Comparison – Contrast) (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2534 : 32) การเขียนโครงร่างนี้เป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้การอ่านของนักเรียนมีประสิทธิภาพมากขึ้น นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญของเรื่อง เข้าใจเรื่องที่อ่านได้ดีและรวดเร็วขึ้น นอกจากนี้ยังได้ทราบโครงสร้างของการเขียนด้วย นักเรียนสามารถนำมาใช้ในการเขียนเรื่องของตน ช่วยให้มีพัฒนาการทางด้านการเขียนดีขึ้น

5. การเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิม ก่อนและหลังการทดลอง

จากการทดลองพบว่า ความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิม ก่อนและหลังการทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 5 โดยคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิม หลังการทดลองสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนการทดลอง ทั้งนี้เป็นผลมาจาก

การสอนแบบเดิม เน้นกระบวนการเรียนการสอนแบบไวยากรณ์และแปล ครูจะอธิบายบอกกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ให้นักเรียนอ่านและแปลความหมาย มีการฝึกให้ใช้กระสวนประโยค ฝึกซ้ำ ๆ จนเกิดความจำแล้วนำไปใช้ โดยทำแบบฝึกหัดต่าง ๆ อยู่ตลอดเวลา ทำให้นักเรียนมีโอกาสตีความจากเรื่องที่อ่าน และสามารถอ่านได้ดีขึ้น แม้จะมีรูปแบบกระบวนการเรียนการสอนอ่านที่ไม่เอื้อต่อการใช้ความคิดในการตีความก็ตาม

6. การเปรียบเทียบเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 2 ก่อนและหลังการทดลอง

จากการทดลองพบว่า เจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 2 ก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 6 โดยคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 2 หลังการทดลองสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนการทดลองทั้งนี้เป็นผลมาจาก

การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 2 มีการจัดกิจกรรมที่หลากหลาย ทำให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ความคิดอย่างเป็นอิสระและเป็นไปตามธรรมชาติ สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ และมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่น โดยมีครูเป็นผู้ช่วยเหลือ และให้คำแนะนำ จนทำให้ผู้เรียนเกิดเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษมากขึ้น และยังเป็นการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ การจัดกิจกรรมต่าง ๆ เน้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมและมีบทบาทสำคัญในการเรียน จึงทำให้นักเรียนมีความพอใจในการปฏิบัติกิจกรรมทั้งรายบุคคลและรายกลุ่ม

7. การเปรียบเทียบเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิม ก่อนและหลังการทดลอง

จากการทดลองพบว่า เจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิม ก่อนและหลังการทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 7 โดยคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิม หลังการทดลองสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนการทดลองทั้งนี้เป็นผลมาจาก

การสอนแบบเดิม ถึงแม้ว่าจะจัดกิจกรรมแบบไวยากรณ์และแปล ครูจะอธิบายบอกกฎเกณฑ์ต่าง ๆ แล้วให้อ่านและแปลความหมายโดยที่ไม่เอื้อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ได้มาก

เท่าที่ควร แต่นักเรียนให้ความสนใจต่อการเรียนการสอนได้ดี เนื่องจากจะต้องนำความรู้ที่ได้จากการเรียนไปใช้ในการทำแบบทดสอบ และทำแบบฝึกหัด ทำให้ส่งผลต่อเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนได้ดีกว่าก่อนการทดลอง

8. การเปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนรู้อันพึงประสงค์ของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 2 ก่อนและหลังการทดลอง

จากการทดลองพบว่า พฤติกรรมการเรียนรู้อันพึงประสงค์ของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 2 ก่อนและหลังการทดลองโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 8 และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า พฤติกรรมการเรียนรู้อันพึงประสงค์ของนักเรียนด้านการเป็นคนมีความสุข ก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 2 หลังการทดลองสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนการทดลองทั้งนี้เป็นผลมาจาก

การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 2 มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย มุ่งเน้นนักเรียนเป็นสำคัญ นักเรียนมีโอกาสเข้าร่วมกลุ่มทำงานต่าง ๆ ช่วยกันระดมความคิด ด้วยลักษณะของกิจกรรมดังกล่าว เปิดโอกาสให้นักเรียนได้สร้างความเป็นกันเองกับครูและเพื่อน ๆ เกิดความรู้สึกไว้วางใจ เป็นประชาธิปไตยที่อยู่ในขอบเขตของการเรียนรู้ มีวินัยในตนเอง นักเรียนมีความสุข รู้สึกสบายใจที่ได้ทำงานร่วมกับเพื่อน ๆ รู้จักแบ่งงานกันทำตามความสามารถ และความถนัดของแต่ละคน ทำให้นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจที่ตนเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มที่สามารถทำงานได้สำเร็จตามเป้าหมาย นักเรียนจึงมีพฤติกรรมการเรียนรู้อันพึงประสงค์ตามที่ต้องการอย่างเห็นได้ชัด

9. การเปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนรู้อันพึงประสงค์ของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิม ก่อนและหลังการทดลอง

จากการทดลองพบว่า พฤติกรรมการเรียนรู้อันพึงประสงค์ของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิมโดยรวมก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 8 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า พฤติกรรมการเรียนรู้อันพึงประสงค์ของนักเรียนด้านการเป็นคนมีความสุขแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนพฤติกรรมการเรียนรู้อันพึงประสงค์ของนักเรียนด้านการเป็นคนดีและด้านการเป็นคนเก่งไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิม หลังการทดลองสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนการทดลองทั้งนี้เป็นผลมาจาก

การสอนแบบเดิม แม้ว่าจะจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ไม่เอื้อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ได้มากเท่าที่ควร แต่พฤติกรรมการเรียนรู้อันพึงประสงค์ของนักเรียนก็เป็นเรื่องที่น่าสนใจเนื่องจากในสังคมไทย การให้ความเคารพเชื่อฟังผู้ใหญ่ โดยเฉพาะกับครู ถือเป็นสิ่งที่ปฏิบัติสืบต่อกันมา การปฏิบัติตามคำสั่งของครู ทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมการเรียนรู้อันพึงประสงค์ตามที่ครูกำหนด เช่น การไม่ก่อความวุ่นวายในห้องเรียน การมีสมาธิในการแบบฝึกหัดหรือแบบทดสอบ การไม่ส่งเสียงดังรบกวนผู้อื่น ทำงานสำเร็จลุล่วงเป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนด เป็นต้น

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่อาจจะเป็นประโยชน์ต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและการศึกษาค้นคว้าครั้งต่อไป ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการเรียนการสอน

1.1 จากผลของการวิจัย พบว่า วิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 2 ส่งผลต่อนักเรียนในด้านความสามารถทางการอ่าน ตลอดจนมีเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ และมีพฤติกรรมการเรียนรู้อันพึงประสงค์ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนั้น จึงเป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษในการพิจารณานำเอาเทคนิควิธีการสอนรวมทั้งกิจกรรมการเรียนการสอนไปใช้ในการเรียนการสอนภาษา และควรจะได้มีการเผยแพร่วิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 2 ให้แก่ครูผู้สอนภาษาอังกฤษและผู้ที่เกี่ยวข้องซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาต่อไป

1.2 เนื้อหาที่ใช้ในการสอนตามรูปแบบของการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาควรจะเป็นเนื้อหาที่มีอรรถลักษณะที่ไม่ยาวเกินไปและมีรูปแบบของอรรถลักษณะชนิดนั้น ๆ อย่างชัดเจน เพื่อเป็นประโยชน์ในการวิเคราะห์ของผู้เรียน เนื่องจากว่าหากเนื้อหาที่ใช้ยาวเกินไป นักเรียนจะเกิดความสับสนในการวิเคราะห์ ทำให้เป้าหมายของการเรียนไม่บรรลุผลตามวัตถุประสงค์

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการทดลองวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาเพื่อศึกษาว่าการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 2 จะส่งผลให้นักเรียนมีความสามารถในด้านอื่น ๆ หรือไม่ เช่น ความคิดรวบยอดทางภาษา ความคงทนในการเรียนรู้ภาษา ความรับผิดชอบ เจตคติต่อวิธีการสอนของครู เป็นต้น

2.2 ควรมีการทดลองเปรียบเทียบวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับวิธีการสอนแบบอื่น ๆ

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2543ก). การจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสำคัญที่สุดตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ: ศูนย์พัฒนาหลักสูตร.
- (2545ก). แนวทางการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- (2543ข). แนวทางการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ: ศูนย์พัฒนาหลักสูตร.
- (2545ข). ผังมโนทัศน์และสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพฯ: คณะอนุกรรมการพัฒนาคุณภาพวิชาการกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ.
- (2545ค). รายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษาระดับชาติ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปีการศึกษา 2545 ระดับประเทศ. (ออนไลน์). แหล่งที่มา: <http://www.dcid.go.th.com>. วันที่สืบค้น 30 มิถุนายน 2546.
- (2545ง). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กรมสามัญศึกษา. (2541). การศึกษาสภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ: หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมฯ.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2544). สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กิตดา ปรีตถจริยา. (2540). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียน เจตคติต่อการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนโดยใช้ โครงสร้างระดับยอด (TOP-LEVEL STRUCTURE) ประกอบกับกลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ (SCAFFOLDING) กับการสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เกศรี กิติศรีปัญญา. (2542). การเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ความคิดรวบยอดทางภาษาจากการอ่าน และความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 2) กับการสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- คมเดือน โพธิ์สุวรรณ. (2535). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน
นาฏศิลป์ชั้นกลางที่เรียนโดยวิธีอ่านเพื่อการสื่อสารกับวิธีอ่านแบบเดิม. ปรินิพนธ์
การศึกษามหาบัณฑิต. (ภาษาอังกฤษ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- จารุลักษณ์ พินพรหมราช. (2528). การเปรียบเทียบทัศนคติการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษา
ตอนปลายในกรุงเทพมหานครที่มีภูมิหลังทางครอบครัวและสิ่งแวดล้อมทางโรงเรียนที่
ต่างกัน. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. (สาร์ตศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- จารุวรรณ อำนวยสมบัติ. (2545). การเปรียบเทียบความสามารถทางการเรียนและความเชื่อมั่นใน
ตนเองในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งมีผลสัมฤทธิ์ทางการ
เรียนวิชาภาษาอังกฤษต่ำ โดยได้รับการสอนด้วยการเรียนรู้ภาษาชุมชนประกอบการจัด
กิจกรรมแบบ CIRC กับการสอนแบบเดิม. ปรินิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. (การ
มัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- จิตมณี อะเมกอง. (2545). การศึกษาความเข้าใจในการอ่านและความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1)
กับการสอนแบบเดิม. ปรินิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. (การมัธยมศึกษา).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชวณี ปุริโสถม. (2542). ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
ในโรงเรียนรัฐบาล เขตการศึกษา 3. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. (การสอนภาษา
อังกฤษ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- ชูศรี วงศ์รัตนะ. (2544). สถิติเพื่อการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ: เทพเนรมิตการพิมพ์.
- เชิดศักดิ์ โฆวาสินธุ์. (2520). การวัดทัศนคติและบุคลิกภาพ. กรุงเทพฯ: สำนักงานทดสอบทางการ
ศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ดิเรก พรสีมา. (2543). ปฏิรูปการศึกษาไทยอย่างไร?. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ส.รุ่งทิพย์ ออฟเซ็ท.
- ทิพวรรณ สุวรรณประเสริฐ. (2541). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยม
ศึกษาตอนต้น สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดปราจีนบุรี. ปรินิพนธ์การศึกษา
มหาบัณฑิต. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ทิพวัลย์ มาแสง. (2532). การสอนภาษาอังกฤษสำหรับคนไทย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ทิพย์อักษร.
- เปรมวดี รัตกุล. (2541). การเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษและเจตคติต่อ
การเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยบทเรียนโมดูล
แบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับการสอนตามคู่มือครู. ปรินิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต.
(การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร.

- ผดุง อารยะวิญญู. (2542). เด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม. กรุงเทพฯ: แวนแก้ว.
- ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. (2536). การปรับพฤติกรรมเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พรพิมล ประสงค์พร. (2535). การเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 2) ซึ่งใช้และไม่ใช้กิจกรรมการทดสอบเชิงปฏิบัติการกับการสอนตามคู่มือครู. ปรินิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พรเพ็ญ พุ่มสะอาด. (2543). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียน เจตคติต่อการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมาย (Semantic Mapping) กับการสอนตามคู่มือครู. ปรินิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2543). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เพ็ญลักษณ์ เทศขยัน. (2545). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 2 กับการสอนแบบเดิม. ปรินิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ไพโรจน์ กลิ่นกุหลาบ. (ม.ป.ป.). การนิเทศการศึกษา: ทฤษฎีและการปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ไพศาล หวังวานิช. (2526). การวัดผลทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- รวีวรรณ ชินะตระกูล. (2535). วิธีวิจัยการศึกษา. กรุงเทพฯ: สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- รวีวรรณ พันธุ์พานิช. (2545?). วิธีการวิจัยทางการศึกษา. (เอกสารประกอบคำสอน). กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- รัชนินารถ ทองสุทธิ. (2533). การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษและความคิดสร้างสรรค์ภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับวิธีสอนตามคู่มือครู. ปรินิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เรวดี หิรัญ. (2539). สอนอย่างไรเด็กจึงจะอ่านภาษาอังกฤษให้เข้าใจ. ใน แนวคิดและเทคนิควิธีการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา. หน้า 149-162. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2539). เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: ชมรมเด็ก.
- (2538). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ละเอียด จุฑานันท์. (2539). แนวการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ: สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ.
- วรรณดี แสงประทีปทอง. (2544). เจตคติ : แนวคิด วิธีการวัดและมาตรวัด. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- วัฒนาพร ระบุทุกข์. (2541). การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพฯ: ต้นอ้อ.
- วิจิตตรา นรสิงห์. (2540). การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน เจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนอ่านด้วยกลวิธี KWL-Plus กับการสอนอ่านตามคู่มือครู. ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วิสาร จิตวิตร. (2541). การสอนอ่านภาษาอังกฤษ. นครปฐม: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วุฒิชัย จำนงค์. (2526). การเรียนรู้. ใน เอกสารการสอนชุดวิชา พฤติกรรมมนุษย์ในองค์กร หน่วยที่ 8-15 สาขาวิชาวิทยาการจัดการ. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ศักดิ์ สุนทรเสณี. (2531). เจตคติ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์รุ่งวัฒนา.
- สมบุรณ์ ชิตพงศ์. (2519). การประเมินผลหลักสูตรวิชาคณิตศาสตร์ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ของสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. ปรินญาณิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต. (2541). ทฤษฎีและเทคนิคการปรับพฤติกรรม. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมุทร เซ็นเชาวนิช. (2540). เทคนิคการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2543). ปฏิรูปการเรียนรู้ผู้เรียนสำคัญที่สุด. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค.
- สำออง หิรัญบุรณะ. (2542). การทดสอบและการประเมินผลทางภาษา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- สายสุณีย์ เต็มสินสุข. (2535). การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษ และความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 3 กับการสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุจิตรา อินทรธัมมี. (2537). ความสามารถทางการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต. (การสอนภาษาอังกฤษ). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- สุภัทรา อักษรานุกรณะ. (2532). การสอนทักษะทางภาษาและวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุเมธนา วิรุทธาณ. (2530). ระดับความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุมานิน รุ่งเรืองธรรม. (2522). กลวิธีการสอน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์รุ่งเรืองธรรม.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2540). วิธีสอนภาษาอังกฤษ. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. (2545). การนิเทศการสอนอย่างมีระบบ. (เอกสารประกอบคำสอน) กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. จัดสำเนา.
- (2533). การพัฒนาการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา. กรุงเทพฯ: ประยูรวงศ์.
- (2534). การพัฒนาการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา เล่ม 2. กรุงเทพฯ: ประยูรวงศ์พรินต์ติ้ง.
- (2536). การพัฒนาการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา เล่ม 3. กรุงเทพฯ: ประยูรวงศ์พรินต์ติ้ง.
- (2540). รายงานการวิจัยโครงการพัฒนาการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา หรือโครงการรู้หนังสือ (2531-2538). กรุงเทพฯ: มูลนิธิโรตารีของโรตารีสากล.
- (2531). เอกสารคำสอนหลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อรุณี วิริยะจิตรา. (2532). การเรียนการสอนเพื่อการสื่อสาร. พิมพ์ครั้งที่ 9. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อัจฉรา วงศ์โสธร. (2544). การทดสอบและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- (2531). การวิจัยเพื่อพัฒนาแบบทดสอบอิงปริศนาภาษาอังกฤษสำหรับการใช้ในนักศึกษาไทยในระดับต่าง ๆ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- อัจฉรา วงศ์โสธร. (2543). การพัฒนาข้อสอบภาษาอังกฤษให้เป็นมาตรฐาน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- (2529). เทคนิควิธีการสร้างข้อสอบภาษาอังกฤษสำหรับวัดและประเมินผลการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- (2538). แนวการสร้างข้อสอบภาษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Askov, Eunice; & Fishback, Thoms J. (1973). An Investigation of Primary Pupils Attitude Towards Reading. *The Journal of Experimental Education*. 41 : 1-7.
- Bieher; & Snowman. (1990). *Psychology Applied to Teaching*. 4th ed. New York: Longman.
- Brige, Richard D.; Tosi, Donald J.; & Morley, Rosemary M. (1971. April). Study Habits Modification and its Effect on Academic Performance : A Behavioral Approach. *Journal of Educational Research*. 64 : 347-350.
- Burmister, L. E. (1974). *Reading Strategies for Secondary School Terachers*. Massachusetts: Addison-Wesley.
- Coady, James. (1979). A Psycholinguistic Model of the ESL Reader. in *Reading in Second Language*. pp. 5-18. New York: Bury House.
- Coopers; David, J.; et al. (1979). *To What and How of Reading Instructions*. 2nd ed. Chio: Meritt Publishing Company.
- Cushenbury, Donald C. (1989). *Building Elementary Reading Skills Through Whole Language and Literature*. Illinois: Charles C Thomas.
- Epstein, I. (1980). *Measuring Attitudes Toward Reading ERIC/TMM Report 73*. Princeton, J.J.: Eric.
- Goodman, Kenneth S. (1973). *The Psycholinguistic Nature of the Reading Process*. Detroit: Wayne State University Press.
- (1971). *The Psychology of Second Language Learning*. Cambridge: Cambridge University.
- Harris, A. J.; & Sipay, Edward R. (1979). *How to Teach Reading*. New York: Longman.
- (1990). *How to Increase Reading Ability : A Guide to Developmental & Remedial Methods*. 9th ed. New York: Longman.
- Harris, D. (1969). *Testing English as a Second Language*. New York: McGraw Hill.
- Haslam, Warren L.; & Brown, William F. (1968). Effective of Study Skill Instruction for High School Sophomores. *The Journal of Educational Psychology*. 59 : 223-226.
- Hildreth, Gertude H. (1962). *Introduction to the Gifted*. New York: Harcourt Brace & Word.

- Hilgard, Ernes R. (1962). *Introduction to Psychology*. New York: Harcourt.
- Holtzman, Abraham. (1967). *Interest Groups and Lobbying*. New York: Mcmillian.
- Kegan, Jason; & Hanveman, Ernest. (1968). *Psychology*. New York: McGraw-Hill.
- Levin, J.R.; et al. (1982. January). Mnemonic Versus Nonmnemonic Vocabulary-Learning Strategies for Children. *American Educational Research Journal*. 19 : 121-136.
- Light, Louise L.; & Alexakos, C.E. (1970. July-August). Effect of Individual and Group Counseling on Study Habits. *The Journal of Educational Research*. 450-455.
- Morris, A; & Dore, Stewart N. (1989). *Learning to Learn from Text: Effective Reading in the Content Area*. North Ryde: Addison-Wesley.
- Nunan, David. (1991). *Language Teaching Methodology : A Textbook for Teachers*. Hertfordshire: Prentice Hall.
- Oller, John W. (1979). *Language Tests At School*. New Mexico: Longman.
- O'Malley, J.M. and Chamot, A.U. (1995). *Learning Strategies in Second Language Acquisition*. 4th ed. New York: Cambridge University Press.
- Oxford, Rebecca L. (1990). *Language Learning Strategies : What every Teachers should Know*. New York: Newbury House.
- Rattanaich, Saowalak. (1987). *The Effects of Using Top-level Structure Instructional Modules and Traditional Teaching Method in Teaching English Reading to Thai Students*. Singapore: SEAMEO-RELC.
- Sisavanh, Khamphay. (1997). *Concentrated Language Encounter as Starting Point to Improving Literacy in Lao PDR*. Abstract Issue: RIEMAY 98.
- Strang, Ruth. (1969). *Diagnostic Teaching of Reading*. 2nd ed. New York: McGraw-Hill Book Company.
- Tierney, Robert J.; Readence, John E.; & Dishner, Ernest K. (1995). *Reading Strategies and Practices*. 4th ed. Massachusetts: Simon & Schuster.
- Walker, Richard F.; Bartlett, B.J.; & Rattanaich, S. (1984). *Teacher's Notes on a Program of Concentrated Language Teaching*. Illinois: Rotary International.
- Walker, Richard F.; et al. (1983). *The English Used by Entering Children at Trager Park School*. Canberra: Australia Curriculum Development Center Occasional.
- Ward, James. (1980. April). Techniques for Teaching Reading. *English Teaching Forum*. 18 : 2-7.
- Wenden, Anita L. (1985. October). Learner Strategies. *TESOL Newsletter*. 19 : 1-7.
- (1991). *Learner Strategies for Learner Autonomy*. Hertfordshire: Prentice Hall.

Widdowson, H.G. (1979). *Explorations in applied linguistics*. London: Oxford University Press.

Williams, Eddies. (1994). *Reading in the Language Classroom*. 8th ed. London: Macmillan.

Lesson Plan for Experimental Group

Subject : Basic English 5

Level : Mathayomsuksa IV

Period : 1 – 10

Time : 50 minutes/period

General Objectives : Students are able to :

1. comprehend the recount genre text
2. understand the main idea and the details of the text they have read

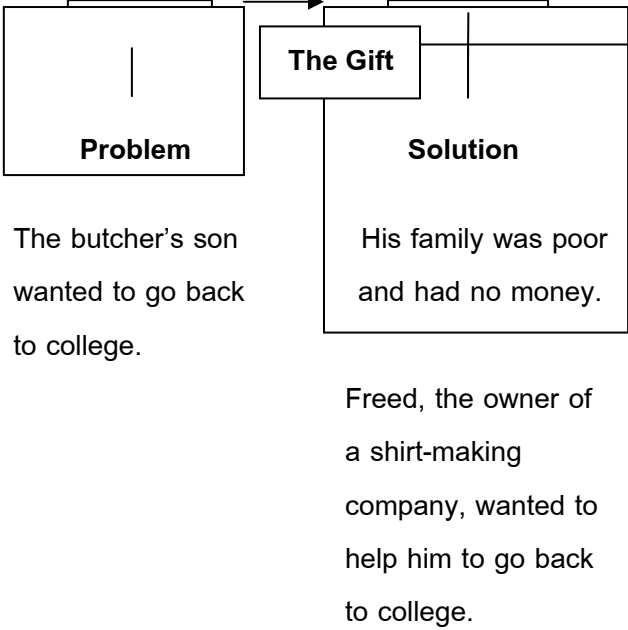
Terminal Objectives :

1. comprehend the main point of the text
2. tell about their daily lives
3. answer the questions about the text
4. make a diagram to show the details or to show the reasons supporting the main idea
5. discuss and organize their own text

Contents : the story “The Gift”

Phases of Instruction :

1. the teacher explains the teaching process to the students
2. students do the activities by the following steps
 - Step I Students read and discuss a story with the teacher through a mapping process.
 - Step II The teacher transfers the story in step I to the students’ daily stories for discussion.
 - Step III The students and the teacher negotiate the writing as the same genre as they’re learned, or the students write the story in groups or individually.
 - Step IV Discuss and analyze the story that the students have written in step III
 - Step V Language activities practice for revision and accurate

Learning Activities		Material	Evaluation	Note
Teacher	Students			
Step I Students read and discuss a story with the teacher through a mapping process.				
1. The teacher stimulates the students by telling them an event that happened and ask them to criticize whether it is right.	Talk about their events that had happened.		Observe students' talking	
2. Let the students read the story; "The Gift" altogether.	Concentrate on the text and read the story; "The Gift".	An overhead projector Transparencies	Observe students' behaviors while they're reading	
3. Check the students' understanding by asking some questions and discuss about the details through mapping. For example:	Answer the questions and discuss about the details and mapping	Paper & pens	Observe students' answering, discussing and mapping	
 Problem The butcher's son wanted to go back to college. The Gift Freed, the owner of a shirt-making company, wanted to help him to go back to college. Solution His family was poor and had no money.				

Learning Activities		Material	Evaluation	Note
Teacher	Students			
There were three conditions of Freed for the butcher's son; 1) told no one about this money, 2) maintained top grades and 3) had to pay back when graduated.	the butcher's son visited Freed to report on his progress every months. He earned high grades. He repaid the debt for three years after he graduated. There was one promise that he couldn't keep. He decided to tell his story, he felt it would inspire others to help someone. He felt that Max Freed deserved the recognition despite wanting to be anonymous.			

Learning Activities		Material	Evaluation	Note
Teacher	Students			
Step II The teacher transfers the story in step I to the students' daily stories for discussion.		diagram	Observe students' behaviors through answering and talking.	
1. Ask the students about what they should do if they were the people in the story such as : - If you were the writer and wanted to go back to school while your family was poor, what should you do? etc.	- Answer the questions. - Talk to the teacher or one another.			
2. Let the students talk to the teacher or one another to give their ideas.	- Talk to the teacher. - Talk to each other.			
Step III The students and the teacher negotiate to the writing of the same genre as they're learned, or the students write the story in groups or individually.		paper	Observe students' behaviors while they are discussing and writing.	
1. The teacher and the students discuss what they are going to write together.	Discuss what they wrote together with the teacher.			
2. Let the students in each group write the story alone.	Write the sentences.			
Step IV Discuss and analyze the story that the students have written in step III				

Learning Activities		Material	Evaluation	Note
Teacher	Students			
1. Let the students read their writing together and discuss the idea of the story that they have written.	- Read their writing together - Discuss the idea of the story	- a whiteboard - whiteboard markers	Observe students' behaviors while they are reading and discussing.	
2. The teacher helps the students explain or clarify the grammatical points or spelling.	Look, listen and ask about grammatical points or spelling.	- a whiteboard - a whiteboard pen	Observe students' behaviors while they are listening and asking.	
3. Let the students analyze the genre of the story.	Analyze genre of the story.	text	Observe students' behaviors while they are analyzing.	
Step V Language activities practice for revision and accuracy.				
1. Let the students look at the story and listen to the tape, then fill in the blanks with the appropriate words.	- Listen to the tape. - Write the words.	-tape cassette - worksheets	Observe students' behaviors while they are listening and writing.	
2. Let the students find the wrong words in the story, then correct them.	- Find the wrong words. - Correct the words.	- worksheets	Observe students' finding and correcting the words.	

Learning Activities		Material	Evaluation	Note
Teacher	Students			
3. The teacher reads the other story of the same genre and lets the students in each group summarize what they have heard, then report to the class.	- Listen to the teacher read the story. - Summarize the story.	text	Observe students' reporting.	
4. Let the students play "Look to write" game by the teacher showing the pictures, then the students in each group making sentences on the whiteboard.	- Make sentences.	- pictures	- Observe students' playing game. - Check the correct of the sentences.	
5. Let the students play "Word to Sentences" game by the teacher showing the words, then the students in each group making the sentences on the whiteboard.	- Make sentences.	- word cards	- Observe students' playing games. - Check the correct of the sentences.	

The Gift

Although I haven't appeared on television as **emcee** of "Let's Make a Deal" since 1991, not a day goes by that someone doesn't **recognize** me. While I appreciate the recognition, I sometimes wish that I were known more for what I do today – **charity** work.

I make more than 50 charity appearances a year and must have raised nearly a billion dollars for worthwhile causes. In 1988 I received **the Order of Canada** for my humanitarian work.

Countless times I have seen that if you cast your bread upon **the waters**, it will come back a **hundredfold**. But there is one story in particular that, for me, illustrates the point. To this day it can still move me to tears.

On a **crisp** spring day in 1942, Max Freed, the owner of a Winnipeg shirt-making company, Hercules Manufacturing, was returning to his factory with a bundle of orders tucked neatly beneath his arm. Business was good and Freed, although only 30, was **carving out a niche** as a successful businessman.

As he walked to his office, he noticed a young man across the street on **his hands and knees**, scrubbing the front steps of Churchill's, a clothing wholesaler. The boy looked familiar. Freed crossed the street and asked him, "What are you doing here?"

The 20-year-old answered: "I work for Churchill's. My boss told me to scrub these steps".

"What's your name?" asked Freed. The young man told him.

"Is your father my butcher?" Yes, the youth replied.

Freed went to his office and phoned the butcher. "I just saw your son washing the steps at the company across the street from mine. He seems like an intelligent young man – is that the kind of work he's chosen to do?"

"He wants to go back to college," the **soft-spoken** butcher told him, "but I can't afford to send him." He explained that his son had worked for two years after graduating from high school, saving for college. But after a year and a half at the University of Manitoba, his money **had run out**. Business was poor, and even though the butcher's wife worked two jobs, the family **barely scraped by**. The boy's weekly salary of nine dollars helped out tremendously.

"Tell your son to come see me tomorrow," Freed told the butcher.

The next night, after finishing his work as a delivery boy and cleaner at Churchill's, the **wiry** 20-year-old met with Freed in his factory office.

“Do you want to go back to college?” Freed asked.

“More than anything!” the young man replied.

Freed looked him straight in the eye. “I’ll put you through college. Write down how much money you need and bring it back to me – tuition, books, everything.”

A smile broadened across the boy’s face; he could not believe this was happening.

The next day when the young man showed Freed **his figures**, the shirtmaker looked them over and said: “Don’t you want something for yourself? Don’t you eat lunch or get the occasional haircut? You’ll also need some new clothes. Add all that in.”

Before handing over a check, Freed told the young man, “There are several conditions I insist upon.”

The boy sat silently, eyes wide with expectation.

“First, you must tell no one where this money came from.” The boy nodded. “Second, you must maintain top grades; I’m not sending you to college to be a playboy.

“Third, this is a loan. You have to pay me back every penny when you can afford to. And lastly, you must promise to do this for someone else in your lifetime.”

“Thank you, Mr. Freed,” the 20-year-old replied. “I won’t disappoint you.”

Each month he visited Freed to report on his progress. At the University of Manitoba, he earned high grades, was near the top of his class and was elected president of the student body.

Over three years, Freed lent the butcher’s son \$990. The young graduate began repaying the debt as soon as he **landed** his first job after college. He sent Freed \$100 the first year, \$100 the next and the rest the third year after he graduated.

Throughout his life, he never forgot the day he’d been given the opportunity he needed to succeed. He also remembered the vow he’d made to do the same for someone else and has since helped several young people through college.

There was one promise the boy made to Freed that he couldn’t keep. For nearly 3 years, he **told no one the identity of** his mysterious benefactor. But he finally decided to tell his story because he felt it would inspire others to help someone, and because he felt that Max Freed deserved the recognition **despite** wanting to be anonymous.

I often tell this story. It reminds me that no matter what we do in life, **no matter** how high we climb the ladder of success, we will ultimately be remembered for how we helped others less fortunate than ourselves.

There’s another reason I love telling this story: I am the butcher’s son.

Lesson Plan for Control Group

Subject : Basic English 5

Level : Mathayomsuksa IV

Period : 1 – 10

Time : 50 minutes/period

General Objectives : Students are able to :

1. comprehend what they have read about the text
2. understand the main idea and the details of the text correctly

Terminal Objectives : Students are able to :

1. tell the meaning of new vocabularies correctly
2. use the grammatical structure correctly
3. answer the questions about the text
4. do the exercises correctly

Contents : the story “The Gift”

Vocabulary :

emcee	to recognize	charity
Order of Canada	waters	a hundredfold
crisp	to carve out a niche	on his hands and knees
soft-spoken	had run out	barely scraped by
wiry	his figures	to land
told...the identity of...	to inspire	despite
no matter		

Structure :

S + V₂ + O

S + have/has + V₃ + O

S + had + V₃ + O

Let's + V₁

Don't + S + V₁ + O + ?

Learning Activities		Material	Evaluation	Note
Teacher	Students			
1. The teacher begins the class by greeting the students, then talks to them in order to build up their attention and lead to the lesson.	- Greet the teacher. - Talk to the teacher.		Observe students' while they're greeting, talking and listening.	
2. The teacher explains new vocabularies that students have learned such as : emcee, recognize, charity, Order of Canada, waters, a hundredfold, crisp, to carve out a niche, soft-spoken, barely scraped by, wiry, to land, told...the identity of..., to inspire, despite.	- Listen to the teacher. - Repeat after the teacher. - Take note of new vocabularies in their notebooks.	word cards	Observe Students' while they're doing the activities.	
3. The teacher explains grammatical structures that students have learned such as : past simple tense etc. and let them do the exercises.	- Listen to the teacher. - Do the exercises.	worksheets	Observe students while they're listening and doing the exercises.	

Learning Activities		Material	Evaluation	Note
Teacher	Students			
4. The teacher gives the text “The Gift” to the students. Let’s the students read aloud or silently, then they themselves translate into Thai. The teacher corrects their mistakes and asks them yes/no questions about the story they have read orally.	- Read the story. - Answer the questions.	worksheets	Observe students while they’re reading and answering.	
5. The teacher lets the students do the exercises about “The Gift” by answering the questions in the worksheets.	- Do the exercises.	worksheets	- Observe students doing the exercises. - Correct their mistakes.	

Lesson Plan for Control Group'2

Learning Activities		Material	Evaluation	Note
Teacher	Students			

Lesson Plan for Control Group'2

Learning Activities		Material	Evaluation	Note
Teacher	Students			

Lesson Plan for Control Group

Subject : Basic English 5

Level : Mathayomsuksa IV

Period : 11 – 20

Time : 50 minutes/period

General Objectives : Students are able to :

1. comprehend what they have read about the text
2. understand the main idea and the details of the text correctly

Terminal Objectives : Students are able to :

1. tell the meaning of new vocabularies correctly
2. use the grammatical structure correctly
3. answer the questions about the text
4. do the exercises correctly

Contents : the passage “The Dangers of Air Pollution”

Vocabulary :

property	particularly	affected
damage	marble	mortar
slate	metal	corroded
droplets	curb	harvest
throughout	exposed	smog
pollutants	arsenic	graze
incidentally	vital	lime
livestock		

Structure :

S + V₁ + O

S + have/has + V₃ + O

Learning Activities		Material	Evaluation	Note
Teacher	Students			
1.The teacher begins the class by greeting the students, then talks to them in order to build up their attention and lead to the lesson.	- Greet the teacher. - Talk to the teacher.		Observe students while they're greeting, talking and listening.	
2. The teacher explains new vocabularies that students have learned such as : property, vital, metal, damage curb, harvest, exposed, arsenic, pollutants, affected, to graze, incidentally, lime, smog, corroded, marble, mortar, slate.	- Listen to the teacher. - Repeat after the teacher. - Take note of new vocabularies in their notebooks.	word cards	Observe students while doing the activities.	
3. The teacher explains grammatical structures that students have learned such as : present simple tense, passive voice etc. and let them do the exercises.	- Listen to the teacher. - Do the exercises.	worksheets	Observe students while they're listening and doing the exercises.	

Learning Activities		Material	Evaluation	Note
Teacher	Students			
4. The teacher gives the text “The Dangers of Air Pollutions” to the students. Let’s the students read aloud or silently, then they themselves translate into Thai. The teacher corrects their mistakes and asks them yes/no questions about the passage they have read orally.	- Read the story. - Answer the questions.	worksheets	Observe students while they’re reading and answering.	
5. The teacher lets the students do the exercises about “The Dangers of Air Pollutions” by answering the questions in the worksheets.	- Do the exercises.	worksheets	- Observe students doing the exercises. - Correct their mistakes.	

ภาคผนวก ง

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย ภาควิชาหลักสูตรและการสอน
คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
2. รองศาสตราจารย์อัจฉรา สุขารมณ์ สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
3. รองศาสตราจารย์ชูศรี วงศ์รัตน์ ภาควิชาวิจัยและวัดผลการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
4. อาจารย์พรพิมล ประสงค์พร กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า
กรุงเทพฯ
5. อาจารย์เกศรี กิติศรีปัญญา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
วิทยาเขตพณิชยการพระนคร กรุงเทพฯ
6. อาจารย์พวงชมพู เอียดนุช หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
โรงเรียนพิมานพิทยาสรรค์ จังหวัดสตูล
7. อาจารย์รัชณี สุปราณี หัวหน้างานแนะแนว
โรงเรียนพิมานพิทยาสรรค์ จังหวัดสตูล
8. อาจารย์เจี๊ยะโสม อุศมา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
โรงเรียนพิมานพิทยาสรรค์ จังหวัดสตูล
9. Mrs. Roewyn Ann Ashby โครงการหลักสูตรภาคภาษาอังกฤษ
โรงเรียนพลวิทยา อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา
10. Mr. Morgan Dominick Modde โครงการหลักสูตรภาคภาษาอังกฤษ
โรงเรียนพิมานพิทยาสรรค์ จังหวัดสตูล
11. Mr. John Glyn Davies โครงการหลักสูตรภาคภาษาอังกฤษ
โรงเรียนพิมานพิทยาสรรค์ จังหวัดสตูล

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นายเอนก หิรัญสถิตย์
วันเดือนปีเกิด	6 ธันวาคม 2503
สถานที่เกิด	จังหวัดสตูล
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 157 หมู่ 2 ถนนยนตรการกำธร ตำบลฉลุง อำเภอเมืองสตูล จังหวัดสตูล 91140 หมายเลขโทรศัพท์ 0 1275 1138
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	อาจารย์ 2 ระดับ 7
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนพืمانพิทยาสรรค์ สพท.สตูล ตำบลพืมาน อำเภอเมืองสตูล จังหวัดสตูล 91000 หมายเลขโทรศัพท์ 0 7471 1086
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2548	การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) สาขาวิชาการมัธยมศึกษา จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
พ.ศ. 2527	ครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.) จากสถาบันราชภัฏสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี
พ.ศ. 2520	ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียนสตูลวิทยา จังหวัดสตูล

